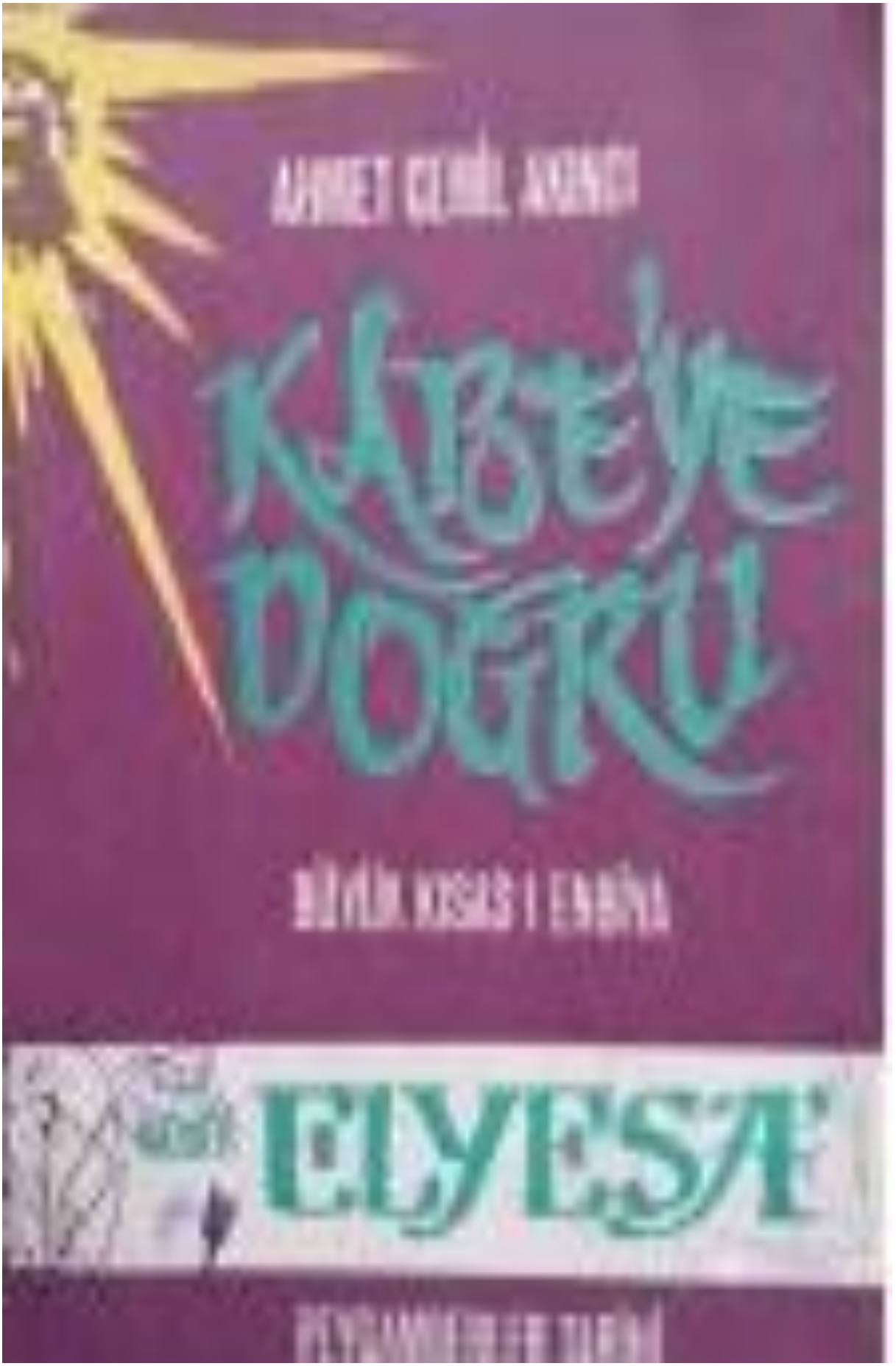
KABE'YE DOĞRU
ELYESA

AHMED CEMİL AKINCI
PEYGAMBERLERİMİZİN HAYAT HİKÂYELERİ

KABE'YE DOĞRU

BÜYÜK KISAS-I ENBİYA

22

HAZRETI ELYESÂ' (AS.)

S. Baskı
Binan Tf*jr»n«vl Beya*»ax»y No : 10 Bayeaid — İSTANBUL

FAYDALANILAN ESERLER

(KABE'YE DOĞRU) odlı (Tefslrli Büyük Kısas-ı Enbiya) için müracaat edilen eserlerin başltcoları şunlardır .-

1. Kur*on ı Kerîm
2. Kur'an-ı Kerîm'in çeşitli tercümeleri
3. Kur'an-ı Kerîm'in çeşitli tefsirleri
4. Muhtelif Hadis-I Şerif kitapları
5. Muhtelif ilmihaller
6. **Taberi Tarihi**
7. Kamüs-ül Âlâm
8. Murrtelif İslâm Ansiklopedileri
8. Diğer mûsbet Tarih ve Coğrafya koynak-lorı

HAZRETİ ELYASÂ' (A.S.) İN
KUR'AN-1 KERİM'DE ZİKROLUNDUĞU
YERLER
En'em : 86-87 Bakare : 87 meâlen Sâd : 48,49,50

HAZRETİ ELYESÂ' (A.S.) İN HAL TERCÜMESİ Adı : ELYESÂ' CEL'YESÂ*)
(Alyasa - Alîsa) diye okuyanlar da vardır. İbranicede (Elisa) dır. **Eli (Allah), Şa** da **(Kabul etsin)** mânasına geldiğine göre, İsmin karşılığı ibranicede **(Allah kabul buyursun.. Yaşatsın, uzun ömür versin) demek oluyor..** Çünkü annesi onu yüz yaşını aşkınken doğurmuştu..
Babası : Ahtûp (Yahtub- Uhtub)
Şafat (Şaphat) diyenlerde vardır.. Bazılarına göre babası doğumunu görmemiştir.. Barılarına göre ise, bir yaşındayken babası vefat etmiştir.. Bunu üç yaşa kadar çıkaranlar da vardır.
Annesi : Hezekiyel'dir. Çok yaşlı olduğu için **acuze** (kocakarı) diye çağırılırdı. Hattâ Hazreti Elyerâ' (A.S.)m lâkabı (Acuzenin oğlu) olmuştur..
Doğum yeri : Akdeniz kıyısındaki Şeyda şehrinin hemen güneyindeki **(Tsarefat)** kasabasıdır.

Doğum tarihi : Hicretten önce 1348 (M.Ö. 726) dır. Bu tarihte:

1. Hazreti Süleyman (A.S.)ın Ölümü yetmiş yıla yaklaşmıştı.
2. Hazreti ilyas (A.S.) 30 yaşına girmişti.
3. israil Devletiyle Yahuda Devleti ayrılmışlardı., israil Devletinin başında Kral **Ahab,** Yahuda Devletinin başında **Yehoşafat** vardı..

İsrail Devleti sapitmıştı. Ceza[x] olarak kıtlığın üçüncü yılına girilecekti. Hazreti Elyesâ' (A.S.) dört yaşındayken.. Hazreti ilyas (A.S.) sapıtan İsrail Devletiyle mücadele ediyordu. Yahuda Devletindeyse henüz pek önemli bir sapıtma yoktu. 5. Sayda kralı Ahab'ın kayınpederi **Eta-**bel'di.

peygamberliği : Hazretıl llyas (A.S.) in göğe alınmasıyla başlamıştır diye düşünülür.. Hicretten önce 1300 (M.Ö. 678).

Bölgesi : Samiriyye (İsrail Devleti).. Hazreti ilyas (A.S.l a halef olmuştur. Bu sırada gerek Hazreti ilyas (A.S.). gerekse Hazreti Elyesâ' (A.S.). M.Ö-**722** de Asurlularm israil Devletini işgallerini ve 17 sene kalışlarını görmüşlerdir.

Vefatı : Tahminen Hicretten önce 1263 tM.Ö. 641)

c rastlar.

Yas.

: 85 tahmin olunur.

Ailelerinden ismi bilinen Matta (Meta* dır-i **En** meşhur oğlu, **Ninova'yı** Allah'a tealime çağırmaya memur edilen **Hazreti Yunus (A.S.) dır. : Samiriyye'de** yahut doğduğu şehirde olduğu **rivayet** edilir. Samiriyye'de oluşu daha **kuvvetlidir. : 1. Hazreti Elyesâ' (A.S.) m Hızır (A.-S-)** olduğundan kanaat besleyenler **vardır.. Çok zayıftır.. 2. Allah'ın** izniyle, vefat ederken, vazifesini amcaoğhi Hazreti Zülkifi (A.-S.) a devretmiştir..

HAZRETİ ALLAH TARAFINDAN İHSAN BUYURULAN VASIFLARI

1. Vefakârdı..
2. Pek yaşlı bir anneden doğmasına rağmen uzun yaşamıştı.
3. Hiç sapıtmamıştı..
4. Bütün kasaba halkı küfürdeyken mümin annesine uymuştu
5. Hazreti llyas IA.S.) in fedaisi, talebesi ve ilâhî aşkta sırdaşıydı.
6. Hiçbir sebep ve baheneyle ibadetini aksatmamıştı.
7. Güzel ve tatlı konuşurdu..
8. Kızmazdı..
9. Geçimini ziraatle sağlardı.

HAZRETİ ELYESÂ' (A.S.) KUR'AN'DA İSMİ GEÇEN, HAYATI VE ÇALIŞMALARI İBRET OLARAK ANLATILAN PEYGAMBERLERDENDİR

GİRİŞ
Kâinat var edildikten, insanın yaratılışına kadar geçen zaman içinde, hiç şüphe yoktur ki, birbirlerine feyda için halkedilmiş diğer tanlılar bu derece üzüntü içinde değildiler
Halbuki bu mahluklar, insan kendisine râm edilen kâinatı emrine alıp ondan dileğince yararlanınca, başlangıçta, hayatlarını bile feda edercesine sevinmişlerdi.
Çünkü, hepsi, ama hepsi, öyle yaratılmışlardı ki, Haz-reti Allah ICC.) in varlığından ve birliğinden kendilerine ihsan edilen İmkânlar çerçevesinde haberliydiler.. Sapıtmaları asla söz konusu değildi ve olmayacaktı.
Sevinmelerine sebep, Hazreti Allah (C.C.) in insanı en şerefli olarak yaratması ve halifesi diye yeryüzüne göndermesiydi.
Böyle bir yaratık kimbilir Hazreti Allah (C.C.) ı nasıl teşbih ve tenzih edecekti.. Ululayacaktı?.. İbadetin her türlüsünde örnek olacaktı?.
Bekleştiler.. Bilhassa dünyadakiler bekleştiler-
Sebep açıktı, insan yaratılınca yalnız yeryüzüne İndirilmişti.. Başka yıldızlarda onu aramak beyhudeydi.. Küir-den başka şey değildi.
Esasen, Hazreti Allah (C.C), dünya ve havasını insanın hayatına hazırlamıştı.. Tıpa tıp böyle bir ikinci dünya ve atmosfer kâinatta olamazdı..

Dünyadaki varlıkların sevinci pek kısa sürdü.
insandan beklediklerini bulamadılar..
Onlar Hazreti Allah (C.C.) ı ululârlarken. insan başka işler peşine düşmüştü-
Aklını çelen iblis'e kapılmış, şımarmıştı.
Hezreti Allah (C.C), Kur'an-ı Kerim'de, nice nice âyetlerde, hep "varlıkların kendi dillerince O'nu ululadıklarını açıklar, insanı ibretlehdirmek, uyandırmak ister.. Ne acı ve aksi bir haldir bu..!
İnsan, kendi uydurması zamanı tüketip ilerledikçe, bir maymun karakteriyle, fikir, karar, değiştirip durdu.
O da bir ilâhın ihtiyacının Sancısındaydı.
Benimsediği güneş, ay, fırtına, taş, tahta parçaları, daha nice putlar ondan iğrendiler, kendilerine ilâh yaptı diye gururlanacakları yerde.
Garip ve acaip bir ruh haleti, sapıklıktı bu.
Bütün bir kâinatın öncesinde, içinde, dışında, sonunda olan Hazreti Allah (C.C.) in nur tecellisinin azameti hangi yarattığı âyetini aydınlatmıyordu ki!..
Bakmak, azıcık akıl yormak yeterdi..
Fakat o İblis, insanın bam teline yapışmıştı.- Âciz nefsini yakalamış bırakmıyordu..
Güzellerin güzel! Hazreti Allah (C.C.), insanı yalnız bırakmadı öksüz gibi.. Durumun gerçekliğini anlatan nice nice peygamberler yolladı.
insan, bunlara da. sırt çevirdi.
Bu sefer tıpkı bir zaman iblis'in yaptığı gibi, kendisinde ululuk vehmetti..
* * insan nedir?..
Allah'ın üfürdüğü ruh müstesna, topraktan gelmiş ve toprağa dönecek olan et, kan, kemik, sinir gibi varlıklar
toplamıdır.

Bunlar da elbet kendi halleriyle Hazreti Allah C.C.) ı teşbih ve tenzih etmektedirler.
Niteki m, zaman ilerledikçe, Hazreti Allah (C.C') in son kitabının, her âyeti yine bizzat o sapık insan tarafından tasdik edilmektedir..
Hazreti Allah (C.C.) ne buyuruyor?..
Yarattığı her şeyin kendisini ululadığını haber veriyor. Demek ki, kâinatta cansız bir şey yoktur..
Her yaratılan kendi imkânında canlıdır.
Nitekim, madde bolüne bolüne atom dahi parçalandı.
Daha da parçalanacak..
Görüldü ki, bu parçalar akılları durduran bir hareket halindeler.. Hazreti Mevlana'nın dergâhındakiler gibi kendilerinden geçmişler, Allah'ın huzurunda semâ edip, ilâhî aşka pervaneler olmuşlar..
Dönüyorlar-
işte, yaratıkların en ıztırap çekenleri insan bedeninde vazife gören böyleleridir.
Bir beden düşünelim:
Eti, teni, kemiği, siniri, bütün hücrelerinin en küçük parçası Hazreti Allah (C.C.) ı devamlı surette ululamaktadırlar. Fakat aciz nefs, ilâhî ruhu hapsetmiş, sapıklıktadır..
Bundan daha elim bir durum düşünülebilir mi?..
Onun için değil midir ki, gerek kabir azabında, gerekse Ba'süba'delmevt'te, bu etler kemikler, sinirler, tekrar toplanacaklar ve o insanın kalıbını meydana getireceklerdir..
Hazreti Allah (C.C.) elbette kimin sapık kimin mümin olduğunu bilmektedir..
Lâkin O, öylesine Âdil'dir ki, bu bedenin bütün uzuvlarını şahit tutacaktır..
Onlar da eğer sapık bir nefsin beden parçalarıysa, ağîaşarak çektiklerini yana yaktla anlatacaklardır.
Mü-

min bir nefsin bedeniyle şereflenmişlerse, »ehadetlerl göğüs kabartıcı olacaktır.
Hazreti Allah (C.C.) in bu adlı sıfatıdır yaptıracakları.
Yoksa niçin kabirde aciz nefsi sıksın, yahut Ba'süba'-del mevtte (ölümden sonra toplu dirilişte) her İnsanı bedeniyle niçin halk etsin?..
»
Şuna da şüphe yoktur ki, bu hâlâ bir türlü tabiat, tesadüf, yahut bencillikten başka kuvvet tanımayan İnsan, ay'a gittiği gibi, diğer yıldızlara da gidecektir. Çünkü Allah (C.C.) kâinatı o'nun emrine vermiştir..
Bir zamanların peygamberlerine, mucizelerine, kitaplarına inanmayan insana, başka imkânlar bahsetmiştir.. İnsan, bu imkânlardan ilmiyle faydalanıyor.
İşte ay'a gitti. Ne oldu, ne buldu?..
İnsan değil, hayat yok.-
Diğerlerinde de aynı akibete uğrayacak. Bilhassa insana raslamayacaktır..
Şimdiye kadar yalnız dünya insandan yaka silkerken şimdi, bütün bir kâinat aynı hale düştü..
insan, korkunç kılıkları içinde, ancak dünyanın suyu ve havasından, yiyeceğinden faydalanarak, fezada koşup dururken, her yıldız ve ondaki yaratıklar.. Sanki: «Umacı geliyor..» dercesine ürkmektedirler..
Böyle mi olmalıydı?..
İlkönce ilim erbabının Allah (C.C.) i tasdik edip, halka o yolda ders vermeleri, inandırmaları gerekmez miydi?.. Hazreli Allah (CC.) Sahurdur..
Aceleci insanın kaderine hükmederken, beklemektedir. O en sevip, özene bezene yararlığı İnsan, bir sevap işleyince, milyonlarca kere yeni sevablerına emir verir.

bir gOnfihına karşılık ise. daha çok uyarma vesilesi halk eder.
Bütün bunlar niçin anlatıldı?..
Mısır'dan çıkışlarından bert forailoğulları'nın hayat hikâyelerini daha 1yi kavramak yolunda yapıldı bu.
insanlar da tip tiptirler.
Işrailoğulları bunların en sertidirler.
En dünyacıları, en mal hırslıları, en hilekârlarıdırlar.
O halde bunların bedenlerini dokuyan hücrelerin içindekiler, atomların binlerce kûçûklüğöndeki mü'min zerrecikler, semâ ederlerken, en ıztırap çekenlerdir.
Yusuf Devri.
Musa Devri.
tiârun Devri..
Yuşâ Devri.
Dâvud Devri.
Süleyman Devri.-
ilyas ve Elyesfi" devri. Az şeyler midirler?.
Hele daha ilerileri yürekler paralayıcıdır.
Kur'an acı acı anlatır.
Eğer insanlık gerçek bir kurtuluş istiyorsa, kanserden önce, ondan beter, bu hasta soydan yakasını kurtarmalı, kanının, kesesinin, devletinin, maliyesinin, ticaretinin, ahlâk bağlarının İçinden söküp atmalıdır.
•
• *
Ne biçim bir toplum olduklarını kendileri de bilmektedirler.
Eski Âhid (yani Tevrat ve Zebur'u) öylesine karma karışık etmişlerdir ki, haşa Allah kelamı değil, cahil bir

kul sözü bile **kabul edilemez. Ahkâm bir yana, tarihî gerçekleri ve zamanlarını «İt üst etmişlerdir. Bir sayfada** böyle **derlerken, diğer sahifede şöyle derler.**
En güzel sözü Hazreti Ömer (RA) buyurmuştur:
«Şimdiki **Tevrat mı?.. Saçma!..- gibi sözler etmiştir.**
Öylesine Allah'a sözde kırgınlardır ki, bozdukları dinlerini bile bilmezler.- En yüksek din görevlilerine gidin, ibraniceden habersizdirler.. Size örnek diye bildirilen peygamberlerinin isimlerinin manâsını dahi söyleyemezler.
Fakat sorarlar:
«Tavuk kestirmek için mi geldin?..»
Çünkü onlarda hayvanları ancak hahamlar keser.
Hep dünya malına hırs ve tamah..
Hazreti Allah (C.C.), yüzbinlerce peygamberin gelip geçtiğini buyuruyor.. Eğer bunların içinde, Israiloğul-larına gönderdiği peygamberlere yapılanlardan kötüsü yapılsaydı, onları ibret olsun diye açıklardı.
Hangi peygamber ümmetinden bizar olup, vazifesinden affedilmesini dilemiş ve haklı görülerek ölmeden göğe alınmıştır?.. Bu peygamber Hazreti llyas'tır..
Hangi ümmet peygamberlerini öldürmüşlerdir?-. Tekzip edip kovalamakla yetinmişlerdir hep.
Fakat Israiloğulları bunu da yapmışlardır.
Hangi ümmet yeni bir semavi kitap getirdi diye soyundan bir peygambere etmediğini bırakmamıştır?.
Bunu da Israiloğulları, kendi soylarından olduğu halde, Hazreti Isâ (A.S.) a yapmışlardır.
Hazreti Allah (C.G.) elbette Gafurdur, Rahimdir..
Fak8t bir âna kadar.

Sanılır ki, Hazreti Allah (C.C), bu israil kavmine, bunca sapıklıklarına karşılık hep lütfetmiştir..
Hayır..
Islâh olma imkân ve zamanı bırakmıştır.
Nihayet kesin hükmünü vermiştir.
Onları Jfinetlemiştir..
İmhalarını tasdik etmiştir...
Ne zaman?..
Sormak, hattâ düşünmek haddimiz değildir..
Ancak, İnsanlık, yemyeşil bir otlakta nasibini devşi-rlrken. saldıran kurtların, tekrar inlerine girip bir daha flünyüzü görmeyeceklerini bilmelidirler.. Hele müminler!..
24 Ekim 1969 Esentepe/İstanbul AHMED CEMİL AKINCI

Hazrat-I Elyesâ (A.S.) zamanındaki olaylara ait haritadır.

X Hazr«ll E»y»»a (AA.) OT doftduöu *ehlr (T»or«fol)

X Haır«t-I Ety»»0 (*-8) OT wfet «ttlftl »»Wr (Somlrinft)

O Yahudi» v* israil d^rtoU«rtnln «nırton

-+M.Ö. 7Z8-d« UroH «T«l»llr>« yapılon taomut. Asuriutann 1*0, 70S'« kodar onr*d! »WM i«roIÎ D*vl»tln« hûkmattll*. — 23 —

KABE'YE DOĞRU 22. Hazret! **Elyesfi' (A.S.)**

I

KÜPTEKİ UNLAR

Güneş batıya doğru hızla alçatıyordu

Fenike'den Lübnan dağlarının güney tepelerinin birisi üzerinde bir adam kayaya sırt vermiş, güneşin battığı istikamete bakıyordu.

önü denizdi..

O zamanki adıyla Rum Denizi olan Akdeniz.

iste güneş bu denize, suya koşan bir bağrı yanık gibi inmekteydi.

Kayaya sırt vermiş adam, hayıflandı:

«Mümin insan şu güneş gibi pırılpırıldır.. Fakat iblis ona sapıklık denizini kurtuluş yurdu gibi gösterir ve o, gider bu denize.. Boğulur.. Bağnndaki ateş söneceğine, düştüğü cehennemde ebediyen helak edilir.»

Böyle konuşan adam Hazreti ilyas (A.S.) di.

Allah (C.C) m emrine uymuş, Erden vadisinden tekrar batıya yürümüş ve Akdeniz kıyısına gelmişti..

Sahilde, dul kadını arayacağı Tsarefat kasabası görünüyordu..

Hazreti ilyas moladaydı ve düşünüyordu.

Acaba, şimdi mi şehre girsem. yoksa sabahı mı bekleşeni diye..
Lâkin içinde Allah'ının emrini bir önce yapma arzusu vardı..
Dinlenirken eski günlere gitti aklı:
Gilead yurdunda Tişbel köyünde doğmuştu. Otuz-dört yıl kadar önce..
Orada akrabaları vardı. Hele amcasını pek severdi. Onun geçen sene bir oğlu olduğunu duymuştu.- Lâkin görememişti. Diğer kardeşleri, annesi, babası, teyzeleri.. Kısacası bütün köy halkı şu anda burnunda tütüyordu.. Elbette bu sılalanışı artıran yaklaşmakta olan akşamın hüznüydü.
Hazreti ilyas (A.S.), bunlardan kendisini çabuk kurtardı.
Çocukluğunun, gençliğinin, üzerinde hiç durmadı.
Ona neşe veren yirmibes yaşında peygamber oluşunu hatırlamasıydı. Fakat bu da neşesini pek uzatamadı.
Şimdi otuzdört yaşında kadar olduğuna göre. ne yapmıştı dokuz sendik peygamberliği esnasında?..
İki yılını İsrail hükümdarı Ahab'ın yanında geçirmişti.
Hükümdar Ahab, Izebel yüzünden sapıtınca, dört yıl hep kaçamak, gizli bir hayat yaşamıştı.
İsrail Devletinde kıtlığın başladığı üç yıl öncesinden beri ise, ömrü mağaralarda geçmişti..
Ne olacaktı?.. Kıtlık devam edecek miydi?..
Müminler bir türlü toplanamayacaklar mıydı?.
İsrail Devleti olsun, Yehuda Devleti olsun, şu güneşin alçalış hızıyla sapıklık denizine inip boğulacaklar mıydı nihayet. Esasen güneş kadın, yani İnek demekti.. Bael'di..
Ahab, Bael putunu dikmekle, ilk örneği vermişti.

Hazreti llyas (A.S.), artık güneşe bakamadı.- Tiksindi..
Baelbek'tekl putu seyrediyorum sandı.
Başını başka taraflara çevirdi.
Bulunduğu tepenin yakın bir derecik başlangıcında, ihtiyar bir adam. toprağı karıştırıyordu..
Bulduğu çürümüş yaprakları çıkarıyor, torbasına dolduruyordu.. Kök bile topluyordu.
İhtiyar adam, yorulmuş olacaktı ki, İşine ara verdi.
Yere bağdaş kurup, dertlendi:
Kim küstürdü yeşili?.
I KıHu Ui Nıhar önce.
İtinalında,
Dallar yol keserken,
Yapraklar ışığı gölgelerken,
Bu çıplaklık nedir?..
Yağmurun damlası yok.. Hani sinirleri bile geren, Haftalar süren sürekü yağışlar?. Kaç sürüm sellere kapılmıştı!.. Yine öyle olmasını isterim.. Varsın temeller bile çürüsün, Tek sağnaklar bosansın.
Hazreti ityas (A.S.). adama aşinalık edecekti.
Vazgeçti.
Demek şu dentz kıyısına kadar kıtlık dalbudak sal mıştı. Elbet öyle olacaktı..
Sayda Icırallığı da hem sapıklıkta, hem İsrail Devleti emrinde değil miydi?..
Fakat, o halde. Sayda kiralı nereden buluyordu. Ba-elbek'e gönderdiği kervanlar dolusu erzakı?..

Cevabı kısaydı:
«Zalimler, daima hazırlıklı olurlar.»
Elbette Sayda kiralının da saray mahzenleri, kimbi-lir kaç yıla yetecek erzakla doluydu!.-
Hazreti llyas (A.S.), Allah (C.C.) tarafından buralara kadar gönderilmesi sebebini de bulamamıştı.
Bir büyük merakı da buydu.
Şu üçüncü yılına giren kıtlık elbette ki **O'nun** gazabıydı.
Bitse bile. bir başkası başlayacaktı..
Çünkü değil yalnız bu feyz ve bereket taşan topraklar, bütün yeryüzü, kainat O'nundu.
Sapıklar mülkleri sanırlardı ama, birer bekçiden başka şey değildiler.
Çünkü Hazreti Allah (C.C.) ancak ve ancak mümin kullarını mülkünden bir yere sahip yapardı, vahdaniyette kaldıkları sürece.
En taze örnek Israiloğullarıydı.
imandan olur olmaz, sahiplik sıfatlarını almış, bekçi yapmıştı hepsini.- Üste de nimetlerini kısmıştı.
Sapıklar, ne kadar 2engin olurlarsa olsun, refah adını verdikleri bir hayat içinde yaşasınlardı, değersizdi.. Bekçilik sıfatları sanki sürüyü bekleyen köpekler gibiydi.
(Tarih hep tekrarlanıp duruyor.. Zaman hükümsüzdür. Daha bir kaç yüz sene önce, hrailoğullarını yurtlarında durmadan rahatsız eden Filistinlilerdi.. O zaman İsrailoğulları mümin, Filistiılcr sapıktı.. Şimdi yirminci yüzyıldayız. Tersi olmuştur. İsrail devleti Mescidi Aksa'yı yıkacak kadar sapıtmıştır. Çevresindekilere büün yoksulluklarına rağmen, mümindirler.. Ve tiroit, işyal eltiyi topraklar üzerinde, sözde bir tampon vazijesi förmek için yeni bir Filistin devleti kurulması arzusundadır.

Yani, kendi elleriyle, bu Filistin Devletine kendisini imha ettirecek ve bu suretle Hazreti Allah (C.C.) in laneti, imhası ger-çekkşecektir.. Ama, yirmi, ama elli sene sonra.. Bu ancak O'nun takdiri ve *hükmü altındadır İsraillilere bir az daha bekçilik vazifesini gösterecektir.*

* * *

Hazreti llyas (A.S.), buralara kadar geliş sebebi üzerinde kafa yorarken, hattâ artık kıyıya inip, Şehre girmeye hazırlanırken, az önce, toprak içinden çürümüş yap-rukltır vo kok toplayan adamı karşısında buldu.

Atlımı yaşlıydı ama gö7İerl pek keskindi.

11 1. 11 u llyas (AS.) 1 öylesine süzdü.

Hükmünü verdi :

• Sen bir cehennemden kaçmışsın» dedi. «Fakat şu denizde umduğunu bulamayacaksın.. Suyu zehir, yosunları bıçak keskinliğinde..»

«Bilerek geldim.»

«Anladım.. Maksadın Mısır'a gitmek galiba.. Fakat bir çuval altın versem hiç bir gemici Mısır'a adam taşımıyor.»

«Neden?..»

«Sayda kiralının emri öyledir., llyas isminde birisi aranıyor da..»

«Anladım..»

İhtiyar adam konuyu değiştirdi:

«Ben Mısır'ı da gördüm ey oğul.»

«Dedikleri gibi midir?..»

«Fazlasıyla!.. Roma, Elen, Makedonya, Pers, Asur, Kaide devletlerinin gözleri hep o topraktadır.. Biraz birbirlerinden yakalarını kurtarsaler, ilk taarruz edecekleri yer Mısır olacaktır.»

• Mümkündür.»

«Ben bir şeyler de duydum-.
«Nedir?..»
«Ninova'ya hiç gittin mi?..»
«Hayır..»
«Ninova, Dicle üzerindedir. Babll'den **yukarda..** Asurlu devletinin başşehridir. Bir zamanlar Nemrudların sülaleleri hükmederdi..»
«Duydum.. Asırlar, Fırat batısında **bizim** devletimizle sınırdırlar..»-
«Tamam. İşte o Asurluların hükümdarı **ilcinle! Sar-gon,** çektiğimiz kıtlıktan faydalanıp yurdumuzu **efe** geçe-çirmeye hazırlanıyormuş..»
«Ne bulacak?-.»
«Toprak topraktır.. Elbet bu kıtlık yüzlerce yıl sürecek değil ya?..»
«Hükümdarımız Ahab işitmedi mi?..»
«Onun Izebel'den başkasını gördüğü var mı?..»
«Dedikodudur.. Ben İsrail Devletini doğudan batıya doğru geçtim, böyle bir rivayeti ilk defa senden İşitiyorum..»
«Yakıştırma olabilir.. Asur kiralı İkinci Sargon, belki de kuzeyden inecekleri önlemek İsteyecek. Akdeniz'e dayanıp yollarını kesecek..»
«Bir de Yahuda Devleti var.»
«Ona ilişemez. Çünkü Mısır fir'avnları onu akraba yurdu biliyorlar, çiğneyip haraca bağladılar. Hiç bir kıratlık Yahuda'ya dokunamaz. Mısır'a sataşmış olur. Bunu göze alamaz. Lâkin İsrail Devleti öyle değildir. Müstakildi, kıratlardan haraç alıyordu. Saldırıya herkes seyirci kalır.»
«Olabilir..»
«Aklıma şu da geliyor: Mademki büyük devletlerin rüyasında Mısır var. Belki Asurlular da denizden yahut

ı
kıyısından, İlk kuvvetlendikleri anda, yürüyecekler. Şimdiki israil'i İşgalleri bu hedeflerinin hazırlığıdır.»
Hazreti ilyas (A.S.) bir hoş olmuştu.
Halk ne kadar aç kalsa da yine hürriyeti öne alıyordu.
O halde önce ekmekte değil, hürriyeti tam olarak veren, ancak tek yaratana kul yapan vahdaniyet akidesindey-di her şey.
İhtiyar adam, Hazreti İlyas (A.S) in sıkıldığını anladı.
TnklU tttl
• ly ıt|-|ul, •■<*Un*- mu nk bir saatte inebilirsin.. Kapılar kilimlimi M <lı-,.mcln kalırsın. İstersen gidelim.»
Hazreti İlyas (A.S.) gönülsüzdü:
-Den sanırım dışarda yatacağım bu gece..» diyerek İhtiyarı savdı.
İhtiyar, denize doğru tepeyi inerken, başka bir ilhamda bulundu:
Deniz balık dolu.. A ma hani ağ, hani kayık?.. Kırdık parçaladık hepsini. Kilitli kızaklara çektik.
Ne olurdu.
Ne çıkardı,
Toklar açlara el uzatsalardı?.
Sanki sıra kendilerine gelmeyecek mi?
Hep öyle yaptı Bu şımarık insan. . Elindekini tükenmez sandı. Hem aldandı, hem aldattı.

Hazreti ilyas (A.S.), İhtiyardan ayrıldığından pek pişmandı.
Mademki bu adam öylesine İyi düşünüyordu, çabuk imana gelirdi.. Kendisi peygamberdi. Niçin vazifesini yapmamıştı?..
Pek korktu amelinden..
Sonra, Hazreti Allah (C.C.) in onu yalnız dul kadına yollayışını hatırlayınca rahatladı.
İhtiyar adamın açıkladığı sözlerde aradığı gerçek de vardı galiba..
Pekâlâ Asurlular, kıtlığı bahane ederler, sapık da olsalar, İsrail devleti topraklarının bekçiliğini devralırlardı.
Asurlular aracılığıyla Hazreti Allah (C.C.) israil-oğullarına ikinci **bir gazab daha verirdi, yağdırırdı..**
Öyle bir gazab ki kıtlık onun yanında hiç kalırdı.
Hazreti İlyas IA.S.), güneşe bir kere daha baktı.
O da tepe aşağı yürüdü..
Kapılar kapanmadan şehre girmeliydi-.
Bütün endişesi, barınacak yer bulamayıp sokaklarda kalınca, askerler tarafından yakalanıp, kimliğini tanımaları için halka gösterilmesiydi.
Lâkin Allah **(C.C.)** elbette sebebini **halk edecekti.**
Hazreti İlyas (A.S.), inerken şöyle **bir karara vardı:**
• Galiba Hazreti Allah (C.C.(, beni **Erden Nehri** bölgesinden Akdeniz kıyısına getirmekle, **ilerde yapılacak** Asurlu baskınından korudu..»
Sonra karar değiştirdi:
• Hayır, beni oradayken de korurdu.. Bütün sır **o** dul kadında bulunyor.. Görüşmeden çözemeyeceğim düğümü.»

ikinci kararı onu daha da hızlandırdı.
Lâkin yolunun üzerinde öyle hadiseler oldu ki, vaktini kaybettirirdi..
Tepeyi inmiş, bir vadide gidiyorken, küçük bir kulübeye rastladı-. Dikkat edince bunun kulübe değil, değirmen olduğunu anladı.
içerdeki kavga etmeye hazır insanların seslerini işitti..
Birisi şöyle diyordu:
«O acuze (kocakarı) yine seni kandırdı. Değirmen taşlarını süpürüp, hiç değilse un küpünü yarı yanyo doldurdu..»
Diğeri altta kalmadı:
«Ama karşılığında öğleden beri çalıştı..»
«Yüz yaşını aşmış bir kadınm çalışmasından ne çıkar?.-
• Sözleri, öğütleri yeter..»
«Bunu biliyordum.. Sen o kadının ilhamlarına tutkunsun.. Dinlerken vazifeni unutuyor ve tenbelliği ihtiyar ediyorsun.»
«Aksine, o kadın gelince, müşteriler artıyor, nefes almaya vakit bulamıyoruz. Bunu sen de farketmişsindir.»
«Tesadüftür»
«Öyle olsun. Yarın görüşürüz.. Kadına pek ağır muamele ettin. Artık gelmeyeceğini söyledi. Bereketimizi kendi elinle koparıp attm.»
Diğeri daha çok sinirlendi:
«Bu böyle yürümeyecek.. Ortaklığımıza son vereceğimizi hesapla..»
«Beni bununla tehdit ediyorsan, hazırım.»
«Demek hakkında dedikodunun her çeşidi yapılan bir acuzeyi bana tercih ediyorsun?..»

«Sen Allah'tan korkmaz mısın?.. Nasıl olur da yapılan dedikoduları işitmeden, görmeden, inanırsın?..»
• Dedim ya, o kadın seni sihirledi.- Hem, puta inanmadığını da itiraf ettin.»
«Sana ne?..»
«Şehir hakimine şikâyet edeceğim.. Eskiden böyle değildin.. Acuze değirmene dadanalı beri değiştin. Hele bu akşam. Bana kalırsa senin katlin bile caizdir.. Ne demişti o kadın az önce?.. Bir şeyler olacağını haber vermişti.. Galiba, ölümünü kast etmişti.. Hepsi hatırımda.»
Adam, bunları okudu:
Mevsimi geldi..
Ama, baharın, yazın değil.
Kış ve güz için de konuşmuyorum.
Hangisini seversen sev,
Hiç sevinme.
Başlayacak mevsimi, Bu toprak, bu hava Hiç yasamadı.. Kurtlar jışktracak yerden, Sırıtacaksın..
Nefes almaya dahi
Gücün yetmiyecek. .
İzin istiyeceksin onlardan.
Yılan mı desem,
h'cmrud'un kamçıları mı desem geleceklere!
ölüm şarkılarını
Duyanlar var..
Çaresine nasıl koşulacak..
Bir kül yığını önündeyiz,.
Son kıvılcımın sönmesini görmek kaderındcy.z.

Hazreti llyas (A.S.), dayanamadı.
Değirmene sokulup kapısını 8raladı. «İzin var mı?.» dedi. Şiiri okuyan, onu tersledi:
«Görüyorsun ki, sırrımızdayız..»
Diğeri kabul etmedi:
«Sır bitti. Ey yolcu!.. Burada gecelemek muradın-daysan buyur.. Arkadaşımın kusuruna bakma. Serttir, sinirlidir ama, iyi yüreklidir Parlamasıyla yatışması bir olur.. Yoksa, çocukluktan beri onunla birleşmezdim.»
Hazreti İlyas (A.S.), teşekkür etti.
Şu cevabı verdi:
«Geceleyecek değilim.. Geçerken, gürültünüzü duydum. Belki aranızı bulurum diye kapınızı çaldım.»
Şiiri tekrarlayan da değişmişti:
«Aramız bulundu..» dedi sakin bir sesle. Sonra öğrenmek istedi:
• Sanırım garipsin.. Sana yardım edebilirim.. Çünkü kanım kaynadı varlığına..»
«Teşekkür ederim. Bir şey soracaktım ama, eski tartışmanız tazelenecek..»
«Tazelenmez..»
«Bir kocakarıdan bahsediyordunuz.»
«Evet. Ben onu hiç sevmem.»
«Neden, yaşlılara hürmet gerekmez mi?..»
«Öyledir ama bu başka türlüsü.. Çözülemedi sırrı.»
«Nedir?.»
«Yüz yaşını aştığı halde, bir çocuk doğurdu dört yıl önce.»
«Ne var bunda?..»
«Duyulmadık, görülmedik bir şey..»
«Ama doğurmuş işte..»
• Öyle.. Doğumunda kocası da vardı. Bir kaç ay ön-CC öldü.»

«O halde?..»
«Çocuğu başkasından çalmış da değil. Çünkü o yaşta doğuracak kadını herkes merak ettiğinden, başında bulundular.. Hakikaten bir oğlan doğurdu..»
«Demek muradını gerçekleştiren kudret onu seviyor..»
«Niçin sihir demiyorsun?.»
«Sihre inanmamda..»
«Demek babası yakında öldü?..»
«Evet..»
«Ne iş yapardlı?..»
«Her işi yapardı..»
«Adı nedir adamın?..»
«Ahtûb (yahtub - **Uhtub** - **Şafat • Şaphat)..»**
Diğer adam düzeltti:
«Şafat (Saphat) lâkabıdır..»
«Kadının adı?..»
«Sanırım unutuldu.. Acuze (kocakarı) deniyor.»
«Oğlunun adı kondu mu?.»
«Evet.. **ELYESÂ'** (Alyasa -Alîyasa-Elişa) dır. Lâkin (Acuzenin oğlu) diye çağrılır.
«Bu kadını pek merak ettim.»
«Değirmencilerden mümin olanı hoş karşıladı:
«Az önce ayrıldı.. Şehre inersen, güney kapısına yakın ilk sokaktaki üçüncü evin kapısını çal..»
• Olur..»
Diğer değirmenci hatırlattı:
«Sakın misafir olma.. Seni de arkadaşıma benzetir. Çok inandırıcı konuşur. Hem de son günlerde İyi haberler vermemeye başladı. Nerden acıdık da, değirmene girmesine izin verdik..»
«Bir zararı mı dokundu?..»
• Ortalığı derler toplar ama, gözü değirmen taşla-

Nndakl unlardadır., öyle süpürür ki tane bırakmaz..» Mumln değirmenci düzeltti:
• Küçük bir küpü vardır. Bütün topladığı un, oğlu Vfl kendisi için ancak bir öğünlüktür.. Ama, ayağı uğur-llldui Müşteri akın eder peşinden.. Helâl olsun...»
Hazreti ilyas (A.S.) içinden: «Acaba bulmaya memur edildiğim kadın bu mudur?..» diye düşündü. Kocakarıydı.. Duldu.
Fakat bunlar yeter miydi? Şehirde başkası da olabilirdi bu niteliklerde. Yine deşti:
• Şehirde bu kadından daha yaşlısı var mıdır?..»
• Ne gezer!..»
• Dul?..»
• Ey garip!. Şunu bil ki bizim kasabada her kadın, yaşı kaç olursa olsun, mülk ve parasıyla koca bulur. Asla dulluğa tahammül etmez. O kadından başkası yoktur.. I Ibet kendisi de yakında evlenecektir.»
Mümin değirmenci güldü, arkadaşının bu sözlerine.
Arkadaşı: «Göl, sen gül.» dedi. «O acuzenin hiçbir şeyi yok ama evinden başka, bir oğlu var.. Seni kandıracak ve evlenecektir..»
Mümin değirmenci reddetti:
«O kadından belki başka şeyler desen şüphelenirim ama, böyle bir niyeti için asla..»
Hazreti Ilyas (A.S.) öğreneceğini öğrenmişti.
İzin isteyip ayrıldı.
İlk işi güneşe bakmak oldu.
Nihayet bir saat sonra şehrin kapıları kapanırdı.
Adımlarını açtı-.

Beli bükülmüş, eli asalı bir kadın sokaktaydı.
Diğer elinde ip ve bıçak vardı.
Şehrin güney kapısına doğru gidiyordu elden geldiği kadar hızla..
Bir pencere açıldı. İki kadın baktılar..
Genci kocakarıya lâf attı:
«Ey acuze!.. Sen tam sürtük oldun. Daha az önce evine girmiştin.. Nereye yine böyle?..»
Kocakarı aldırmadı.. Tatlı cevap verdi:
«İki avuç un bulmuştum sözde.. Fakat eve gelince, onları pişirecek odunum olmadığını anladım- İhtiyarlık., ne edersin..» Genç kadın bir kahkaha savurdu:
«Bahanen pek yerinde..»
«Elimdeki ip ve bıçak şahidimdir.»
Diğer kadın söze karıştı:
«Böyle işlerde ihtiyarlığı öne sürersin. Fakat doğurmaya gelince..»
«Bunda bir hikmet vardır elbette..»
• Hikmet belli. Sihirdir. Şu tazeye ya"zık değil mi?. Bu sihirden ona da yapsana. Nerdeyse kocası boşayacak..»
«Elimde olsa durur muyum?.»
«Haydi gayret et.- Bizde odun var veririz. Sen şehirden çıkar çıkmaz kapılar kapanır. Dışarda kalır, donarsın ayazdan.» Kocakarı tekrar yürüdü.
Fakat şöyle ilhamlandı yüzlerine kadınların:
Bu ne türlü inançtır!.. Evlerinde, meydanlarında, Putlarının çeşidi durur da, Başları dara düşünce, Menfaatleri uğruna, Kimlere yalvarmazlar!.. Saymakla bitiremem ki..

Acımak değil,
Hırs basıyor insanı..
Ağlara yakalanmış balıklar
Çok görülmüştür..
Lâkin o ağları balıklar örmüş
Ve içine girip çırpınmaya başlamışsa,
Gariplik o zaman şaşırtır göreni.

Penceredeki kadınlar, bu sözlerin bir kısmını duydular, bir kısmını duymadılar. Ümit kesince içeriye çekildiler. İhtiyar kadın, yoluna devam etti-

Sık sık havayı yokluyordu..

«İçimde hiç tatmadığım bir ferahlık, genişlik var..» diyordu. «İsteseydim evimdeki avluda yeri kazar bir kaç kök çıkarırdım. Yanması geç olurdu ama, dışarıya gitmezdim. Halbuki içimi saran arzunun önünü alamıyorum. Kıyıya dalgaların attığı bir kaç kuru odun beni aldatıyor.»

Bu fikrini yeterli bulmadı:

«İlk defa oluyor ki, kocam Ahtûb'un beni ansızın bırakıp göçmesini hoş karşılıyorum.. Niçindir bu?-. Bana bu akşam, yahut gece bir şeyler olacak gibi geliyor.. Yoksa dışarıya gitmem, beklenen bulutları ilk görmekle şereflenmem için midir?.. Üçüncü yıla girdik. Yağmur mevsimi geçti.. Kuru, öldürücü bir kışa koşuyoruz halbuki..»

İhtiyar kadın, endişesini de dile getirdi:

• Elyesâ'ı da yalnız bıraktım.. Onu kıskananlar, düşmanlarım «akşam yokluğumdan faydalanmasınlar!.. Esasen çeşitli sözler edip durdular., önce karnımdayken ur dediler.. Yürümesi gecikince kötürümlüğüne verdiler. Şimdi de böyle pek yaşlı kadınların çocukları hastalanır ve hemen ölür diye dedi kodu ediyorlar. Allahım.sano bunla-

■
rın şerrinden sığınırım. Onları daima yalancı çıkardın. Bu sefer de öyle et.. Şu kasabada, Musa şeriatiy'e amel eden kim kaldı benden başka?.. Her evde putların çeşidi var.. Halk sanıyor ki, değirmene un dilenmeye gidiyorum.. Ekmeksiz, her zaman yaşanması mümkündür.. Nihayet insan, ağaç kabuğu, kemik, hattâ demir kemirir, önce mideyi doyurmak değildir insanın ihtiyacı- Gönlü, göğsü doyurmaktır. Ben diğermene, ibahama için gidiyorum. Çünkü oriun mü'min olduğu kanaatindeyim. Birbirimize açılamıyorsak da, görüşüp aynı Allah'ın birliğinde nurlanıyoruz.»
ihtiyar kadın, hep kendi kendine mevzudan mevzua atlıyordu..
Yine Allahıyla konuştu:
«Sana nasıl yalvarmam, şükranlarımı sunmam ey Allahım!. Bu yaşta senden bir çocuk *İstedim..*
Hemen verdin.. Niçin istedim bunu?.. Bilmiyorum.. Ansızın içimde kuvvetli bir arzu belirmişti.. Belki de şehrin duvarları içinde tek mü'min bir erkek olmayışı beni buna sürükledi.- Oğlum şimdi dördündedir..»
(Hicretten önce 1348 *(M.ö.* 726) da doğmuştur Hazreti Elyesâ')..
Şimdi ise aradan dört sene geçtiğine göre, sene Hicretten önce 1344 (M.Ö. 722) ydi.
Hazreti Elyesâ'ın annesi kapıya yakın yerde, başka bir kadının sözlerine muhatap olmuştu.
Acı, çirkin, sözlerdi bunlar..
Kadın, arsız arsız, şöyle konuştu:
«Ey Acuze!.. Evde oğlun var.. Onu bile gözlerin görmüyor demek artık. Değirmenci sevgisi hepsinden baskın çıktı.. Eğer o sevginin yarısını putumuza verseydin, kocan ölmezdi-. Şehirde tek dul kadın olma şerefsizliğine düşmezdin.•
Hazreti Elyesfi'in annesi, bu kadına *cevap* vermedi.

I nkat ölen kocasını tekrar sanki canlıymışcasına kar-tumda gördü.. Ne İyi bir İnsandı oL
Son nefesine kadar Allah'ında kalmıştı..
Esasen soyu **Efrayim'den Hazreti Yusuf (A.S.)a** u!a-
çıkıl.
Bu şehir, hele İsrail Devleti küfrde karar kılınca ona 11/ mı yalvarmıştı:: «Yahuda'ya gidelim, bizim kabilemiz Mescidi Aksa'nın kudsiyetindeler..» diye..
Fakat kocası Ahtûb, bilinmez bir sebeple bunu daima ret etmişti.
Nihayet şöyle demişti:
«Müminler arasında, mümin kalmak hüner değildir. Sapıklar arasında mümin kalıp, onlardan korkmamak, belki içlerinden bir kaçını kazanmak daha sevaptır..»
Bu son cevap, Hazreti Elyesâ' (AS.) in annesinin baskısını durdurmuştu.
• *
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi kasabanın kapısına gelmişti..
Kapıdaki nöbeçiler, bir ona, bir elindeki iple bıçağa baktılar.
Tanıyorlardı. Hatırlattılar:
«Güneş, denize ansızın girmek *üzere.* Nöbetçiler gece için yoldadırlar.. Nereye böyle?.»
«Az birisim var..»
«Korkarız ki kapılar kapanır.»
«Gecikmem. Şuradan bir az odun toplayacağım.»
«Gelirken akıl etseydln.»
«Düşünemedim..»
Nöbetçilerisin alayındaydılar..
Birisi İsrar etti:
«Bize bir atasözü söylemezsen bırakmaya..»

«Gecikirim ama.»
«Gelen nöbetçilere tenbihleriz..»
Hazreti Elyesâ'tn annesi sırtını sur duvarına verdi.
«Ah siz gençler yok musunuz?... dedi.: «Evde b kimin beklediğini bile düşünmezsiniz?.»
Nöbetçilerden uzun boylusu aldırmadı:
«Onu unutacaksın.. Yahut alıştır kendini..»
Hazreti Elyesâ" (A.S.) in annesi incindi..
Belli etmedi..
Fakat atasözü diye ilhamlandığı satırlarda bunu le getirdi:
Olgun ağacın meyvası Geç bal aînır ama, Tadına doyulmaz-Süreklidir..
Niçin diye sorarsan, Derim ki
Ağaç, hayatı boyunca Topraktan çok nimetler Drvşirmistir damarlarına
Onları saklamıştır petek petek. O tıek meyvasına ******* *Harcadıkça petekteki balı Nasıl meyva dile yapışmaz!.*
Nöbetçiler, bunlardan **bir şey anlamamışlardı.**
«Sırası mı?..» dediler-. **«Kıtlıkta böyle konuşmanın.»**
«Fena mı ettim?.. Sizi yemi **bol bir kümese soktum..»**
Nöbetçilerden ilki yine diledi:
• Biz böylesinl istemedik.. **Şu** son **dakikalarımızı çabuk** geçiştirecek bir şeyler söyle..»

Hazret! Elyesâ' (A.SJ in annesi, bunu da yaptı. Anlayamayacaklarını bile bile keyfince konuştu:
Bir tarla iaresi türedi.. Belki o biziz. En iri kayayı seçti.. Simsiyah kayayı Sırt verdi ona..
Maksadı gölgelemek değil..
Hele yosununu kemirmek hiç değil..
Kendisinde yedi dağı devirecek
Kuvvetler vehmetti.
Kayayı oynatıp
Düşürmeye çalışıyor.
Altında kalacağından
Hiç değilse kuyruğunun
Ezileceğinden habersizdir..
Evet, bir tarla faresi türedi..
Üçüncü yıla girdi
Nimeti kemirmesi..
Sapık kayadan uzaklaşmadıkça,
Olacak dediklerim..
Fareler.
Yani biz ezileceğiz.
Nöbetçiler yüzlerini buruşturdular..
Hazretl Elyesâ (A.S) in annesinin önünden açıldılar.
«Bu akşam pek keyifli konuşmadın..» dediler. «Fakat anladık anlayacağımızı.. **Az** önce küpün dibinde getirdiğin unu düşünüyorsun. Ekmek olup **o** kötürûm oğlunun bir an önce kursağına girmesi heyecanındasm.»
Bunlar konuşulurken, arada şehre giren yolcular
oluyordu

Nöbetçiler üstünü başını yokluyor, inceden inceye sorguya tutuyorlardı onları.
Hazreti Elyesâ* (A.S.) in annesi, son yolcu yoklanırken asasını almış, kapıdan çıkacaktı..
Ansızın uzaktan birisinin gelmekte olduğunu gördü.
Gelen adama içi kaynadı..
Garip bir kimse olduğunu da anladı..
iyice biliyordu..
Nöbetçiler, gelen yolcuların yabancı olduğunu hissedince, şehre sokmak için, hele böyle geç saatlerde, soyar soğana çevirirlerdi.
Bunu önlemeliydi..
Ama nasıl önleyecekti?..
Taş kesilmişçesine adama bakıyordu.
Pek acele ediyordu..
Nöbetçiler son yolcuyu savdıktan sonra, dönüp baktılar-
Hazreti Elyesâ' tA.S.) in annesi hâlâ yanlarındaydı.
Onu uyardılar:
«Ey Acuze!.. İzin verdik, daha ne bekliyorsun, yoksa dışarı çıkmaktan vaz mı geçtin?..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) m annesi kendine geldi.
Hazreti ilyas'ı gösterdi:
«Ona bakıyorum..»
«Ne var onda?.. Belli, şehre girecek bir yolcu..»
«Öyle ama.»
«Evet?-.»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi İstemeyerek sebep uydurdu:
«Bu gelen kocamın akrabasıdır.. Demek yeni duydu kocamın vefatını.. Hiç beklemiyordum..»
Nöbetçiler kendiler..
— *AA* —

• Gözün aydın..» dediler.. «Genç birisine de benziyor. Artık yorulmazsın..»
Diğeri alay etti:
«Pek yoksul görünüyor. Küpün dibindeki bir avuç un hangi birinize yetecek?..»
Hazretti Elyesâ' (A.S.) in annesi buruldu.
Bunu hiç düşünmemişti..
Fakat belli etmedi: «iki kişiyi doyuran yemek üç kişiyi de doyurur..» dedi.. «Yalnız, artık beni oyalamayın da, onun da yardımıyla bir kaç odun toplayıp eve çabuk döneyim..»
Nöbetçiler söz verdiler.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi kapıdan çıktı.

II

TÜKENMEYEN NİMET

Hazreti Elyesâ' (AS.) in annesi, şehir dışına çıkar çıkmaz, yoldan pek ayrılmadı..
Sağı solu araştırıp, çalılardan bir kaç dal kesti..
Kıyıdan kuru tahtalar topladı. Pek dalgındı..
Gözlerini de Hazreti İlyas (A.S.) dan ayırmıyordu.
Dalgınlığına sebep, yalan söylediğini sanmasıydı,
Hazreti ilyas (A.S.) için «akrabamdıf..» demişti.
Bunu nasıl Allah'dan korkmadan ve hangi maksatla söylemişti?.. Hesabını nasıl verecekti?-.
«Maksadım, bir garibi kurtarmaktı..» diye söyleniyordu.
Nihayet Hazreti llyas (A.S.) ile karşılaştılar.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi tanışıklık göstermeye kalkışırken, Hazreti llyas (A.S.) daha çabuk dav-, randı..
Koştu.. Bıçağı, ipi aldı.. «Sana yardım edeyim valide » diyerek, kendisi odun kesip topladı.. Ipîe bağladı.
Bitirince, yüklendi..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) m annesi sordu:
• Sen garipsin değil mi?.. Adın nedir?..»
• llyas.. YĞsIn oğlu llyas..*

«Niçin bu şehre geldin..»
«Emir aldım.»
«Kimlerdensin?..»
«israilliyim.»
«Benim kocam da öyledir-.»
«Sağ mıdır?..»
«Hayır.. Sen hangi soydansın?..»
«Hazreti Harun (A.S.) a kadar uzanırım..»
«Kocam da Hazreti Yusuf (A.S.) a gider. Allahıma şükürler olsun ki, yalan söylememişim.. Kocamla sen. Ya'kup'tan kardeş oğullarısınız..»
«Kime bunu söylemek zorunda kaldın?.»
«Şu nöbetçilere..»
«Neden?..»
«Kapılar kapanmak üzereydi.. Sonra, sen bunları bilmezsin.. Gelenin garip olduğunu anlayınca, çok oyalarlar.. Ne parası kalır, ne dağarcığı..»
«Bu iyiliği bana neden yaptın?..»
«Bilmem. Kanım ısındı sana evlât.»
«Teşekkür ederim.-»
Şehir kapısına gelmişlerdi..
Nöbetçiler aynı nöbetçilerdi..
Hava iyice kararmıştı..
Hiç bir şey sormayıp yolverdiler..
Hazreti llyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi, yüz adım kadar yürüdüler..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) m annesi bir kapının önünde durdu. «Benim evim burasıdır-.» dedi.
Hazreti ilyas (Â.S.). çoktan bu kadının araması emredilen kadın olduğunu anlamıştı.
• Sana iyi geceler dilerim..» diyerek ayrılmak istedi.
Hasreti Elyesâ' (A.S.) in annesi bırakmadı.. Sordu:
«Nerede kalacaksın ey flyas?..»

«Elbet Allahım buyurur.»
«Bana misafir ol.. Gece vakti, halk seni incitmesin.»
«Rahatsız etmeyeyim?.-»
«Aksine, evimizi şenlendirirsin.»
«Bunu dilerim ama..»
«Eğer yiyeceğimizi bölüşeceğini düşünüyorsan, hayır.. Biz bir anne oğuluz, nemiz varsa üçümüze yeter.»
«Bunu demek İstemedim ey kardeşim.. Hemşirem!. Beni Hazreti Allah (C.C) hiç kimseye bu kıtlık yıllarında muhtaç etmedi..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi birdenbire değişti.. Tereddütü bıraktı- Açıldı:
«Ey iiyas!.. Buluştuğumuzdan beri bu üçüncüsüdür ki, Hazreti Allah (C.C.) dan bahsediyorsun.. Artık hiç şüphem kalmadı, sen pek mühim bir kulsun.. Şehirdeki canavarlara emanet edemem..»
«Sen de öylesin.. Oğlunun adı nedir?..»
«Babası adını Elyesâ' koydu.. Ne mânaya geldiğini bile bilmem..»
«(Eli) Allah demektir.- (Şa) da kabul etsin, buyursun, mânasına gelir İbranicede.. Yani oğlunun, Allah tarafından kabul edilmesini, makbul tutulmasını, hayatında kaderini iyiye hazırlamasını dilemiş olacak kocan..»
«Haklıdır.. Pek yaşlı bir zamanda doğurduğum için, dalma yaşamayacağından çekinirdi..»
(Elyesâ' kelimesinin ibranice aslı Elişa'dır.. Zamanla değişmiştir.. Hazreti Kur[1] anda da, Kureyş lehçesiyle indiği için, bu değişikliğe göre, anlaşılsın diye, Elyesâ' olarak buyurulmuf-tur.)
Hazretl iiyas (A.S.) ia Hazretl ElyeBfi' *(.AS.)* in annesi avluda İlerlediler.. Ev tek katlıydı.. Elyesâ' (A.S)

S.) in annesi Hazreti llyas (A.S.) ı odaya buyur etti. Su döküp yıkanmasında yardımda bulundu..
Bir ara da hatırlattı;
■Senin sözünü kesmiştim ey llyas. (Ama) demiş susmuştun. Ne diyeceksin?..»
-Halkın dedikodusundan çekinmiştim ey Elyesâ'jn annesi!..»
Hazreti Elysefi'(A.S.1 in annesi pek hassas bir kadındı. Gözleri buğulandı- Daldı.. O haliyle söylendi:
«Bana Elyesfi'ın annesi demelerini ne kadar isterdim!.. Fakat Acuzenin oğlu (kocakarının oğlujydu oğluma takılan ad..»
Hazreti Elyesa' (A.S.) in annesi işini bitirince, teklif etti:
«Ey llyas!.. Sen istersen balkona çık. Elyesâ' oradadır.. Denizi pek sever.. Hele Yunus balıklarını..»
«Olur..»
«Ben küpteki unu ekmek yapar, hemen gelirim.»
Hazreti Elyesft* (A.S.) in annesi, avludaki tandır başına giderken, tekrar döndü..
Hazreti ilyas (A.S.) m karşısında durup ona dikkatle baktı..
Sonra elleriyle başına vurdu: «Sen O'sun..» dedi. «Nasıl düşünememiştim?..*
«Kim?...
«Baeibek'te dikilen putla mücadele eden peygamber Hazreti llyas (A.S.)-.»
«Nereden bildin?..»
«Allah'ın seni hiç aç bırakmadığını, kıtlık yıllarını duyurmadığını söyledin.. Ayrıca .babanın adını da verdin..» Hazreti llyas (A.S.) saklamadı:
• Evet ben Peygamber llyas'ım.»
«Hakkında verilen emirden haberlisin elbette.. Her

tarafta aranıyorsun.. Ya yakalayacaklar, yahut öldürecekler.. Çünkü kıtlığı senden biliyorlar»
«Sapıklıkları karşılığı, Hazreti Allah (C.O in bir gazabı olduğunu niçin kabul etmezler?.. Ben asla onlara beddua etmedim.»
«Tabii.. Ama ne olursun, sakın dışarıya çıkıp görünme.»
«Elimde mi?..»
«Niçin olmasın?..»
«Ey Elyesâ'ın annesi!.. Şunu bil ki, hiçbir peygamber emir dışı davranamaz. Ne ayrılabilir, ne saklanır.. Bakalım Hazreti Alolah (C.C.) ne buyuracak.»
«Demek O'nun emriyle geldin buraya»
«Evet.. Bana dul ihtiyar kadını bulmam! emretti.»
«Yani beni?..»
«Evet..»
«işte buldun. Ne olacak..»
«Henüz vahy almadım..»
«Kıtlığın ne zaman biteceğinden de haberli değil misin?.»
«Hayır..»
t *Derler ki, güya Hazreti İlyas, emredilen şehre gelince, odun toplayan bir kadın gördü. Su da alıyordu. Pek açtı.. Ondan su, yağ, ekmek istedi. Fakat kadın, çömleğindeki unun ancak oğluyla kendisine yeteceğini söyleyerek vermek istemedi. Israr üzerine razı oldu.. Bu rivayet tamamen fiakikat dışıdır. Bozulan 7evrat'dan alınmıştır.. Çünkü Hazreti İtyafı daima Hazreti Allah beslemişti. Başkasından yardıma ihtiyacı yoktu. Aksine, nereye gitse o ev bereketlenirdi.. Hazreti Elyesâ'ın annesine pelince, ilerde peygamber olacak bir insanın annesi, hele mii'rninken böyle bir ricayı asla red etmez)*

ı»ti Elyesâ'm annesi, Hazreti ilyas (A.S) ı, ıiçllrlp balkona götürdü..
ıdl dört yaşında kadar bir çocuk, artık tamamen «ılİMf nını f.ulnra bakıyordu.. ■ 'il ıseslendi: ı , "Olum Elyesâ!.. Yine denize dalmışsın.. Bak Amcamilyas'tıro..» i- h llyesâ' hemen ayağa kalktı. ı'• ı güzeldi..
■■İn inden zeka fışkırıyordu. rdu:
• *Öt* nmcam mı?.-»
-ıı.ıyır.. Fakat akrabayız.. Kendisine gerekli saygı-ıster. Fakat ne adını, ne de buradaki varlığını kimse-.
• Olur ey annem.»
Hıureti Elyesâ' (A.S.) in annesi onları bırakıp içeri-K i İdi..
Hn/rcti ilyas (A.S.). Hazreti Elyesâ' (A.S.) a elini öp-ıktcn sonra, onu hasrra oturttu. Kendisi de oturdu. Fakat Hazreti Elyesâ' (AS.), artık denize bakmı-lu (îözleri Hazreti ilyas (A.S.) daydı. I lazreti İlyas (A.S.), onu uyardı:
-ly güzel annenin oğlu!.. Gece başlayacak. Deniz nacak. Sen eğlenmene bak.» I l.ı?reti Elyesâ' şaşırdı., yüzüne al bastı, (..ckinmeden sordu:
• Güzel annenin oğlu mu?..»
• Oyle değil mi?.»
• luknt bana, sanki babam ben doğmadan ölmüş gi-l.l, minemle hitap ediyorlar.. Hem de öylesine kötü bir hi-ıır ki.. (Kocakarının oğlu) diyorlar.. İlk defa bana dile-ıiııım gibi seslenen se noldun ey amca.»

«Anneler, ne kadar yaşlanırlarsa yaşlansınlar, güzellerin güzelleridirler.»
■ Bunu bilhassa biliyorsun.»
«O halde artık üzülme. Haydi denize dön.»
«Ben yalnız annemi, bir de onun bana ilerde tanıtmaya söz verdiği Allah'ı severim..»
«Başka?.. Annen birisini daha söyledi.»
«Anladım.. (Yuna) balıklarından bahsediyor.. Hakikaten onları çok seviyorum.. Sokaklarda kalbime göre arkadaşı bulamadım.. Halbuki Yuna balığı insana öyle dost ki.. Sanki güvercin.»
«Yuna, esasen güvercin, kuş demektir..»
« O balık da hakikaten kuş gibi sıçrar. Sularda döner, taklalar atar.. Bazan onlara yiyecek uzatırım, tatlı tatlı sıçrarlar-. İsmimin Yuna olmasını isterdim..»
(Yunus isminin ibrankede karşılığı Yuna'dır..)
«Inşaallah büyürsün.. Oğluna bu adı koyarsın..»
«Bunu hep düşünürüm.. Şimdi onlara dilediğim kadar ekmek, meyva, yiyecek atamadığım İçin pek üzgünüm. Fakat yine de çevremden ayrılmıyorlar.. Annem kıtlığın geçeceğini söyledi.. Geçse, en çok balıklar İçin sevineceğim..»
«öyle mi ey Elyesâ'?.. Aç insanları düşünmüyor musun?..»
«Düşünmek istedim-. Fakat annem, onların günahkar olduklarını söyledi..»
Hazreti ilyas (A.S.), Hazreti Elyesâ" (A.S.) ile konuşurken bütün yorgunluğunu gidermişti.
Onun bir gün gelip yanından nasıl ayrılacağını düşündü.. O kadar sevmişti..
içerden Elyesâ' (A.S.) in annesinin sesini işittiler:
«Haydi gelin.. Ekmekler soğumadan yiyin.»

il* doğil, burada yiyelim ey annem.» teklifinde İU Hfliretl Elyesâ'TAS.). Aımnni kubul etmedi:
ıy«ceksin. .Esasen öksürüyorsun. Beni üzüp ı sevindirme.. Biliyorsun, senin için hastalıklı, lılln dediler..
Bilhassa güçlenmeni dilerim ey
Hlirttl Elyesâ' (A.S.) : «Peki..» dedi. Hıı/ırii llyas (AS.) la birlikte içeriye girdiler.. Bu »ırada Hazreti Elyesâ'ın annesi söyleniyordu, ya-ıııın verdiği takatsiz nefeslerle:

Dalgaların kıyıya sokulup Bazan sert, bazan yumuşak Konuşmasında bir sır var sanma.
Haber veriyor..
Un ufak oluşlarının sebebini anlatıyor
Bir zamanlar kayalıkken,
Gururun sertliğindeydiler. . Kendilerinden güçlüyü tanımadılar. Zaman ve ona uyan sabırlılar,
Zaman ve ona uyan sabırlılar, Onlara dersleri verdiler. Hâlâ da yılmadılar..
Kıyı ve deniz,
Kumlarla dalgalar,
Bana kimleri hatırlatmaz ki!.
Kalın enseli israiloğulları Şu ufalmış, eriyen Kumlar değil midir?..

r

Dalgalarsa,
Sapıklıklarına ceza veren İlhâhî gazaplardır..
»
• *
Ertesi sabahtı.- Gün ağarmıştı..
Hazreti ilyas (A.S.) ibadetini yapmış, *bir* köşeyo çekilmiş düşünüyordu:
«Ben buraya acaba niçin geldim?..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi evi temizliyordu.
O da düşünüyordu:
■Allahım, acaba Hazreti İlyas (A.S.) ı buraya neden gönderdi..»
Hazreti Elyesâ' (A.SJ, balkona fırlamıştı yine.
Önünde döne döne geçit resmi yapan Yunus balıklarından özür diliyordu:
«Sizi yine seviyorum ama, bir misafirim geldi-. Onu nereme sığdıracağımı bilemiyorum. Artık beni devamlı balkonda aramayın..»
Hazreti Elyesâ'ın annesi işini bitirince, hazırlandı.
Oğlunu çağırıp tenbihledi:
«Ben değirmene gidiyorum. Yarınki nafakamızı bulmam lâzım. Sen 8mcanı pek üzme ve sözünden çıkma..»
Hazreti ilyas (A.S.), sordu:
• Değirmene mi .. Nafaka bulmaya mı...»
• Evet.. Orada çalışırım.- Karşılığında akşama doğru taşlarda kalan unları sıyırır küpüme doldururum.. Yoksa yaşamak mümkün müdür?»
• Anladım..»
• Dün gece ve bu sabah, bölüştüğünüz iki dilim ekmek bu nafakaydı..»
Hazreti ilyas (A.S.), Elyesâ'ı tekrar balkona gön-derdiklen sonra, annesine müjdeledi:
• Artık yorulmana lüzum yok ey Elyesâ'ın annesi.»

.Niçin?...
ı iplerinde bize günlük orucumuzu bozduracak kanı vr- yağı daima bulacaksın..» ıin/retl Elyesâ'ınannesi inanmadı ilkönce.
• Nnml olur?.» dedi..
Hn/rotl llyas (A.S.) yol gösterdi:
-1 inle git.. Çömlek ve küpe bak.»
ıin/retl Elyesâ' (A.S.) in annesi bunu yaptı..
Yafl çömleğini, un küpünü açıp baktı. Tarttı.
Sevindi ve bağırdı:
«Bunlar tükenmez nimetlerle dolu.»
Fakat ansızın yüzü kızardı.
Bunun sebebini açıkladı:
• Nasıl oldu da Allahımı ve senin onun peygamberi i'lıluyunu unuttum?.. Pek perişanım.»
«Ziyanı yok.. Allahımızın af deryası kainatlar ge-nlfllğindedir.»
O gün Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi değirmene gitmedi ama, akşama doğru, iki değirmenciden mümin otom geldi.. Elinde küçük bir torba vardı.
Onu, Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesine uzattı:
«Hastalandın sandım.. Un getirdim..»
«Allah senden razı olsun.- Fakat artık yorulma.»
«Niçin?..»
«Akrabam geldi. Sıkıntı çekmeyeceğiz..»
Değirmenci: «Doğru mu söylüyorsun?..» gibisine Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesine baktı.. *Özür* diledi:
«Ey ninem!.. Eğer o sapık arkadaşımın sözlerinden «lındınsa, ben varım.»
«Hayır., öyle olsa, bana karşı cephe alan bütün ka-»Bba halkına kırılırdım.- Sadece acıyorum.. Hattâ hayr-lorına dua ediyorum..»
• İnanmadım.. Ben çoktan buralardan çekip gidecektim.. Fakat sen beni durduruyordun..»

«Ne tarafa?..»
«Bilmiyorum. Göğsüm **pek-daraldı.. Havası temiz** bir yerde dilediğim gibi, **ağlamak, hıçkırmak, İnsanlığın** haline isyan etmek İstiyorum..» «Haklısın.-»
Değirmenci **vedalaşıp gitti.**
Hazreti Elyesfi' {A.S.J in annesi kuyudan ~*M* çekmek İçin avluya çıkt;.
Kuyu başında hazırlanırken; böcekler -tararından yeryer açlıktan kemirilmiş İpe **ve** attrğı **düğümlere baktı. «Bu son ip..» dedi.. «Eğer böcekler bir kaç yerini** daha kemirirlerse, atacağım yeni düğümler **onu** Kısaltacaklar.. Kova suya ulaşamayacak.. Esasen, su da gittik-çe alçalıyor..» Avlu duvarı dibinden bir kadın geçiyordu. Bunları işitti..
Taşı gediğine koyuyorum sanarak, **sanki llhamlan-**mış gibi, yürürken söylendi:
Böyle avlular da varmış Denizler cennetinde. Anlatsam, ya gülerler. Yahut delirdiğime karar verirler. Kimse inanmaz..
Yalan mı gördüklerim?.. Kör bir kuyu.. *Duvara vurulmaktan Çarpılmış bir kova. Kırk düğümlü ip.*
Daha ne beklenir?.
***Bir** çalışan mı?.*
O da var.
Gerçek karsısında da,
Yine bir şeyler çıkaracağım diye yırtınır.

Hazretl Elyesâ' (A.S.) in annesi, bunların- altında kalmadı. Şöyle cevap verdi:

Kuyunun gözleri açıhr.. İp yenilenir.. Kova değiştirilir, Bunlar mümkündür Vakti gelince..
Fakat bakışlara Sapıklık mili çekilince, Derman bulmak kimin ne haddine! Hele yürek şu kovadan beter Biçimlere girince..
İpi açlık kemirdi, Olur bu.. Olacak da.. Sorarım sana,
Damarlarına kim akıttı zehiri?. Neden korunamadın.

Kadın, bu sözlerden anlayacak, Ibretlenecek durumda değildi.. Dilini çıkardı..
«Sana bir taş attım..» dedi.. «Tam alnından vurdum. Fakat senin attığın taş yarı yolumda can verdi»
O türlü olaylarla aradan dört gün geçti.
Bu kapkaranlık, sapık şehirde, Hazreti Elyesâ' (A.-S.) in annesinin evi, görebilenler için bir nurdu tek başına. Pek tatlı, doyulmaz 6aatler geçiriyorlardı.
Fakat son günlerde burası da, ansızın acıya boğuldu.
Sebep, Hazretl Elyesâ' CA.S.) in hastalanmasıydı.
Annesi onu yatırmıştı..

Bazan seviyor, bazan paylıyordu:
«Ben sana balkonda geç vakitlere kadar kalma demedim mi?..» Hazreti llyas (A.S.) da üzgündü..
Lâkin bol bol dua etmekten ve bildiği bazı tedbirleri almaktan başka bir şey yapamıyordu. Üzgündü-
«Beni Hazreti Allah (C.C.), bu çocuğu evlattan ileri sevdikten sonra, ondan ayırmak Jçin mi buraya gönderdi .. Acaba ne gibi bir günâh işledim..» diyordu..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) m annesi de buna benzer düşünceler içindeydi.. Şöyle hükmediyordu:
«Hazreti Allah (C.C.) dan, yaşımdan utanmadan bir evlât istedim.. Verdi.. Fakat peygamberini gönderdi.. Önünde onu benden alacak.. Haddimi bildirecek..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi böyle kararlardaydı ama, anneliğin verdiği hisle, nihayet kendisini dışarıya attı..
Hiç istemidiği halde, kendisini kınayan ve kıskanan komşularına baş vurdu.
Oğlunun hastalandığını söyleyerek, derman diledi.
Hepsi kapılarını yüzüne çevirdiler.
Şöyle dediler sırayla:
«O yaşta çocuk İster misin?.. Çek cezanı?.. Çaresi yoktur»
«O oğlun esasen kötürümdü. Bizden sakladın.»
«öyle bir oğlana hiç bir derman fayda etmez.»
«Ey günahkâr kadın?.. Biliriz, evinde put bulundurmazsın. Bari artık akıllan.. O hastalıklı çocuğu al, tapınağa götür ve putumuza kurban et.. Bir ayağın çukura iyice gömüldü. Evini-putlarla donat ki, kurtulesın..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi, daha bir kaç gün

foöylo ve nice benzeri sözlere muhatap olduğu halde aşın-ılıımodık kapı bırakmadı.
Her dönüşünde, Hazreti ilyas (A.S) la göz göze geliyorlar ve birbirlerinin acısını anlıyorlardı.
Susuyorlardı sadece..
Konuşacak hiç bir şey yok ki..
Her ellerini Hazreti Elyesâ' (A.S.) in alnına uzatışlarında, ateşe sokmuş gibi çekiyorlardı.
Uyku denen şeyi unutmuşlardı..
Hazreti ilyas (A.S.) korkuyordu.
Bu kadın nihayet bir anneydi..
Dayanamaz gerçekten.. Putlara sığınırsa ne olacaktı?
Niçin Hazreti Allah (CC), böylesine mümin bir kadını azab içinde kıvrandırıyordu?.. Ne yapmıştı o?..
Nihayet, yaşına rağmen, sevdiği Allahından bir evlât dilemişti.. Günâh bu muydu?.. Olamazdı.. O halde?..
Hazreti ilyas (A.S.), neden sonra bunun sebebini buldu.. Anne-evlât münasebetiydi bu.
Bir anne. yahut baba evlâdını vaktinde tehlikelerden çekmez, her yaptığını hoş görürse, acılanırdı.
Hazreti Elyesâ' (AS.) m hastalanması küçük, pek küçük bir örnekti..
Annesi, balkona çıkmamasını pek yumuşak söylerdi.
Kesin emir verse, cezalandırsa, bu akibet olmazdı.
Belki doğru, belki yanlıştı Hazreti İlyas (A.S.) in düşündükleri.. Doğrusunu ancak Hazreti Allah (C.C.) bilirdi.
Henüz Hazreti ilyas (A.S.) in evde olduğundan kimsenin haberi yoktu.. Dışarıya da çıkmamıştı.
Her akşama doğru Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi dolaşmaktan yorulmuş bir halde eve dönünce, oğluna koşuyor, umduğunun tam tersini görünce., bağırıyordu:
• Çâre!.. Allahım bir çâre!..»

Yine bir İkindi üzeriydi..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi eve dönüyordu.
Gezdiği sûrece pek doldurmuşlardı..
Artık yavaş yavaş, Hazreti ilyas (A.S.Î dan bile şüpheleniyordu..
Yoksa o peygamber değil miydi
Düşmanları tarafından mı yollanmıştı?..
Tükenmeyen nimet mucizesin) **unutmuştu o perişan** halinde-. Aklına getirmiyordu..
Hazreti İlyas (A.S.) t taş kalplilikle de İtham «diyordu kafasında..
Şöyle söylenerek eve doğru ilerliyordu:
«Peygamberdir, evet hatırladım, bana da mucizesini gösterdi.. Fakat sapıklarla başa çıkamayınca niçin beddua etti?.. İşte üçüncü yıldayız.. Sapıklar kıtlıkla ve onun getirdiği hastalıklarla kırılıyorlar.. Takat hayvanların, haşerelerin, ağaçların, otların ne suçu var?.. Onlar daima Allah'ı teşbih ve tenzih etmediler mi?»
Böyle söyleniyordu ama, çabuk toparlanıyordu: .'- .
«Hazreti Allah (C.C) her şeyi biz İnsanlara ram etmiştir. Bu kıtlıkta topraktan hiçbir şey çıkmamışa» onlar ebedî hayatlarındakl dünyalarında yine mesutturlar.. Ben asıl feyz ve bereket zamanı, dağlan, kırları kaplayan yeşile, çiçeklere, meyvalara dikkat etmeliyim.. Onlardan, hir çiçekten dalı kırık olanı düşünmeliyim.. Çünkü o, öyle bir hasta halde Hazreti Allah (C.C.) **itam** teşbih ve tenzih edemez gönlünce.. Benim şimdiki halim **gibi.»**
Hazreti ElyesS'ın annesi eve girince yine oğlu başına koştu..
Hazreti İlyas (A.S.), bir köşede ayrı alemdeydi-
Kıpırdanmıyor, ne düşündüğü yüzünden anlaşılarnı-yordu.

Hazreti Elyesâ (A.S.) m annesi oğlunu yokladı.
Bu sefer fazla sürdü yoklaması.
Nihayet kucağına alıp sarstı..
Nefesine kulak verdi.. Yüzü karıştı.. Elleri çözüldü.
Hazreti Elyesâ* (A.S.) yatağa düştü..
Annesi bağırıyordu hıçkırırken:
-Öldü., flyesâ* Öldü.. Hani ona babası daima: «Al-înlnm!„ Ye Rabl~» desin diye bu adı koymuştu?.. Sevinin artık bütün kasabalılar.. Düşmanlarım.. İstediğiniz gerçekleşti..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) m hali öldüğünü sandırıyordu.
Hazreti ilyas (A.S.), ayağa kalktı.
Annesine ihtar etti:
«Sus ey güzel Elyesâ'ın güzel annesi!..» dedi.
■Hayır.. Elyesâ'ın acuze annesi..»
«Sus diyorum!.. Allah ne dilerse *o* olur.. Verdi, alacak da. Zaman kendisindedir.. Ferman O'nundur...»
«Biliyorum biliyorum.. Keski değirmenciyle ben de gltseydim..»
Hazreti ilyas (A.S.), yatağa sokuldu.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in annesi İhtar etti:
«Dokunma ona.. Her kuş avlanır ama güvercin avlanır mı?. Haset edenlerin nazar okları onu vurdular., ölümünde bile ne güzel.. Dokunma da doya doya. rengi solmadan, kanı çekilmeden seyredeyim..»
Hazreti İlyas IA.S.J perişandı..
Gözlerine biriken yaşlan güç tutuyordu..
Annesini dinlemedi, Hazreti Elyesâ' (A.S.) ı kaptı yataktan, bağrına bastırarak, bitişik odaya geçti.. Ağzı m ağzına verdi. Gözleri ışıldadılar.
Hazreti Elyesâ'henüz sağdı.. Nefes alıyordu..
ölmemişti..
Odada bulduğu mindere bıraktı.. Pencere önünde.

Allanma yalvardı:
«Ey Allahım!.. Bu çocuğun canını alma.. Kalbimizi onunla kaynaştıran sensin.. Emir ver büyüsün. Benden vahdaniyet ilmini, sana olan ilâhî aşkı öğrensin.. Sanırım bana bu maksatla buralara gelmeyi emrettin.»
Hazreti İlyas (A.S.), çeyrek saat kadar hep niyazda buılundu..
Nihayet duası kabul edildi..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) gözlerini açtı. «Anne!.. Amcam!..» dedi.. «Karnım aç..»
Hazreti ilyas (A.S), Hazreti Elyesâ (A.S.) ı yokladı. Teni soğumuştu.. Terini kuruladı. Oturttu..
Hazreti Elyesâ' (A.S.), oturacağı yerde ayağa kalktı.
Sanki günlerden beri hasta olan kendisi değildi.
Yeni açmış bir goncanın tazeliğinde ve canlılığın-daydı..
Hazreti ilyas (A.S.), neden sonra akıl edip, sofaya geçti.. Hâlâ dövünen annesine müjdeledi:
«Ey güzel Elyesâ'ın güzel annesi!.- Elyesâ' ölmemiş.. Sen yanılmışsın.. Hele şimdi birden hastalığını attı.. Ayakta geziniyor.. Karnı acıkmış., ismi gibi artık daima (Allahım!.. Ya Rab!..) diyecek..»
Kadın konuşulanlardan bir şeyler enlamıyordu.
Fakat Hazreti **Elyesâ' (AS.) da gelince ve onu** dipdiri ayakta görünce, işte **o** zaman **kendisini kaybetti.**
Ayıldığında Allah'tan **özür diledi. Şükranlarını sundu.**
Koşup, tükenmez nimet **küp ve çömleğinden unla** yan eldi. Oğlunun dilediğinden güzel ekmek yapıp **hep** birlikte yediler.
Yemekten sonra, İlyas **(A.S.), teklifte bulundu:**
• Elyesâ' şehirde bir dolaşsın..»
• Niçin?.."
• Sap'ikler, onun iyileştiğini görsünler..»

Hazreti Elyesâ' (A.S.) a izin verildi, gitti.
Çok geçmedi.. Bu sefer Hazreti ilyas ter dökmeye, titremeye başladı-.
Hazreti Elyesâ (A.S.) m annesi telaşlandı:
«Çocuğumun hastalığını bilerek sen aldın ey peygamberim..»
«Hayır..»
«O halde bu halin nedir?..»
«Arada olur..»
Çeyrek saat sonra, Hazreti llyas (A.S.), ElyesâJ (A.S.) in annesine hiç beklemediği bir haber verdi:
«Ey Elyesâ'ın gûze'l annesi, ben bu gece gidiyorum.»
«Nasıl olur?..»
«Emir aldım.»
«Nereye gideceksin?..»
«Allahım. Samiriyye'ye gitmemi emretti.. Bilirsin orası, bir bakıma sapıtan israil Devletinin yine başşehridir.»
«Başka?..»
«O kadar. Bilgim bu..» «Halbuki ben kalmanı ve Elyesâ'ı bir kaç sene sonra terbiye etmeni, ilimle doldurmanı arzulamıştlm.»
«Allahım emrederse olur.. Gelirim ve srzun gerçekleşir..»
«inşaallah!..»
«Ben geceyarısı gitmeyi uygun buluyorum.»
«Niçin?.. Kapılar kapalıdır..»
«Denizden kayıklar arasından dolaşırım..»
«Tehlikelidir..»
«Gündüz kapıdan çıkmak daha tehlikelidir.. Sonra..»
«Evet?;.»
• Elyesâ' gittiğimi görmemeli.. Sen onu avutursun..-
«Haklısın.»

III

YENİ BİR PİŞMANLIK ÖRNEĞİ

Hazreti flyas (A.S.) in evden ayrılıp Samiriyye yolunu tuttuğu aynı gecede İsrail Devletinin sapık kiralı Ahab, pek güvendiği Obedya'yı çağırdı.

Düşünceliydi..

Sordu:

«Ey Obedya!.- Kıtlık başlayalı kaç yıl oldu?..»

«Üçüncü yılın ortalarındayız..»

«Hiçbir müjde emaresi de yok..»

Bu yi İki kıtlık daha betere benziyor..»

Öyle...

«İlyas da buılunamadı.- Demek onun sihri değilmiş.. Yahuda'ya haber saldım., görmemişler.. Bir yerde ya öldü, yahut çok uzaklara kaçtı.»

«Bilinmez..»

• Ey Obedya!.. Böyle giderse yakında sürüsünü kurtlara kaptırmış bir çobana döneceğim.. Saltanatım tehlikede. Hiç kimseye güvenemiyorum.. Kumandanlarım, vezirlerim, kahinler hep yalancı ve menfaat düşkünleri. Bir, ailem îzebel bana sadık.. Üzgün .»

Obedya içinden: «Bütün bunlar onun başının altından çıkmadı mı?..» dedi encak..

Fakat sordu :
«Neler düşünüyorsun?..»
«Artık dış düşmanlardan, Asurlulann öncüleri olan Suriyelilerden çok, beni içtekiler düşündürüyor.. Ne çıkarsa aç karınlardan çıkar.. Halkın sanki her an saraya hücum edeceğini, anbarları talanla, beni öldüreceklerini vehmediyorum.- İnsanlar, atlar, katırlar, sürüler aç..»
«Bir şeyler.mi satın almayı, hazineyi -boşaltmayı düşünüyorsun?..»
«Hazinede ne var esasen?.. Altını Bael putuna harcadık. Onu eritemem.«
«Çâre?..»
«Halkın arasına karışalım diyorum.. Sen bir yandan, ben bir yandan memleketi dolaşalım.. Su kaynakları, dereler, otlaklar araştıralım.. Halk, bizim kendileri için çırpındığımız» görünce, dönerler.. Saltanatımda gözi olanların fitnelerine uymazlar ı.»
Obedya ne diyecekti?_
«Peki..» cevabını verdi..
Hükümdar Ahab son buluşma yerini söyledi:
«Samiriyye'de birleşiriz.» .
Aynı gece, Hükümdar Ahab ve Obedya yollara düştüler..
Obedya'nın aklı, Hazretİ ilyas (AS) in son gidip saklandığı kasabada, kocakarının evindeydi..
Fakat, Hükümdıar Ahab ona ters isıtikamet vermişti.
Arzusunu gerçekleştiremedi..
İki ay kadar, hükümdar Ahab ile Obedya İsrail Devletini dolaştılar-.
Elbette hiçbir şey bulamayacaklardı..
Olsa esasen oradaki halk faydalanırdı.

Hazreti Allah (C.C.) in maksadı, hûkürrtdar Ahab'a memleketinin durumunu yakından göstermekti.
Hükümdar Ahab, nereye gitse, en azından kendi içine kapanmış, ölü mü, diri mi olduğu zor farkedfien halktan şöyle bir inleyiş işitiyordu:
Köstebeği,
Yahut pir tarla iaresini
Nasıl kıskanmam?
Yeryüzünü Gökler kuruttu.. Memeler boş artık.
Hiç değilse,
Toprağın derinliklerinde
Çok şeyler var, i ay dolanırdım.
Yoksa ölsem mi acaba? Muradıma erer miyim o zaman, -Yahut çürür müyüm?.
* *
Bir sabahtı..
Obedya, üçüncü kıtlık yılını geçiren Samlriyye şehrine yaklaşmak üzereydi. Orada da evi vardı.
Hem yürüyor, hem: «Acaba hükümdar Ahab, Sa-miriyye'ye geldi mi?..» diye düşünüyordu.
Bir yol dönemecinde gözlerine inanamadı.
Durup uğuşturdu.. Yanılmamıştı..
Gördüğü Hazreti ilyas (AS.) di..
Kendine doğru geliyordu..
Koşup ellerine sarıldı., özür diledi:
♦ Seni gelip o kocakarının evinde ziyaret etmek İste-

ilim Lâkin saraydan ayrılamadım. Pek çabuk dönmüştün ey peygaberim. Yoksa kocakarıyı bulamadın mı?..»
«Buldum.. Şimdi Samiriyye'ye dönmek ve Hükümdar Ahab İle görüşmek emri aldım..»
Obedya duyduklarına inanamadı:
■ Hükümdarla mı görüşeceksin?.- Hakkında verilen lıtıkmü biliyorsun..*
- Allanın varlığını da biliyorum..»
«Evet evet.»»
-Fv Obedya!.. Hemen Samiriyye'ye git ve Hükümdar Ahab'ı bul.. Görüşmek istediğimi söyle.. Bir yer tayin etsin..»
Obedya pek mümindi ama, titredi:
«Bunu nasıl yapabilirim ey peygamberim?..» dedi. iftnl kino görürse, ölü veya diri hükümdara götürmek mecburiyetindedir. Eğer yalnız haber versem beni ca mumdan eder..*
' «Emrimi yap ey Obedya!..*
«Hangi emrini yapmadım Jci?.. Izebel, kahinleri öldürüp mağaralara gizlediği ye Icendine sadık diğer kahinimi Baele memur edince, ben de aynı şekilde hareket etmedim mi?.. Müminleri korumadım mı?.. Sen ne emredersen yapmadım mı?.. Ommetirt içinde daha sana ve Allah'a yakın başka birisinin bulunduğunu düşünebilir misin?..»
«O halde bu titreyişin niçindir?..»
«Kendfmin . öldürüleceğinden değil bu.. Israiloğulla-rmı biliyorsun, -çok çetin bir cevizdirler-. Bana işkence Mİ<;rek senin nerede bulunduğunu söyletirler.»
«Ben de bunu istiyorum ya.. DÜeseydim, kirala biz-rat giderdim.. Fakat, onun İtibarını halkın gözünde büsbütün düşürmek İstiyorum. 'Git ve kendisini şu tepede tıdrünen kuru ceviz ağacı altında beklediğimi söyle.. Sana bir şey yapamaz..»

«Askerleriyle gelir ve seni öldürür ey İlyas..»
• Ben Ahab'la görüşmek emrini Allahımdan aldım.»
Obedya o zaman aklını başına topladı..
Hükümdar Ahab'ın son sözlerini hatırladı..
Hazreti İlyas (AS.) için «ilyas sihirbaz değilmiş.» gibi sözler etmişti.
Bunları Hazreti ilyas (A.S.) a anlattı. , Ümidini dile getirdi:
«Umarım ki Ahab, ilk yıllar gibi, yine sana döner.. Halk da kurtulur..»
«Hiçbir şey söyleyemeyeceğim ey Obedya..»
«Bilmem Hükümdar Ahab SamJriyye'ye gelmiş midir?.. Çünkü ben bir taraftan, o bir taraftan İsrail Devletini dolaşmıştık.. Gecikirsem endişelenme..»
«Olur..»
«Buradan da sakın ayrılma-. Çünkü Hükümdar Aheb'ı getirdiğim zaman seni görmezse, beni yalancılıkla itham ederek cezalandırır..»
Hazreti ilyas (A.S.) dediği tepeye yürüdü.
Obedya da yoluna devam etti. Pek seviniyordu.
Fakat ilerlerken, açlıktan ölen hayvanları, kurumuş, hüviyetini kaybetmiş bitkileri, bilhassa suyu çekilmiş gibi çatlayan dudaklara benzeyen toprak yarıklarını gördükçe kendisine hâkim olamıyor, söyleniyordu:
Bunların suçu ne?.. Kendi h-allerince A ilahlarını ululadıkları Bilinmeyen şey dey il..
Niçin hayatlarına son verildi?.. Onlar yaşasalardı yine. Fakat sapıklara Başka türlü bir ceza verilseydi.

Renksiz, sessiz, Hele bulutsuz bir dünya.. Pek yıldırdı beni. Geceden bile korkunçtur o
Obedya, böyle ve benzerlerini ilhamlandıktan sonra, boşalmış olacaktı ki aklını başına topladı..
Durup secdeye kapandı..
Allah'ın işine nasıl karışabilirdi..
Var eden de yok eden de O'ydu ancak.
Hikmeti sual edilemezdi..
Artık başka bir şey düşünmedi..
Tekrar doğrulunca Samiriyye'ye doğru uçtu sanki.
Mademki Hazreti Allah (C.C.), Hazreti İlyas (A.S.) n emretmişti bu görüşmeyi, demek hükümdar Ahab yola gelecekti.
Ahab, İzebel, kahinler, yani halkın ileri gelenleri Allah'a dönerlerse, halk da mecbur kalır onlara uyarlardı.
Böylece israil Devleti kurtulurdu..
Yahuda Devleti de sapıtmak yolundan ayrılırdı.
Belki de.. Evet, belki de iki devlet tekrar birleşirlerdi.
Vâd edilen bu feyizli ve bereketli toprakların değil bekçiliğini, birer sâlih kul olarak efendiliğini yaparlardı.
Ne tatlı hayallerdi bunlar!-.
İşte bu hayalden kanatlar değil miydiler Obedya'yı Snmiriyye'ye doğru uçuranlar?..
Obedya, Samiriyye'de bir hafta kadar Hükümdar Ahab'ı bekledi.. Çünkü henüz gelmemişti.
Şehre girdiği zaman ise, bir gazab küpüydü.
Belliydi halinden, nereye uğramışsa, halkın derdine clorman olamamış ve horlanmıştı..
Bu haline rağmen Obedya çekinmedi.
Bir fırsatını bulup onunla yalnız kaldı ve anlattı:

«Ey Hükümdarım!.. Ben Hazreti llyas (A.S.) a rastladım..»
Hükümdar Ahab, Obedya'nın bmuzundan dağarcık sırığını çekip düşürdü ve dağarcığı boşalttı.
Bağırdı:
«Hani başı?..»
«Hazreti llyas {A.S-1 1 yakalayıp öldürmek mümkün müdür?..» .
Hükümdar Ahab, bu cevap karşısında sustu.
Hiç değilse, Obedya'nın onun izini yakalamasından memnun oldu..
Öğrenmek istedi bu durumu:
«İlyas'ın peşine adamlarını koymuşsundur sanırım.»
«Buna ihtiyaç duymadım..»
«Neden?..»
«Çünkü kendisi şu tepelerdeki bir kulübededir,.» Se: ninle görüşmeye gelmiş..»
.«Ne cesaret?.. Hakkında ölüm fermanı çıkardığımı bilmiyor mu?-.»
«Biliyor. Fakat arzusu öyle..»
•Hayır, ben *o* tepeye gitmem.. Hükümdarım.. Sarayıma gelsin görüşelim..»
«Bunu hatırlattım. Razı olmadı.»
«Demek kendisinde bendeki saltanat şerefini vehmediyor..»
«Böyle bir şey söylemedi..»
«Mademki yerini biliyorum, yakalatacağım.»
«Eline ne geçecek ey hükümdarım?.. Kıtlık duracak mı?..»
Hükümdar Ahab sustu yine..
Yalancı bir pişmanlık gösterdi:
«Esasen işi ben başından yanlış tuttum., ilyas'ı idare edecektim.. Sana açıkça söyleyebilirim ey Obedya

korkuyorum.. İlyas, bu halkı Hazreti Musa (A.S.) gil.ı poşlne takacak ve çıkacak.- Ben peşinden yetişsem «i- ı ir'avn'a benzeyeceğim..»
»Olabilir..»
■ Glt ona söyle.. Ben her en kendisiyle yalnız başıma görüşmeye hazırım.. Fakat bir hükümdar olduğumu dü-|QniQn.. Ziyam yok, sarayıma gelmesin.. Karne! (Gara-ınil) dağında buluşalım..»
(Karmel Tepesi'nin Baalbekte olduğu ve putun onun üze-»ınr *kurulduğu söylendiği gibi, Samiriyye şehri yakınlarında ol-duyu da rivayet edilir.)*
Obedya ilk rivayeti esas olarak konuştu:
«Bael putunun bulunduğu tepeye kadar gitmek için yine günler geçecek.»
«Razıyım., öyle sanıyorum ki, benimle uyuşmak için gollyor-. Beri kahinlerimi alacağım.. O da müminlerini ■lam. Buluşup konuşalım..»
Obedya memnun kaldı bu sonuçtan..
Lâkin aklında ktraliçe Izebel vardı..
Saklamadı kuşkusunu:
-Kıraliçe seni yine .fikrinden caydırırsa, bu son fırsat da elden kaçar..»
-izebel şimdi Sayda'dadır.. Ben seyahata çıktıktan sonra da o babasının yanına gitti.»
• *
Obedya. Hazreti İlyas (A.S.) in bulunduğu tepeye giderken, yaptığı anlaşma için Hazreti ilyas (A.S.) in neler diyeceğini düşünüyordu. Yarı endişeli bir haldeydi.
Tepeye çıktı-. Kulübeye yaklaştı..
Ortalıkta Hazreti İlyas (A.S.) görünmüyordu. .
Genç bir adam kulübe önünde oturmuş. okİBr yapıyordu.

Sene Hicretten önce 1344 {M.Ö. 722) ye girilmek üzere olduğuna göre, Hazreti İlyas (A.S.) otuzdört yaşını bitiriyordu. Bu genç ise yirmisinde var yoktu.
Arslan yapılıydı.. Sanki kıtlık çekmemişti..
Obedya bu genci pek merak etti.
Lâkin merakını çabuk yendi..
Çünkü genç, bir ilhamda bulundu o sırada:
Mümkün olsa kanatlansam, Her yeri dolaşıp Hikâyemi anlatsam!.. Lâkin imkânı var mı?..
Daha sekiz gün önce, Bir deri bir kemiktim.. Toprağa karışacağım Saatleri sayıyordum..
Kulübem arkamda Yas tutacak mı, Diye düşünüyordum.. Çünkü bir o kalmıştı ayakta..
Bağırsaklar morarıp, Birbirlerine yapıştıktan sonra Can kurtulur muymuş?.. Oluyor işte..
Bir el geldi,
Kuyuma dokundu,
Tandırıma eğildi..
Suya ve ekmeğe kavuştum..
Obe'dya. **iliıamı daha fazla dinleyemedi-. Hızlandı.** Genç, onu görmüş ay"âğa kalkmıştı. Yayını da gerip Obedya'ya çevirmişti..

Bağırdı:
«Dur!.. Kimsin?..»
• Obedya'yım.. Obedya..» Genç, yayını indirdi.. Gülümsedi:
«Gel Allahımın güzel kulu.» dedi. «İlyas seni merak ediyordu..»
Obedya, gence yaklaştı. Genç kendisini tanıttı;
«Benim adım Mimira'dır- Beni ölümden Hazreti İlyas (A.S.) kurtardı.. Onun Allahına teslim oldum ve kendisini peygamber bildim.. Fedailiğini yapmaya yemin etlim..»
«Şimdi nerdedir?..»
«içerde uyuyor..»
«O halde bekleyelim..»
«Fakat sen gelince uyandırmamı söyledi..»
«Öyleyse hiç durma..»
Fedai Mimira içeriye gitti. Obedya bir taşa oturdu.
Nasıl hesap vereceğini düşündü yine.
Kararına vakit kalmadan, içerden Hazreti ilyas (A.S.) çıktı. Hep o nur yüzlü ve güzel bakışlıydı.
Otuzdördünde bir genç, Allah yolunda henüz bir gün rahat etmemişti.
«Hoş geldin ey Obedya..» dedi. «Allahımdan sana hep kolaylıklar dilemiştim..»
«Aynen oldu..»
«Ahab hani?..»
«Samiriyye'ye geç geldi, ve..»
«Evet?-. Yoksa yine saltanatını mı düşündü?.»
«Onun gibi bir şey. Seninle konuşmayı kabul etti »ma, Karme-I tepesinde yapılacak bu..»
«Bael putunun yanında?..»
• Öyle..»
«Bunda da bir hByır vardır..»

Hazreti ilyas (A.S.), başını çevirdi.. **KABE'YE** DOĞRU uzun uzun baktı.. Tekrar döndü..
«Peki gideceğiz.» dedi..
Obedya ürktü.. Hatırlattı:
«Ahab, bütün askerlerini ve kahinlerini alacak.. Biz ise üç kişi.. Bu olmaz ey peygamberim.. Müminleri toplayalım.. Esasen Ahab, buna izin verdi..»
Fedai Mimira razı olmadı:
«Onlar çoklukturlar.- bize oyun oynarlar..»
Hazreti İlyas (A.S.), emrini verdi:
«Ey Obedya, sen müminlere gizlice haber gönder.. Tepeye gelecek sapık halkın arasına karışsınlar.. Olacak lan seyretsinler, yeter.. Haydi gitt. Bugünden itibaren tam onbeş gün say.. Son günün sabahında Karmel tepesinde olacağım.. Fedai Mimira içlendi:
«Ben burada mı kalacağım ey peygamberim?..»
«Hayır.. Benimle geleceksin.»
Karmel tepesinin yamacındaki düzlükte. Bael putunun yakınlarında halk kum gibi kaynıyordu..
Daha gün ağarırken, yer kapmak için bir deri bir kemik olan bu insanlar canlarını dişlerine takmışlar, gelmişlerdi. Aralarına müminler de karışmıştı.
Herbiri kıtlık nedir görmemiş muhafız askerlerle kahinler yerlerini almışlardı..
Borular çalındı.. Halk doğruldu.
Tahtına geçip oturdu.
Fakat Hazreti İlyas (A.S.) meydanda yoktu.
Hükümdar Ahab'ın bakışlarından ateş fışkırdı
Ortada duran ve dağ yoluna bakan Obedya'ya badi irdi:

• Nerde o sapık sihirbaz adam?.. Eğer beni aldattıy-»ı>. İşte ateş.. Hazır ol..»
Sonra bir kehanette de bulundu:
• Galiba müminlerini topluyor..» Hazreti Allah {C.Cj onu yalancı çıkardı.
Daha süzünü bitirmeden, Hazreti ilyas (A.S.î ile fedaisi Mimira, gönündüler..
Güvenli adımlarla yürüyorlardı.. Telâş etmiyorlard<.
Hükümdar Ahab, Hazreti ilyas (AS.) in bu haline pek kızdı.. Çünkü halkın -nazarında küçüldüğünü sandı.
Nitekim, halk, Hazreti İlyas (A.S.) a bir çeşit saygı duymuştu..
Hazret? ilyas IA.S.), sesini hükümdar Ahab'a işittirecek bir mesafeye gelince durdu. Yüksek konuştu:
«Ey Ahab!.. Sana ve şu sapık halka Aliah'dan bir kere daha göğüslerini açmasını dilerim.. Eğer Iblis'ten yukanızı kurtarmaya kararlıysanız.»
Sapık halk homurdandı..
Hükümdar Ahab beterin beteri oldu.-
Şöyle karşılık verdi:
«Ey İsrail'in başını derde sokan edam, bunlar nasıl •Özlerdir?..»
Hazreti Uyas (A.S.) reddetti:
«İsrail'in başını derde ben sokmadım. .Kendi ameliniz ve komşu devletlerden gördüğünüz sapıklıkları taklibiniz soktu..» Hazreti ilyas (AİS.) halka döndü.
Onlara uzun uzun öğütlerde bulundu..
Tevrattan, Zeburdan okudu..
Sapıtmış ümmetlerin başlarına neter geldiğini hatırlattı. Sonunda kararını.fikrini söyledi: ,
«Ey Israiloğulları!.- Şunu biliniz ki her şey Allah'-tınıdır.. Siz rahatlayınca O'nu unutuyorsunuz.. Sıkışınca

hatırlıyorsunuz.. Her zaman söyledim: Bu iki tarafa topallayarak yürümeniz daha ne kadar devam edecek?.. Üç yılını doldurmak üzere olan kıtlık size hiç bir şey ilham etmiyor mu?.. Şunu iyi bilin ki, İsrailoğulları üzerinde Allah'ın vazifeli kıldığı tek peygamber benim.. Şurada siz açlıktan can verirken, boğalar gibi semiren kahinler kendilerine peygamber dedirtiyorlarmış.. Yalan bu dört yüz adamın sözleri., iddiaları işte meydandayız.. Allahın huzurundayız.. Onlar eğer hakikaten şu biçare putun peygamberleriyseler, bir kurban kesip ondan yardım istesinler ve gökyüzü bulutlarla.dolsun.. Kıtlığa son verilsin.. Eğer onlar bunu yapamazlarsa ben yapacağım.. Çünkü Aliahım, siz sapık kullarına bir kere daha yardım-elini uzatmayı bana vaad etti.»
Bu sözler, bilhassa Ahab ile kahinlerin hoşuna gitmedi. Halkın çoğu da hâlâ Bael'den bir şeyler bekliyorlardı.
Hele Hazreti İlyas (A.S.) açıktan açığa bu türlü meydan okuyunca..
Hazreti ilyas (AS.), bununla yetinmedi.. Söz istedi:
«Eğer putunuzda, evlerinizdeki putlarda bir kudret varsa beni yalanlarlar ve cezamı verirler.. Yoksa, başta bu Bael putu olmak üzere, evlerinizdeki putlardan Allahıma dönecek misiniz?..»
Halk, putlarına güveniyorlardı: «Dediğini yapacağız..» diye bağrıştılar.
• Bu da yeni bir pişmanlık oyunu olmasın?.. Hileyo yöneliş..»
Yine bağrıştılar:
• Hayır hayır!
Hazreti ilyas (A.S.), Ahab'a teklif etti:

«Ey Ahab!.. Kahinlerin ne yapacaklarsa yapsınlar.-Hlr boğa takdim etsinler putlarına..»
Kahinler, pek ümitliydiler..
Bir boğa seçip, kestiler, kızarttılar ve onu getirip Boel putunun önüne bıraktılar..
Her "zaman yaptıkları gibi, etrafında dönmeye, şiirler okumaya başladılar..
Elbet Bael'de hiç bir hareket olmadı..
Halbuki şunu bekliyordu ondan:
Kıtlık bitti- Bu tepeden bakın.. Deniz istikametinden bulutlar gelecek.. Şu sihirbaz ilyas'ı da ateşe atın..»
Böyle bir ses duymadılar..
Hazreti İlyas (A.S.) sitemlerine başladı:
«Üzülmeyin canım.. Daha erken.. Belki sizi işitmiyor. Yüksek sesle çağırın. Çünkü o bir ilâhtır..»
Kâhinler bunu yaptılar. Yine sessizlik devam etti.
Hazreti ilyas (A.S.) aynı sitemli sözlerle akıl veriyordu:
«Daha yüksek haykırın. Dövünün.. Çünkü ilâhınız dalgın olabilir.»
Kâhinler, bir robot halinde buna da uydular.
Şarkılarını artırdılar.
Kılıçlarıyla birbirlerinin sırtlarına vurup kanattılar. Ağlaştılar..
Hazreti ilyas (A.S.), sözde onları teselli ediyordu:
«Devam devam. Sanıyorum ki uykudadır..»
«İhtiyaca da gitmiş olabilir.»
Kâhinlerin gayretleri öğleye kadar sürdü.
Hazreti ilyas (A.S.) nihayet hükümdar Ahab'a «ordu:
«Izebel'in sofrasında ağırlanan dörtyüz kâhinin im-llhonı yeter sanırım.» Ahab perişandı:
«Yeler..» dedi.

Hazreti İlyas (A.S.) izin İstedi:
«O halde şimdi bana sıra geldi..»
«Evet.»
Hazreti ilyas (A.S.), fedaisine bir boğa getirtti.
Açıkta Allah rızası için kestirdi..
Sonra halkı peşine takıp Karmel dağına çıktı.
Deniz tarafı görünmeyen bir yere oturdu.
Ahab, kahinler ve halk da oturdular..
Hazreti ilyas (A.S.), fedaisi Mimira'yı batıya gönderdi:
«Git.. Deniz görünen bir yerde dur ve bak. Bulut yaklaşıyor mu?..» Fedai Mimira gitti.
Döndüğünde yüzü düşünceliydi.. Haber verdi:
• Yok...
Hazreti ilyas [A.S.) tekrar emretti:
«Yine git..»
Fedai Mimira bunu da yaptı..
Dönüşte cevabı aynı oldu:
«Deniz sakin, hava açık.. En küçük bir bulut izi bulunması mümkün değil.»
Halk gülüştüler..
Müminler üzüldüler..
Akıllarında nice nice peygamberlerin mucizilerl vardı.
Çoktan ümitsizliğe kapılacaklardı ama, Hazreti llyas (A.S.), in tutumu, güveni, onlara kuvvet oluyordu.
Hazreti llyas (A.S.), fedaisini üçüncü kere yordu..
Halka da Hazreti Süleyman (A.S.) in bazı hikmetlerinden okudu:
İnsan ölüm tuzaklarından *Ayrılsın diye,*
Rab kar kuşu haya! ***pınarıdır..***

Kiralın haşmeti Kavminin çokluğundandır. Fakat kiralın helaki Kavminin yok olmasındandır.
Halk homurdandı yine..
Ahab, Hazreti llyas (A.S) m halkı kendisine İsyana teşvik ediyor sandı.
Nerdeyse adamlarına öldürülmesini emredecekti.
Hazreti ilyas (A.S.) hiç umursamadı..
Hazreti Süleyman (A.S.) in başka hikmetlerine geçti:
Kötü adam Kasırga geçer gibi Yok olur.
Fakat sâlih adam Ebedi temeldir. Rab korkusu Günleri artırır. Fakat kötülerin Yılları azalır.
Salihlerin ümidi sevinçtir. Fakat kötülerin bekleyişi Boşa çıkar.
Rabbin yolu, Kâmiller için Bir hisardır.
Uzaktan fedai yine görünmüştü. Başı önündeydi.. Hükümdar Ahab Hazreti llyas (A.S.) ile eğlenmek İstedi:
«Ey llyas!.. Adamın yine boş dönüyor.. Galiba, yor-

gunluktan ölünceye kadar, yahut kaçmcaya Jcadar hep yollayacaksın.. Fikrini biliyorum, zaman kazanıyorsun, canını almam için.» Hazret! Ilyas (A.S.), ayağa kalktı.
O güzel sesiyle anlattı;
«İşte haber veriyorum ey Israfloğullanl.. Allahım öyle vahy etti. Fedaim tam yedi içere denize bakıp , gelecek.. Sonuncusunda müjdeyi getirecek.. Bundan maksat, sizin küfrünüzü bütün çıplaklığıyla yüzünüze vurmak içindir..» Kahinleralayettiler: .
«Sihrin bu sefer tutmadı ey Ilyas!.. Akıbetine hazır ol..
«Allahım kime ve nasıl bir sonuç hazırlamıştır, ancak kendisi bilir.»
Hazreti Ilyas{A.S}in dediği gibi oldu. Fedai Mimira, yedi kere denizi gören yere gidip döndü. Ancak sonuncusunda müjdeledi:
«İşte o küçücük bulut parçası Allahımın rahmetinin başlangıcıdır.. Sizi bir imtihan için daha büyüyecek.. Şu dağlara, tepelere, vadilere, kasabalara, kısacası İsrail Devletinin her tarafına çiseleyerek.. Mevsim kadar değil. Daha önce, ağaçlar yeşerecek, tarlalarda başaklar boylanacaklar.. Çiçekler açacaklar.. Çayır çimenden geçilmeyecek basılan yerler., kuyular dolacak, pınarlar, kaynaklar akacak..»
Halk taş kesilmişti.. Neden sonra bağrışanlar oldu: «Deli.. Deli bu.. Daha söyletecek misiniz?..» O küçücük bulut yaklaştı.. Genişledi ve yağdı.. Görülmemiş, İşitilmemiş, yaşanmamış bir yağıştı bu. Damlalar nereye düşerse oradan yeşil fışkırıyordu-Tepeden şehre dönüldü.. Hazreti Ilyas (A.S.), hatırlattı:

• Sözünüzü unutmayın.. Putları, birer Hazreti Ibra-iiim olup parçalayacaktınız.»
Israiloğulları taş sallıyorlardı ama, onlar, pazarlığı «överlerdi.. İşin sonunu bekleyeceklerdi..
Hâlâ.yağışa: «İlyas'ın sihri..» diyorlardı.
Bir gün, beş gün, iki hafta az geldi onlara..
İsrail Devletinin her tarafından başşehre haberler ynflıyordu:
«Kıtlık bitti. Görülmemiş bir bereket başladı.. Hay. vnnlfir dirildi-. Bu yıl süreler, tarlalar bire ön verecekler.,»
Bütün bu haberlere rağmen, Hazreti llyas (A.S.), ne Bael putunun ne evlerdeki diğer putların parçalanma-
• fM11r11 görünce, hükümdar Ahab'a çıktı.. Hatırlattı:
«Ey Ahab!.. Daha ne bekliyorsun?..» Ahab durgun ve düşünceliydi.. Yalvarırcasına konuştu:
• Bana bir hafta kadar izin ver..»
• Niçin?...
• Kraliçe Izebel gelecek-. Onlanları gözleriyle görsün..»
• Halkın ve senin görmen elvermedi mi?..» «Bir haftadan ne çıkar?..»
• Demek sözünde durmadın.. Yeni bir pişmanlık ör-n*0l gösterdin o kadar.. Eğer imtihanı ben kaybetsey-«lim, ölümüm için emir verecektin ama.»
• Kahinler beni yalanladılar.. Onları ateşe attırma «MİMı viMdim..»
• No zaman?..»
• Dün gece.- Artık sağ değiller..»
■Hana onlar değil, putların yıkılıp eritilmesi lâzım.»
• Izebel gelsin ey llyas!..»
• Oallrse aksine, bu bereketi putlara verecek.. Seni
• Minyncak..»

«Halk gördü.. Şehadet eder..»
«Aynısını şimdi de yaparlar..»
«Beni anla ey İlyas!..»
«Demek seni Allah değil, Izebel'in, delice tutkun duğun kadının gazabı korkutuyor. Pek yazık!..»
«İzebel, senin sihrini bozacak bir karşılık getirecc ti, babası memleketinden. Onu tecrübe etmeden, putlar ma dokunamam.»
«Demek halâ senin nazarında bir sihirbazım?..»
«Söz veriyorum.. Izebel, sihrini bozacak çareyi tirmezse, sana döneceğim..»
Hazreti İlyas (A.S.) sustu.. Doğuya-döndü..
Sarsıldı.. Terledi-. Renkten renge girdi..
Sonra açıldı ve aldığı vahyi bildirdi:
«Ey Ahab!.. Hem kendine hem halka pek yazık ettin.. İzebel öyle bir çare getirmeyecek.. Fakat doğudan kuzey-doğudan, devletine öyle bir gazap yağacak ki, bu üç yıllık kıtlık günlerini bile arayacaksmjz.. Ne çare ki o zaman sen de karın izebel de hayatta olmayacak.. Cezanızı bulacaksınız..»
Hükümdar Ahab, bu kadar açık tehdit karşısında bile, dili tutuldu.- Cellatlarına hiçbir emir vermedi.
Hazreti ilyas (A.S.), fedaisi Mimira'yı peşine takıp ayrıldı.. Bilinmez yollara düşüp gözden kayboldu.

IV

SON ÇIRPINIŞLAR

Kıraliçe İzebel, bir hafta değil, dört gün sonra dön-
Çorak bıraktığı toprakları öyle bir yeşillikte görün-o, Hükümmar Ahab'a sevincini açıkladı:
«Şu sandıkta, llyas'ın sihrini bozacak en kuvvetli ■ iıv.-ı vardı.. Daha ele geçirince yurdumuz bu halegeldi..»
«.....,.,.....,,.....,....»
«Susuyorsun. Müjdemi beğenmemişe benziyorsun.. Haydi tapınağa gidelim.. Sandığı orada ateşe atıp putumuza takdim edelim. Artık şu ilyas meşeler bitsin.»
Hükümdar Ahab, perişandı.. Zor konuştu:
«Kahinleri ben öldürttüm.»
«Niçin?.»
«llyas'ın önünde imtihanı kaybettiler., ilyas ise denizden bulut getirtti. Yurdumuza yağdırdı.. Bereketlendik...
«Hayır.. Babamın memleketi Sayda deniz kenarında-dır. O bulut benim sihri bozacak deva'mın eseriydi.. Ters Anlamışsınız-. Beni beklemeniz gerekirdi..»
«Bekledim.. Meselâ putları yıktırmadım.. Sadece kahinlere kızıp canlarıyla oynadım..»

«O halde halka İlân et.. Ilyas'ın yaptıklarının sihir olduğunu söyle.. Bereketi benim getirdiğimi öğrensinler.. Aksi halde dönerler..» Hükümdar Ahab, bunu yaptı..
Halka, Kıraliçe fzebel'in anlattığı gibi haberler saldı.. Sapıklar kandılar.. Esasen işlerine geliyordu.-
Bunca komşularda puta tapılıyordu.. Onlara gazab yoktu da niçin kendilerine olsundu?..
Hele nankörler bilhassa israiloğulları.
Kıtlıkta çektiklerini unuttular..
Yeni başlayan bereketi sürekli «andılar..
Putlarından koparacaklarına, ona daha çok bağlandılar..
Artık tapınaklarda merasimlerin ardı arkası kesilmiyordu-.
Fakat Hükümdar Ahab hep dalgındı.. Neşesizdi..
Bir gece Kıraliçe izebel, onu sıkıştırınca,, anlatmak zorunda kaldı:
«İlyas bana gelecekten de haber verdi ey sevgili ailem. Yakında başka türlü bir gazaba uğrayacakmışız.. *Set* de ben de ölecekmiş iz.. Hayat pek tatlı ayrılmak istemiyorum..»
«Demek inandın?..»
«Böyle konularda İnsan vehimleniyor..»
■ Metin ol ey Ahab'.. Her tarafa adamlar «al.- Yahut İşi bana bırak.. Ben İlyas 'a haber göndereceğim.. Öldürülen dörtyüz kahinin hesabını soracağım.. Yakalatıp, İşkencelerle hayatına son vereceğim.. Sen sakın üzülme..»
Sapık Kıraliçe izebel, tutumuna uygun bir İlhamda da bulundu:
Çok etti
O adam bize..
Çektirdiğinden
Fazlasını çekecek..

Düşünürüm daima,
Kıydığı oğlumun ■. Yaşasaydı ' Bizi nasıl eğlendireceğini..
Yalnız bize mi.. Halka da çok etti Gidenlerin dönmesi Ne mümkün!..
Ondan davacı Olmayan yok. Ottan böceğe kadar..
Putumuzun hareketsizliği,
Donukluğu,
Sabrındandır..
Ama artık patlayacak..
Hükümdar Ahab, izebel'in isteklerine izin verdi. Kı-•HCBSİ saltanatı ona devreden bir hal aldı..
Kukladan farkı kalmadı.
Kıraliçe izebel. bir kaç ay içinde, israil Devletine tmnamen hâkim oldu.. Ne yapıyor yapıyor, bj kıtlığı derimi unutturan bereketli günlerden faydalanıyordu..
Çok kuvvetli bir kadınlar haber alma teşkilâtı kurmuştu. Onlar, her taraftan kendisine olacakları, yahut olmuşları yetiştiriyorlardı., izebel de hemen tedbirini alı-V". halkın sapıklık hevesinin derecesini bildiği İçin, dili iliklerine göre emirler veriyordu.
Kıtlıktan önceki sapıklık günlerini gölgede bırakan lıii hayat başlamıştı israil Devletinde..
Kıraliçe izebel de sevildikçe seviliyordu.
Bu muhteris kadın, İsrail Devletini yeterli görmedi.
Gözlerini Yahuda Devletine dikti..

Bu iki devletin insanları aynı soydandılar.. Birleşmeliydiler yine.. Ama nasıl birleşeceklerdi?.
Şimdilik barıştaydılar sözde..
Zaman çabuk ilerliyordu..
İzebel yeni arzusunu gerçekleştirmekte fazla oya-lanmamalıydı.
Çok düşünmedi, kıtlık yıllarının bitişinin henüz ikinci ayında, kararını verdi.. Yahuda Devletinin putlara tapmasını sağlayacaktı..
Yahuda Devleti Tevratla ve kendi devleti Bael ile amel ettikçe bu iki devletin kaynaşması mümkün değildi.
Yahuda Devletinden çözülmeler olmuyor denmezdi.
Fakat azdı bunlar..
Sebep de, Yahuda Devletinin başında hükümdar olan Yahoşafat'tır. Bu hükümdar mümindi.. Halkı da öyle bir şereften yoksun edecek işlere girişmekten önlüyordu.
Kıraliçe İzebel, kadın aklıyla, kaleyi içerden fethetmeye karar verdi. Yahoşafat epeyce ihtiyarlamıştı-- Ölürse yerine oğlu Yehoroam geçecekti".
O halde ilerde hükümdar olacak olan Yehoroam'ı şimdiden Bael'e çevirmeliydi kıraliçe İzebel..
Ama nasıl?..
Zaman, şimdilik Kıraliçe İzebel'in arzusuna gör»
Ç8İIŞÜ.
Bazan Yahuda ve israil hükümdarları, saray halkıyla birlikte birbirlerini ziyaret ederlerdi.
Kıraliçe izebel, hükümdar Ahab'a kurnazca bir Irk lifte bulundu.. Şöyle dedi:
«Fy A!ıal>!.. Tam sırasıdır.. Yahuda hükümdarı Ye hofsfat'ı davet et. Daha bir kaç ay önce kıtlıktan kırı-lan yurdumuzun ne hale geldiğini görsün.. Ona, bu ol. n lan Bael'ın bağışladığını telkinde bulunalım.. Sanının Yahoşafal inadı bırakır. Bael'e döner., israiloğullarıınu
8G —

(»ıı kııbilesi bizimle beraberdir.. Birleşirsek, hükümdar • | ıı olursun..»
Hükümdar Ahab'a bu teklif pek cazip göründü.
Olmayacak şey değildi..
tsasen Hükümdar Yahoşafat bunamışcasma mün-M'vi bir hayat yaşıyordu. Beklemedi.. Daveti yaptı..
Yahoşafat bu daveti kabul etti.
Bütün aileleriyle, oğullarıyla, kız ve damatlarıyla, •un.ıy erkanıyla, yola çıkıp geldi..
Kıraliçe İzebel'in verdiği talimata göre Hükümdar Alınlı, misafirlere ancak kuş sütü ikram edemedi sanki..
Her gün bir yerde geziyorlar, geceleri eğleniyorlardı Gelenlerin hepsi şaşkınlık içindeydiler..
İsrail'deki üç yıllık amansız kıtlıktan haberli olma-y.uı kalmamıştı. Fakat bunun eserlerinin böylesine kı-> ı /nmanda, aylar içinde silinmesi, akıların alacağı iş llflQitdi.
Başta Kıraliçe izebel olmak üzere, kâhinler ve sapık-luıiıı koyusunda olanlar, şaşıranlara fısıldıyorlardı:
• Bael putumuzun lutfudur *bu.,* içimizde bir az geri Şifalı ve günahkâr vardı, onlar yok edilince, bize yepyeni hır hayat bağışladı..»
Dinleyenler müsbet menfi bir cevap vermiyorlardı., ı ||ı İn içlerine şüphe düşmüştü..
Kurt gibi onların göğüslerine işleyip, kemirip, duruyordu
Hele tepeye çıkıp tapınağı ve Bael putunu görünce!..
I vlerde yine putlara rastlayınca!..
Hükümdar Yahoşafat'ın baskısına karşı yüreklerin-ılı İm it.yan belirtmişti.
Kıraliçe izebel durumdan memnundu..
Tasarladıkları şeyler arzusuna göre ilerliyordu.
Bir istisna vardı.

Onu aklına getirdikçe yüreğine çuvaldız batınlıyoı gibi Oluyordu.. Hükümdar Yahoşafat'ı buldu. Gördüğü hiçbir şeyi önemsememişti..
Onu nereye götürmüşlerse, ellerini göğe açmış: «Al-lahım, senin kudretin ne büyük!..» demişti. «Şunlara, yor yüzünün en katı insanlarına bunca âyetlerini gösteriyorsun da yine havalarında, nefslerinin İaskısı altında yaşıyorlar.- ihtarlarından ders almıyorlar..» diyordu.
Bir akşam yemeğinde de adeta tehdit eder gibi konuşmuştu:
■Ey Ahab!.. Ey israil Devletinin ileri gelenleri!. Bir an olsun düşününüz. Biz kimiz?.. Yüzyıllarca önce nerelerdeydik?.. Neler çektik?.. Kimin yüzü suyu hürmeti ne buralara kadar geldik?.. Süleyman'dan alınan emanat niçin korunmadı?.. Sizler oniki israil kabilesinin çokluğusunuz.. Biz Yahudalılar iki kabileyiz.- Hazreti Allah (C.C.), son ihtiram kalabalığınızdan dolayı size yaptı.. Elvermez mi?.. Birleşelim. .İşte Mescid-i Aksa orada dıı ruyor.. Çevresinde kilitlenelim.. Hiç bir sapıklık .açamaaın imanlı yüreklerimizi..»
• •
O gece, misafirler uyumaya çekildikten sonra. Kıra» liçe izebel, kocası Hükümdar Ahab ile iyice çekişti-.
«Sen korktun.. Yahoşafat'a cevap vermedin.. Adeta onu tasdik ettin.» dedi. «Demek ki yürekten Bael'e bafl-lı değilmişsin. Ben boşuna İlyas'ın peşine düşmüşüm, mt-ğer nasıl düşmanım yanımdaymış..» dedi.
Hükümdar Ahab, öylesine bu kadına tutkundu ki, kaybedeceğinden korkarak bin dereden su getirdi.. Şöyle dedi en sonunda:
«Ey Izebe!!.. Yahoşafat'a sen cevap vereceksin snn dım.. Biliyorsun, idareyi sana bırakmıştım.. Sen ise «fı>• lemekle yetindin»

Ertesi gece tekrar sofra başında toplanılınca, izebel ne yaptı yaptı, sözü dün geceki mevzua getirdi. Anlattı: .

«Ey Yahoşafatl.. Dün pek güzel konuştun. Seninje her hususta mutabıkız.. Ancak, inançlarımız ayrı.. Çevrene, dilediğin kadar uzaklara bak.. Senin dininde olan başka bir kavim var mıdır?.. Herkese ayak .uydurmak mecburiyetindeyiz.. Bael Yahuda Devletini bekliyor.. Birleşelim.. Sen de pek âlâ biliyorsun ki, Suriye kiralı, çevresine topladığı küçük kıratlarla, bizim imhamız için oyunlar hazırlamaktadır. Eğer Yahuda Devleti Mısır flr'avlarına güveniyorsa, onların himayesinden cesaret alıyorsa, aldanıyor.. Mısır neresi, buraları neresi!.. Suriye Kiralı Aburlarla pek dost ve akraba.. Arkadan beslenirse hiçbirimiz kalmayız ve Mısır İmdadına koşamaz Yahuda'nın..»

Yahuda hükümdarı Yahoşafat, kısa fakat özlü konuştu:

«Ben yeryüzünün hiçbir kuvvetinden çekinmem.. Ancak varlığına adım kadar inandığım Hazreti Allah (C-C.) in gazabından korkarım.. Yaşım pek İlerledi.. Atalarımdan devr aldığım mukaddes emanetleri yerime geçecek oğluma teslim edebilmek imkânına sahip çıkarsam, İmanla ölürsem, ne mutlu bana!..»

Şunları da ilâve etti:

Hazreti Allah (CC.) bizi tek topluluk sayarak. Ya-luıda'ya peygamber göndermedi., ilyas'ı size memur etti.. Kıtlığı daha önce haber verdi.. Oldu.. Kalkacağını söyledi, o da oldu.. Niçin hâlâ İmana gelmiyorsunuz?.. Duyduğuma göre, Ahab'a bir ihtar daha yapmış. Eğer sapıklığınız devam ederse, saltanatınız tehlikeye düşecekmiş. Hattâ hayatınız bile.. Bu sınır komşumuz Suriye Kiralı, Asurlular varken-.» Kırallçe İzebel, pek bozuldu..

Aklında İkinci bir plan daha olmasa, çok şeyler söy-

leyecekti. Kurnaz davrandı, Yahoşafat'a şirin görünmeyi daha uygun buldu..
Sanki zehir değil de, bal tatmış gibi, gülümsedi ve bir ata sözü söyledi:
Peşinden
Unutmak adlı köleyi
Eksik etme..
Elinde süpürgesi, Yolda bıraktığın her izi Derhal temizlesin.
Böylelikie
Arkana bakmaktan kurtulursun.
Boynun incinmez.
ZMten ne vardı geride?
Olsaydı.
Çiğneyip geçmezdin onu.
Dünde kalan
Yarına yürümeyen,
Hele bugünü yaşamayan ne zavallıdır!..
İzebel, atasözünden sonra, bir teklif yaptı:
«Ey Hükümdar!.. Bırakalım inançlarımızın ayrılığını, yine dost kalalım.. Kuvvetlerimizi birleştireiim.. Bakalım zaman ne gösterecek?.- Hiç değilse, sınırlarda bekleşen sırtlanları ürkütür kaçırırız..»
Hükümdar Yahoşafat bu teklifi ret etmedi: • Esasen dost değil miyiz?..» diye sordu.. «Yıllar var ki, cengi kestik.»
• Biz de komşular gibi, ay geçmeden birbirimizi yok Icyalım..»

• Bunu şeref bilirim..»
Kıraliçe İzebel, ilk plânında muvaffak olamayınca, İkincisine geçti..
Bu plân. Hükümdar Yahoşafat ile akraba olmak plânıydı. Hem de pek yakın akraba..
Duyduğuna ve burada bizzat gördüğüne -göre, ^ Ya-lıoşafat'ın saltanata varis olacak büyük oğlu Yehoraoma, ■■!,ihata pek düşkündü.. Babasının nurlu yolundan çabuk dönerdi.-
Nasıl ki, İzebel, Ahab'ı sapıtmışsa, böyle bir kız onu dn sapıtırdı.. Artık mesele kalmazdı..
Kim olabilirdi bu kız?..
Kıraliçe İzebel, akimi çalıştırdı.
Saraydaki asilleri gözlerinin önüne getirdi.
Çok geçmeden: «Buldum.. Buldum.» diye sevindi.
Ahab'ın diğer ailelerinden olma kızları içinde birisi vnrdı ki, izebel ona adıyla hitap etmez: «Martı..» derdi.
Bu Ahab'ın kızı, hakikaten bir martı beyazlığınday-dı. güzelliğindeydi.- Tek kusuru, sesinin, sapıklığını di-l*v* getirecek derecede bed oluşuydu.
Her hususta izebel ile Martı anlaşırlardı.
Kıraliçe İzebel, gecikmedi, ertesi sabah, Martı'yı çnfjirdı..
Her zamankinden fazla itibar etti, yakınlık gösterdi.
Çeşitli mevzuları diz dize konuştular..
Fakat, İzebel, kasten kederli durdu hep..
Martı'nın merakını tahrik etti.
Nitekim Martı bunu öğrenmek istedi:
«Ey annemden ileri sevdiğim kırafiçem!.. Sen pek ılrttlisin.. Bilmek arzumdur.»
izebel kabule yanaşmadı sözde:
«Bir kıraliçenin ne derdi olabilir?..»
■ Bana öyle geldi de.»

«Haklısın., israil Devletindeki kullarımı düşünürüm zaman zaman. Onlara, bilmediğim dertlerine, nasıl merhem olacağımı ararım..»
«Pek merhametlisin ey Kıraliçem!..»
İzebel, Martı'yı yumuşatınca, daha da üstüne gitti.
ilhamlandı:
Beni anlamıyorlar. Zevkine düşkün, Bu uğurda cihanı A teşe verir sanıyorlar..
Üzülmüyorum.
Bilseler ki,
Böyle düşünenlere bile,
Yürek dolusu selâmlarım var!..
Uykumda da
Aynı yastıktayım onlarla., Ağlasalar ağlarım, Gülseler gülerim..
Martı, ürperdi, kendini savundu:
«Böylelerinden beni hariç tutuyorsun **elbette ey** kıraliçem?..»
«Tutmasam, dizimin dibine oturtmazdım.. Senin dertlerinle de ilgiliyim. Annenden ileri..*
«Bilirim..»
«Fakat hayal, kudretin dışındadır bu ilgileniş..»
«Zaten benim önemli bir derdim de yok..»
«Nasıl yok?.. Bak bundan bile habersizsin..»
«Nedir o?..»
«Evlenme çağındasın..»
«Artık beili oldu.. Babam Ahab beni **elbet yakın kır** ların birisine verecek..»

Izebel dudak büktü:
«Onlara kıral mı denir?-. Nihayet kabile başkanları-«lıı Benim Martı'm hükümdarlara lâyıktır.. Söylemeye-cıiktim ama, derdimi kendin eşeledin..»
«Annem aynı fikirde değı!..»
• Onun sevgisi o kadardır..»
Martı, ümitlendi:
«Benim İçin düşüncelerin var gibime geliyor..»
«Elbette var ...Niçin sen Yahuda Devletinin, bir melikesi olmayasın?.. Soyunuz da bir..»
«Yahuda'nın mı?-. Bir hayal bu..»
«Bence değil.. Hükümdar Yahoşafat pek göçmüş ve lıunamış, yerine varis olacak oğlu Yehoraoma burada.. Gördün, nasıl?..»
«Öyle bir erkek düşünürdüm..»
«Geriye ne kaldı öyleyse?..»
«O, beni istemez..»
Kıraliçe Izebel tekrar bir atasözü söyledi:
Canlıların en yırtıcısı
Doğurandır..
Çektiği sana kadar
Zora bas kaldıran akıldadır.
Her dişi,
Putumuzun koruyuculuğundadır.
Baksana Bael bile,
Kadın yüzlü bir inektir..
Martı, bunları doğruladı., izebel, yol gösterdi: «Misafirlerimiz, daha bir hafta kadar buradalar. Ben sık srk, senin Hükümdar Yahoşafat'ın oğlu Yehoro-om İle yalnız kalmanı sağlarım.. Gerisi sana kalıyor. Onun gönlünü çel.»

«Kısa bir macera yaşarız ancak. Sonu yok bunun.»
«Neden?..»
«Ne o benim dinimi benimser, ne ben onunkinL»
«Öyle görün eyzavalıl kızım!..»
«Sonra..»
«Hele Melike ol.. Kocanı inancına bend edersin..»
«Mümkün müdür?..»
«Ahab meydanda-. Aynı oyunu oynadım ben ona. Haydi kabul et. Senin de Yahuda devletinde adin ebedî leşsin.. Oraya da öyle bir İnek dikelim *ki,* dört yüzünda sen hatırlan..»
izebel'in Martı'ya verdiği öğütler kızı iyice sardı.
Hazırlanacağına ve bu plânı tatbik edeceğine söz verdi.
• •
İşler tamamen Kıraliçe İzebel'in arzusuna göre cereyan etti.
Yahuda Hükümdarı Yahoşafat'm saltanat varisi ofl-lu Yehoroam, Martı'ya kendini kaptırdı delicesine. O kadar ki, kendisine kalsa, mümkün olsa, Martı'yj birlikte alıp gidecekti..
Fakat ümitsizlik İçinde çırpındı hep.
Bu ümitsizlik onu büsbütün çılgına çevirdi.
Martı da kendisinde naz bir ruh haleti içinde deflll-di. Sık sık tenhaya çekiliyor ve dertleşiyorlardı.
Yehoroam soruyordu:
«Bir çare buldun mu ey Martı?..»
«Ben de bunu sana soracaktım.»
«Babam pek inatçıdır.. Kardeşlerim fırsat blllrlar, saltanatı elimden alırlar.. Veliahtlıktan düşerim. Yoksa, Bael'e tapmak benim İçin özenti değil mecburiyettir. Ben sena taptıktan sonra, her şey basitleşir.. Tek bir çar» var, her zaman söylediğim gibi, sen Musa dinine dön.»

Martı şiddetle ret ediyordu:
-Hayır, hayır..»
■ Demek öyle?..»
• Beni yanlış anlama.. Çünkü babam asla razı olmaz.»
«O halde son teklifim şudur: Ben ilerde başıma konacak tacı atıyorum. Bir basit insan olarak, Bael'e secde edeceğim ve sana kavuşacağım..»
Martı'nın bu teklif hiç işine gelmedi.
Yahuda Melikesi olmadıktan sonra, ne yapsındı bu adamı?..lâkin fikrini şu sözlerle gizledi:
-Babam hiçbir mevki sahibi olmayan bir insana beni nasıl verir?.. Çok kıralları ret dahi etti.»
Yehoroam boynunu büküyordu:
-Haklısın..»
Martı, Yehoroam'la ne konuşursa Kraliçe Izebei'e yetiştiriyordu.. Esasen ondan alıyordu ana fikirleri.
Durum bu hale gelince, Kıraliçe izebel, en son düşündüğü çareye baş vurdu.
ilk önce Hükümdar Ahab'ı yakaladı.
Sanki yakasından tutup sarstı:
«Ey Ahab!.- Misafirlerimin gitme günleri sayılı.. Elimize ne geçti?..»
«Barışı pekleştirdik..»
«Maksat bu muydu?..»
-Neydi?..»
«Hani Jsrailoğullarını birleştirecektik?..»
«Hayal..»
-Değil.. Dedik'erime uyarsan, ilerde gerçekleşir..»
-Nasıl?.»
-Kızın Martı İle Yahoşafafın saltanatına varis oğlu Yehoroam birbirlerine pek tutkunlar..»
«Hiç dikkat etmedim..»
«Bana İnanabilirsin..»

«Daima inandım..»
«Onları evlendirelim..»
«Evlendirelim mi?.. Nasıl?.. Mümkün değil..»
«Kızınla veliaht bu konuyu çok konuşmuşlar.. Tek bir çare kalıyor.. Yalandan kızın sözde Musa dinine girsin.. Bunu halkın duyma mecburiyeti de yoktur.- Hükümdar Yahoşafat'a gizlice söyleriz..»
«Kazancımız ne olacak?..»
«Hâlâ anlamadın mı?.. Mart» Yahuda sarayına girsin bir kere.- Yehoroam esasen Bael'i istiyor.. Yehoşafat ölünce, veya bir tuzak hazırlayıp saltanatı elinden alınca, Yahuda'yi bize katarız..»
«Diyelim ki buraya kadar her şey senin düşündüğün gibi oldu.. Kızımla Yehoroam'ı evlendirdik, - Yehoşafat'a bir zahir içirip öldürdük. İki israil devletini birleştirdik..»
«Evet?..»
«Biz mi hükmedeceğiz, yoksa kızımla Yehoroam mı?..»
İzebel, kesin konuştu:
«Elbette biz..»
«Kızımla Yehoroam ne olacaklar?.»
«Düşündüğün şeye bak ey AhabL Yine bir zehir demlası onları toprağa sokar..»
«Neler konuşuyorsun sen!..»
«Hakikati.. Yehoroam oğlun değil, nihayet damadındır. Martı'ya gelince, bir kızdır ki, sarayda onun gibi daha hiç değilse otuz kızın var..»
m.....»
-Büyük israil Devleti uğruna bu yapılır.. Geçmlşt» nice nice örnekleri görüldü, yaşandı bunların. Hem, Ba-el'in bana ilhamlarıdır bunlar.. Eğer böyle yapmazsak. İşle o zaman ilyas'ın dedikleri gerçekleşir..»

Hükümdar Ahab pek düşünmedi..
Bir kız neydi saltanat yanında?..
-Peki..» dedi. «Yalnız hükümdar Yahoraîat gidene kadar pek zeki davran.. Bilhassa İlyas'ı çağırttır.. Hürmet et.. Böylece Yehoşafat'ı kandırabiliriz..»
İzebel «evindi: «Bu kolay..» dedi-
Daha o akşam, durumu ve ne yapacağını, Martı ya anlatan Kıralice İzebel, bir taraftan da Hazreti ilyas [A, 8.) *i* arattı. Onu yemeğe davet etti.
Tabii giden Obedya'ydı..
Martı ise. Yehoroam'ı bulup müjdeledi:
«işler hal edildi ey Yehoroam..»
«Nasıl?..» ...
«Annem ve babam senin dinine girmeme razı oldular. Buna bile ülzum yoktu ama. babanı kandırmak için. I ukat halk arasında gizli tutacağız..»
«Babam inanır mı acaba?..»
«Konuş.»
Yehoroam hükümdar babası Yehoşafat'a çıktı.
Durumunu uzun uzun hikâye etti.
Hükümdar Yahoşafat önce kaşlarını çattı ama. Ahab'ın kızının din değiştireceğini işitince, hemen ra?ı oldu. Çünkü o da, ilerisi için ümitlenmişti.
Bunu oğluna açtı: . .
«Ey oğlum!.. Benden sonra Yahuda tahtının varis; »ensin Musa ümmetinin ikiye bölünmesi pek acıdır. Aklim kullan/aileni kandır, israil Devleti sanırım zamanın ‚l„ tekrar sap.kl.ktan döner..» Yehoroam yalan söyledi.
«Esasen, Martı ile evlenmenin tek sebebi bu umu-lir Gayedir.; Yoksa nice nice kızlar var alınacak!.»
Yehoşofat. bir tereddüt anı geçirdi: • Acaba bunlar, sapıklar, emellerinde samimi mıdır-İni?.. Bir fitne düşünmesinler?...

«Ne gibi?..»
«Aklıma getiremiyorum..»
«Sanmam ey babam.. Hattâ duyduğuma göre, Ahab. kızının bu saadeti uğruna akşam yemeğine, baş düşmam bildiği Hazreti ilyas (A.S.) ı çağırmış.-»
■inanılacak gibi değil.»
«Martı söyledi..»
■Pek heyecanlandım.. Akşam hemen olsun istiyorum.. Eğer gerçekten Hazreti ilyas (A.S.) gelirse, nikâhınızı o kıyar.»
«Pek şereflenirim..»
Akşam, çekinmedi, Hazreti ilyas (A.S.) saraya geldi
Ne Kıraliçe izebel'e, ne Ahab'a acı bir söz söyledi.
Hep o nur yüzlü, güleç peygamberdi.
Aksine tatlı konuştu.
Yemekten sonra, Hükümdar Yehoşafat, oğluyl, Ahab'ın evlenme mevzuunu açtı..
Usullerine göre, uzun uzun pazarlıklara giriştil ağırlık üzerinde..
Nihayet anlaştılar..
O zaman Yahoşafat Hazreti ilyas (A.S.) dan diled':
•Ey» Peygamberimiz %as!.. Şeriatinüzo göre, bu gençlerin nikâhlarını ki/..»
Hazreti ilyas (AS.), denileni yaptı. Düğün günü kararlaştırıldı..
Kimse uzatılması taraflısı değildi.. 8u ay içinde olacak ve her iki devlette birer hafta devam edecekti şenlikler..
Ogece Hazreti ilyas (A.S.), saraydan ayrılırken, pek dalgındı..
Obedya onu sur dışına kadar götürdü..
Orada Hazreti İlyas (A.S.), Obedya'ya açıldı:
«Ey Obedya!-. Bu işlerin içinde daha çok şer var.
:

Dnpıklar son kurtuluş çırpınışlarını yapıyorlar.. Lâkin ŞUtptan kurtulamayacaklar.. Pek yazık..»
-öyle mi diledin Allahımdan?..»
«Asla.. O, görüyor, biliyor..»
«Nasıl bir gazaptır bu.. Tekrar kıtlık mı?..»
•Kıtlık nedir ki!.-. »
•Pek mi yakın?..»
•Bilmiyorum..»
)
99 —

V

ALDATMACALARIN TÜRLÜSÜ

Düğünün ilk haftası israil Devletinde yapıldı, ikin cisi de Yahuda'da..
Kıraliçe İzebel, Martı'nın kulağını iyice büküp, tek rar Samiriyye'ye döndü..
Halkı aldatmalı, böylece itibarını yükseltmeliydi..
Şu gizli haberi yaydı:
«Ahab kızını kasten Yahuda'nın hükümadarına gelin verdi. .Yakında putumuzun arzusuyla, bu kız, bütün Yahuda'yı Bael'e taptıracaktır ve iki devlet birleşecekle! •
Kim sevinmezdi böyle sözlere!..
Yahuda Devletinde de aksi aldatmacalar devam ediyordu.
Müminler ise, kadere bağlıydılar-
Allah'a kulluktan başka şey düşünmüyorlardı.
Bir de şimdiki hükümdar Yehoşafat'ın daha yaşamasını diliyorlardı.. Çünkü oğlunun ne niyette oldU ğundan haberliydiler.
israil Devleti Kıraliçesi izebel, henüz tarihin kaydl t mediği bir izin de kopardı Hükümdar Ahab'dan.
Pek rezil, hayasız bir izindi bu.
Sapık israil Devleti halkı, O bir zamanların Hl

«nlııp evlâtları, Bael'e tapıyor, kumar oynuyor, esrar
. İçki içiyor, fuhuş yapıyor, Lût kavminden beter erkek
Ifkcıûe, yahut kadın kadına düşüp kalkıyorlardı ama,
ı hayvanlara kadar alçalıyorlardı çok kere.. Bunlar, ||l tret hileleri, faizcilik, cinayet, zulüm ve benzerleri,
hü-**lAıı,** şerrin hepsi yaşanmıştı ama..
I vet, ama bir şey açıktan açığa görülmemişti.
İsrail Devletinde genelevler vardı.
Pazarlardan toplanmış, yahut kendiliğinden bu yola diltymüş fahişelerle doluydular.
Bunlardan hem halk hem geçen kervanlar faydalanı-yml.ırdl.
Kadınlar içinde de elbette gizlice zina edenler vardı.
Lâkin açıktan yapmazlarda
İşte İzebel, bunlara izin verdi.
Hükümdar Ahab'a içi erkeklerle dolu evler kurdurdu.
Bunlara canı dileyen kadın gidiyordu.
Yüzü kızarmadan, utanmadan gidiyordu.
Kısa zamanda öylesine alışıldı ki, gitmeyenler kı-nonmaya başlandılar.
Tıpkı Mısır'daki hayatın benzeri yaşandı..
İsrail Devleti kadınları bilinmez erkeklerden hamile laldılar..
(AV *garip bir benzerliktir ki, ikibinbeşyüz nene kadar mnra, medenî olduklarını savunan Avrupanm bazı memleketlerinde tıpkısı bir rezil hayat açıktan açığa başlamıştır.)*
Hazreti İlyas (AS.) bunu işittiği zaman, günlerce Ibhdet ettiği mağarasından dışarıya çıkamadı.
Daha kıtlık üzerinden ne kadar bir zaman geçmişti?.
Nihayet dört ey..*
Fakat olaylar, ibretlenecek yerde, tersine açılmıştı.

Hazreti ilyas (A.S} ümitsizdi.
Allarımdan utanıyordu.
O'ndan neler neler dilemiyordu ki!..
Kesin bir karardaydı:
«Vazifemi yapamadım..» diyordu.
Fakat Cebrail (A.S.) gelip onu teselli «diyor, tekrar kuvvetini kazandırıyordu.
Hazreti İlyas (A.S.), nihayet öyle bir toal aldı ki, dağdan indi.. Ölümü düşünmedi.. Çarşı pazar dolaştı.
Halkı doğru yola çevirmeye çalıştı.
Samiriyye ve bölgesinde çeşitli makamlar kunlıı Günlerce buralarda vaazlar verdi.. Ama neye yaradıl,,
Halk, sanki İçinde delirten maddeler bulunan su İçmişti. Aldırış etmiyorlardı.
Hazreti İlyas (A.S.) in çalışmalarını gerek Kırallçı Izebel .gerekse Hükümdar Ahab yakından izliyorlardı,. Yahuda hükümdarı Yahoşafat'ı kızdırmamak, gelecokls uygulayacakları plânı bozmamak için ses çıkarmıyor iardı..
Lâkin bir gün, bahçede otururlarken, ansızın Ha/m ti İlyas (AS.) ı karşılarında buldular.
Hazreti ilyas (A.S), selâm vermeye, hatır sormayı bile lüzum görmedi., izebel sinirlenmişti.. Sordu:
«Niye geldin yine?.. Sen bizim düşmanımızsın.. H« yatta kaldınsa, önem vermediğimiz içindir.. Maksudın aynı hikâyeleri anlatmak mıdır?..»
Hazreti İlyas (A.S.) esasen oturmamıştı.
Asasını havaya kaldırdı- Doğu kuzeyi gösterdi..
Haber verdi:
• Şuradan,, Aliahımın yeni bir gazap fırtınası ko|>« cak ve sizinle birlikte sapık halkınızı önüne katfu nk Köpekler miseli yerlerde sürüklenip öleceksiniz..»
İzebel ile Ahab ne cevap vereceklerini şaşırdılar.

Hazretl llyas IA.S.), fazla durmadı. Bahçeden çıktı
Neden sonra, İzebel'in aklı başına geldi.
Her tarafa «damlar çıkardı.
Emri kesindi.. Hazreti llyas (A.S.) nerede görülürce derhal öldürülecekti.
Haber Hazretl llyas (A.SJ a ulaştırıldı.
Hazreti ffyas (A.S.), bu sapık memleketten çıkmayı akletti.. O kadar üzgündü ki, emiralmayı düşünemedi.
Yahuda Devleti sınırlan İçinde olan Baer-Şeba'ya gitti. Fedaisini orada bıraktı.. Tekrar çölde bir gün yürüdü..Tatmin olmadı.. Horeb'e kadar gitti.
Ancak orada aklı başına geldi.
Zaten vahy de aldı, tekrar peygamberliğe memur edildiği kavm İçine dönmeye.. Şam taraflarının yolunu tuttu..
Bunlar olurken, kıtlığın üçüncü yılından altı ay kadar sonra Asur Devletinin başşehri olan Ninova'da başka hazırlık yapılıyordu.
O sene Hicretten önce 1344 (M.ö. 722) yılıydı.
Dicle üzerindeki Ninova başşehrinde hüküm süren Asur kralının da başka türlü aldatmacalarla İhtirası tahrik edilmekteydi.
Dicle kenarındaki o Ninova ki bir zamanların Nern-rud sülalerine yataklık etmişti.. Hazretl İbrahim (AS.) in mücadelelerine sahne olmuştu-
Şimdi bütün bu Nemrud sülâlerl cehennemlerini boylamışlardı. yerlerine gelenler de öyle.
Günün Asur Kralı İkinci Sargon'du.
işte bu kıral tahrik ediliyordu.. Kandırılıyordu.
Vezirliğini yapan edam, akıl hocasıydı ve Sargon*-dan beter haristi..

Asur devletinde de, hele Ninova'da tapınakların şidi, putların bin türlüsü yapılmıştı.. Kıral başlı, karta kanatlı, arsian yeleli, boğa bedenli nice nice putlar vardı.
Daha önce de anlatıldığı gibi, yeryüzünde hüküm süren ve Mısır Devletinin edim işiten her hükümdarlık rüyasında bu bereket yatağı ülkeyi görüyordu.
israil Devletinin bütün işlerinde parmağı olan kıra-Üçe izebel bfle, bunlara dahildi.
Sanki hiç ölmeyecekmişçesine kendi kendine hayaller kuruyordu..
Aklı sıra, Yahuda Devletiyle birleşip güçlendikten sonra, bir fırsatını kollayıp Mısır'a yürüyecekti.
Halkı tahrik edecek sözleri de hazırdı.
Onlar Mısır'dan kovulmuşlardı. Tekrar girmeleri gerekirdi. Her neyse.
ikinci Sargon'un veziri bir gün huzura girdi.
Hükümdarın beklediği tekmili verdi:
«Asur devleti içinde her iş yolundadır..»
«iyi..»
«Fersler'in Anadolu içinde başları dertte.»
«Bu daha iyi..»
«Güney komşumuz Akadlar (Geldanlılar), doğudaki isyanlardan baş alamıyorlar..»
«Hele buna pek sevindim..»
«Kısacası, putlarımızın yardımıyla, meydan bize kaldı gibi görünüyor ey hükümdarım..»
İkinci Sargon, İnci dizili sakalını uzun uzun kaşıdı ve güldü:
«Yine Mısır meselesi mi?..»
«Pek değil-. Fakat hazırlık..»
«Nasıl bir hazırlık?..»
«Bilirsin..-
«Dinlemek İsterim yine de..»

Vezir memleketlerinde çok geçen bir atasözünü hatırlattı:
Köprünün her iki başını Tutmayanlar Kimden ve nasıl Saraç toplayabilirler?..
Uzattıkları elleri Bos kalır.. Belki de, Kthçlanır..
Vezir bu atasözünden sonra, anlattı:
«Mısır'ın zaptı için Filistin topraklarının elde tutulması şarttır. Buraları, Şam'dan itibaren, en büyük köprüdür.. Başını tutan kazanır.»
«Köprünün kuzey başında vergiye bağladığımız Su rJye kiralı ve ona uyan bfr sürü küçük kırailıklar var.»
«Doğru.. Fakat -kaç kere saldırmaya kalkıştılarsa, İkiye bölünen israiloğullannı yenemediler. Onlardan hayır yok..»
«Demek öyle?..»
«Fers (Iran) hükümdarının Anadolu'dan sonra güneye döneceği, bereketli toprakları çiğneyip Mısır'a gireceği her an düşünülebilir.. Suriye kiralı ve diğerleri onu durduracak güçte değiller.»
«Seni anlamaya başladım..»
«Yeni bir haber de duydum ey hükümdarım!.. İsrail Dveletiyle Yahuda Devleti pek sıkı fıkı olmuşlar..»
«Hani orada kıtlık hüküm sürüyordu?..»
«Kıtlık birden kalkmış ve daha bereketli bir hayat başlamış.. İsrail ile Yahuda birbirlerine kız vererek akrabalıklarını arttırmışlar.. Bu. onların birleşeceklerine bir İşarettir.. Casuslarımız Öyle haberler yolladılar.»

«Ne yapmamı istiyorsun?-.»
«Ordularımız, komşularımızın durumundan faydalanarak, hemen Fırat'ı aşmalı ve İsrail Devletine girerek, Akdeniz'e kadarki toprakları zaptetmeliler..»
«Bu bir çeşit Mısır'a meydan okumak olur.. Çünku Yahuda devleti onun himayesi altındadır»»
• Şimdilik Yahuda devletine dokunmayacağız.. Yalnız İsrail Devletini ele geçireceğiz.. Hele oraya yerleşelim, bakalım ilerde durum ne hal alacak?.. Bunu yapmakla, Anadolu'daki işlerini yoluna koyacağı muhtemel olan Fers hükümdarının da Mısır yolunu keseriz.. Yani hiç değilse köprünün kuzey ayağını tutarız..»
İkinci Sargon yine sakalını kaşıdı.
Öğrenmek istedi:
«Hükümdarları kimdir?.. Neye tapıyorlar?..»
«Hükümdarları bir israillidir. Adı Ahab'dır.. Say-da kiralının kızı İzebel'e sakalını kaptırmıştır. Eskiden peygamberlerinin şeriatiyle kulluk ederlerdi, görünmez bir Allah'a ama şimdi bize döndüler.. Yalnız Yahuda Devleti ki, azdır nüfusu, hâlâ o peygamberlerin şeriatiyle amel ederler..»
«Putlarını anlat.»
Vezir, Bael'i anlattı. Her evdekileri saydı döktü.
Sonunda: «Kısacası..» dedi «Her yönüyle çabuk yutulacak bir lokma halindedir israil Devleti.. Ancak, bir zamana kadar, onlara dost muamelesi yapalım.. Halkı ve Hükümdar ile Kıraliçeyi aldatalım.. Aksi halde, ilerdeki hedefimiz için zorluk çıkarırlar. .Pek beter bir kavnv dirler..»
«Ne gibi dostluk olacak göstereceğimiz?.»
• Putlarına dokunmayalım.. Bunlar mal düşkünüdürler. Pek sıkı bir haraca bağlamayalım.- Kadınları ol sun, erkekleri olsun sefahate düşkündürler.. Bu arzula-

rını hızlandıralım.. Yani, ne dilerlerse yapalım.. Kendilerini görülmemiş bir hayat içinde bulsunlar..»
«Seni iyi anladım..»
«Kıral ve Kıraliçelerine de dokunmayalım..»
«Evet.. Ancak, bu topraklar benim ordumu kaldırabilir mi?.-»
«Fazlasıyla!.. Son haberlere göre, meyva ağırlığından dallar kırılıyormuş.. Ya, o koca Akdenizin balıkları?»
«Kadınları acaba erkeklerimizi isterler mi?.. Ordu bilhassa böyle şeylerden alınır.»
«Hiç düşünme ey Sargon.. Duyduğuma göre, kadınlar erkeklerden genelevler kurmuşlar..»
«Güzel midirler?..»
«Evet.. Fakat pistirler her nedense.»
«Temizlemek kolaydır.. Desene her Asur çadırı bu ateş kesilmiş kadınlar için diledikleri evler olacak.. Peki peki.. Derhal hareket edelim..»

İki hafta sonra, Kıral Ahab ve Kıraliçe Izebel, hiç ummadıkları haberi aldılar:
«Asur hükümdarı İkinci Sargon Fırat'ı geçmiş, Suriye kiralına emir vermiş, topraklarımıza girecekler..»
Kıraliçe Izebel her şeyi düşünmüştü ama, bunu asla aklına getirmemişti.
Hükümdar Ahab ise. Hazreti ilyas (A.S.) m başını doğuya kaldırıp: «Sen ve Izebel sokaklarda köpekler gibi öldürülüp sürükleneceksiniz.» sözlerini hatırladı.
O, ne dememişti de çıkmamıştı!..
Haberi veren vezir ayaktaydı.. Izebel sordu:
«Asur kiralına biz ne yaptık?..»
«Bilmiyorum.. Fakat acele karar almalıyız.. Asur Devleti yeryüzünün bir kaç büyük devletinden birisidir.»

• Derhal Suriye Kiralıyla birleşelim..»
«Suriye esasen Asur'a haraç veriyor..»
«Yahuda ile?.-»
«Hiç bir işe yaramaz., iki kabile ne kadar asker çıkarabilir ki..» izebel ayağa kalktı.
Vezirin sakalına yapıştı.. Tepine tepine bağırdı:
«Ben saltanatımı sürdürmek İstiyorum..»
«Hepimizin arzusu budur ey kıraliçem..»
Hükümdar Ahab, en uygun teklifi yaptı:
«ilyas'ı bulduralım.. Kesin söz verelim.. Bael, evlerdeki putlar yıkılsın.- O zaman llyas bizi bu en büyük gazaptan kurtarır.»
Kıraliçe İzebel, bu sefer hükümdar Ahab'a saldırdı.
Bağırdı tepine tepine:
«Hele bu hiç olmaz.. Bael benim ebediliğimdir..»
Sonra vezire döndü, emir verdi:
«Bütün kahinler- Bael'in başında toplansınlar.. Biz de geleceğiz.. Ona yalvaracağız.. Bana öyle geliyor ki, İçimizde Bael'e saygısızlık edenler çıktı.. Çok kurban takdim edelim..»
Izebel'in bu emri yapıldı-. Hem de kaç kere!..
Hayvan, kadın erkek esirler, çocuklar 8teşe atıldı. Bağrıldı,çağrıldı, eğleşildi..
Çocuk diye ancak, İsrail Devletinin kadınlarının karnındaki babası belli olmayanlar kalmıştı.
Buna rağmen, her geçen günde ikinci Sargon, orduları yaklaşıyorlardı. Sınırı aşmışlardı.
Yahuda hükümdarı Yahoşafat fırsattan faydalım mak istedi.. Haber saldı:
«Ey Ahab!.. Ey İzebel!.. Musa kitabına dönün. Bil rcdaki Mısır aracıları, sizlerin Mısır himayesinde oM» punuzu ilen etmeye hazırlar..»
Ahab buna taraftardı.. İzebel, yanaşmadı-.

«Mısır Musa şeriatiyle amel eden bir kavm değil Belki Asur, bize ilişmez. Halbuki Mısır, eski intikamını almak ister..»
Asur orduları İsrail Başşehrine yaklaştıkça; olaylar.-Izebel'in düşündüğü gibi gelişti. Asurlular, halka dokunmuyor, aksine yardım ediyor, ancak eğlencelerine bakıyorlardı. Bu duruma Hükümdar Ahab da aldandı.
JzebelM alıp İkinci Sargon'u karşılamaya gitti.
Uydurdukları yalanları hazırdı.
Nitekim, buluşulunca, Ahab, saray hazinelerinin anahtarını İkinci Sargon'a verdi. Şöyle dedi:
«Tam vaktinde bizi . kurtardınız.. Çünkü Yahuda Devleti, bize saldırmaya hazırlanıyordu.. Mısır'ı akraba biliyor, besleniyordu •»
ikinci Sargon, anahtarları iade etti:
■ Bunlara ihtiyacım yok..» dedi. «Yine hükümdar sensin.. Ben ancak İsrail Devletini topraklarına ilhak ettim. Asker bulunduracağım.. Bir genel vali koyacağım.. Onun emrine göre hükmünü yürütürsün.. Ben de aynı şeyleri işittiğim için geldim.. Sizin bilmedikleriniz de var daha. Fers hükümdarı, Anadoludaki işlerini düdene koyunca, buraya inecek.. Yolunu kesmek istedim.»
Ahab. rüya görmüş gibiydi..
Yanında duran kıraliçe Izebel'e baktı..
izebel de memnundu olanlardan..
İkinci Sargon'a cevap verdi:
«Putumuz Bael durumu biliyordu, elinizle bize yardım etti. Artık emrinizdeyiz..»
Kıraliçe İzebel. bu fitne yatağı kadın, o sırada aklından çok şeyler geçiriyordu.
Niçin ona Yahuda devletini zaptettirmesindi?..
Niçin ikinci Sargon'un karısı olmasındı?.-

Niçin, hattâ Mısır in bereket kaynağı topraklarını çiğnetmesindi?..
Şimdiye kadar karılığını yaptığı Ahab'ı asla düşünmüyordu.. Hele istedikleri olmaya başlasındı, onun canını alması pek kolaydı..
Asur hükümdarı ikinci Sargon, Samiriyye'de kaldı.
Kumandanlarını batıya göndermekte devam etti.
Böylece Asur orduları Akdeniz'e dayandılar.
Kıraliçe İzebel, aklına koyduklarını gerçekleştirmek için, her gece ikinci Sargon'a ziyafetler veriyor, süsleniyor, şimarık ruhuyla elinden geleni arkasına bırakmıyordu. Bu hali bir hafta kadar ancak sürdü.
Hafta sonunda, ikinci Sargon'un harem kervanı gelip, aileleri saraya yerleşince, izebel çıldırdı sanki..
Yüz den fazla kadın vardı bu haremde ve hepsi, görülmemiş güzellikteydiler.. Cariyeler bile Kıraliçe izebel yanında güneş gibi parlıyorlardı.
işte o zaman Kıraliçe izebel, kanatları kırık bir yarasa gibi, ortalıktan çekildi.- Odasından bile çıkmayı İstemedi. Başnedimesi onun halini çabuk kavradı.
Hatırlattı:
• Ey Kıraliçem!.. Unutma ki. ikinci Sargon Ninova'-ya dönecektir.. O zaman dilediğin şekilde intikamımızı alırız.»
«Kimlerden?..»
«Onları sen bilirsin..»
«Biliyorum ve bir ziyafette hepsini zehirlemem mümkündür ama. yaşamak İstiyorum ben.»
Başnedime bir şiir söyledi:
Toprak bu,
Her tohumu kabul eder
Çınarı sök,

Gülü dik.. Hayır demez..
Akıllı olan,
Toprağın bir tas şarap gibi Sunduğu yeni nimetten Derhak faydalanır. Soldurmaz filizi.
Başnedime şiirden sonra açıklama yaptı:
«Ey Kıraliçem!.. Zaman da toprak gibidir.. Olayların her türlüsüne sahnelik yapar.. İş ki olaylardakiler rollerini isteklerine göre ayarlasınlar.. Yani kalblerindeki filizi iyi sulayıp baksınlar.. Izabel, gülümsedi:
■ Bana yeni bir hayat ufku açtın..» dedi. «Sabredeceğim ve Sargon gidince, düşündüklerimi gerçekleştireceğim.»
• Bunları bitmek isterdim..»
«Daha zamanı var..»
O sırada Kıral Ahab geldi-. Yüzü karma karışıktı.
Teklifini yaptı:
«Ey Izebell.. Haydi inadı bırak.. Ilyas'[1] bulalım..
Ona sığınalım..» Fakat tekrar ret edildi.
» » »
Aradan altı yıl geçmişti..
Asur hükümdarı, daha ilk yılın ayında dönmüştü..
Şimdi Hicretten önce 1338 (M.Ö. 716) yılıydı.
İsrail Devletini bir Asurlu vali İdare ediyordu.
Askerleri kendindendi.
Ahab ile Izebel ise sözde hükümdar ve kraliçeydiler. Halk hayatından memnundu.
Askere alınmıyorlardı.. Çevre komşularıyla cenk ihtimalleri orta yerden kalkmıştı..

Az bir vergi veriyorlardı.
Diledikleri gibi eğleniyor, arzularınca ticaret yapıyorlardı. Neleri noksandı?.. Hürriyetsizlik mi?.. Varsın o başkalarının olsundu..
Asur valisinin güttüğü siyaset öylesine tutmuştu ki, müminler bile, dönmeye başlamışlardı.
Nihayet, günü geldi, Hazreti llyas (A.S.) kendisi/ıl yalnız buldu.. Obedya esasen ölmüştü.
Hazreti Jlyas (AS.), geçen bu altı sene içinde daha da yaşlanmış, **kırkına** ulaşmıştı.. Pek üzgündü.
Bu lanetlenmiş halkın içinden çekilip gitmek istiyor, fakat emir almadığı için, yapamıyordu.
Sığındığı mağarada zaman oluyor, ışık görmeden, aylar geçiriyordu.
Çünkü meydana çıksa, öldürüleceğinden haberliydi
Bazan hatırlayarak, acı acı gülümsüyordu:
«Bunlar mı Allanın seçkin kulları?..» diyordu., «(ta tün ırk olduklarını hâlâ nasıl iddia ediyorlar?.. Kadınbı rın gelip geçenlerden, hayduttan, sapıktan peydahladık Jerı çocuklar beş yaşlarını aştılar.. Bu nesil büyüyünce, kim onları tutabilir.. Tıpkı Mısır'daki gibi oluyor.. F*v kat hani Allahım onlara pek büyük bir azab verecekti Verecek elbette. Bunlar başlangıçtır..»
Hazreti İlyas (A.S.), halkın arasına karışmak, vazifesini yapmak için canını asla düşünmüyordu, öldürüle^ ceğini bildiği halde, Allah yolunda çalışacaktı.
Fakat ne zaman buna kalkışsa, emir alıyordu:
«Çıkma!...»
• Sabret!..»
«Gizlen!..»
O da bu emirlere uyuyordu..

Fakat dakikalarını boş geçirmiyor, ibadet ediyordu
Ahab da hayatından memnundu.
Tek üzüntüsü, karısı izebel'in yüzünün gülmemesiydi.
Bu muhtaris kadın nerdeyse çıldıracaktı.
Altı sene az zaman değildi..
Onun gibi daima yükselmek isteyen bir kadın, bu ■İti yıl İçinde hem alçalmış hem de emredilen yerlerde uçabllmişti ancak. Daha da alçalacaktı.. Nihayet toprağa tüneyecekti. Izebel boş durmuyordu. Kendisine yardımcılar arıyordu..
Niyeti Devlet Jçinde bir isyan çıkarmaktı.
Bunda muvaffak olması için de Asurluları halkın gözünden düşürmek isterdi..
ilk dedikoduyu attı ortaya:
Düşüne düşüne bir karara ulaştı.
«Asur hükümdarı Sargon, şimdilik bizi hoş tutuyor. Yakında nemiz var, nemiz yoksa, öğrendikten sonra, elimizden alacak.»
Halk inandı.. Bir olay da yardım etti bu dedikoduya
israil Devletinde bulunan vali, belki Ferslerin, belki Mısırlıların yapacaklarını işittiği bir baskın için, israil evlerinde ne varsa saydırıp yazdırdı...
Artık halkın neşesi kaçmış, İçlerine kuşku düşmüştü. Fısıldaşıyorlardı:
•Erkeklerimiz, çocuklarımız, malımız sayıldı. Bir şeyler olacak..»
Soruyorlardı:
«Ne yapmalı?...»
Kıraliçe Izebel, bunu sanki kendisinden değilmiş gibi, yetiştiriyordu:
«Gelecek yıla mal ve insan kaçırın..»
öyle yaptılar..
Fakat bunun cezası Asurlutarca pek ağırdı.

Yakalanan binlerce İsrailli zincirlere vurulup Nino-va'ya sürgün edildi.. Ateşlerde yakıldı. Bir kısmı da kola oldular- .Kırsh'çe Izebel, düşündüğünde kazanmıştı.
Yine alttan alta haberler saldı:
«Asurlulardan kurtulmak için, teşkilâtlanmaJıyız.. Dağlara çıkmalıyız.. Onlar iç savaşlardan bıkar, giderler..»
Bu da yapıldı.. Artık israil Devletinin içi karışmıştı..
Vali her an bir isyan, cjnayet, Asur *askerlerinin* çevrilip imhası, haberini alıyordu.
Fakat karşılığında bire yüz cezalar veriyordu.
Bazan Hükümdar Ahab ile Kıraliçe JzebeJ'i çağırtıyor, kendisine yardımcı olmalarını diliyordu.
Onlar soruyorlardı:
«Elimizde hiçbir kudret yok.. Sana nasıl yardım edebiliriz?..» Asur valisi pek kurnazdı.
Bütün bu işlerin belli bir merkezden, Izebel'den ve Ahab'dan idare edildiğini anlamıştı-
Onlara neler yapabileceklerini anlattı.
Maksadı, itibarlarını halk gözünde büsbütün düşürmekti. Onları sorumlu yapmaktı.
israil'de sık sık bayramlar yapılırdı.
Bael tapınağı yanına panayır kurulurdu.
Bu günlerde, Izebel ile Hükümdar Ahab'ı oralara gönderdi, şöyle dedirtti:
«Ey israilliler!.. Biz artık Asurluyuz.. Niçin erkeklerinizi, malınızı, çocuklarınızı kaçırıyorsunuz?.. Asur için vakti gelince savaşacağız.. Dağdakilere, pusu kuranlara haber yollayın, dönüp gelsinler., israil tekrar huzura kavuşsun. Aksi halde cezanız pek daha ağırlaşacak.»
Ahcb ile İzebel'i dinleyenler, her seferinde onlardan biraz daha soğudular.. adları: «Satılmışlar.» oldu.
Onlar için, insan ve mal her şeyden üstündü.

Ne kendilerini, ne mallarını saydırmak istemiyorlardı, eski peygamberleri zamanında olduğu gibi..
Savaştan dıı yılgındılar. Böylelikle, çözüldüler..
Herkes başının derdine düştü.
Bazıları da iç mücadelelere devam ettiler.
Asur Valisi de her seferinde daha ağır davrandı.
Bu kadar olay gelip geçiyordu da, tek bir kul çıkıp Hazreti llyas (A.S.) ı hatırlamıyordu.. Allah'a sığınma yolunu aramıyordu..
israiloğullan, Asur valisine birbirlerini de haber vermekte yarıştaydılar.
Erkek, mal saklayanları ihbar ediyorlardı.
Hazreti llyas (AS.), bütün bunları öğreniyordu.
Çünkü kendisini tanıtmadan, çevredeki çobanlarla konuşuyordu. Yıllar tekrar birbirlerini kovaladılar..
ilk altı seneye bir altı sene daha eklendi..
Başkaları da gelip geçtiler..
Nihayet Hicretten önce 1327 (M.ö. 705) yılına girildi.
İsrail Devletinin Asurlular emrine ram oluşu üzerinden on yedinci yıl geçmek üzereydi.
Fakat bütün bereketine, yeşilliğine rağmen, İsrail topraklarında yaşayan İsrailoğullan atalarının Mısır'da ynşadıkları hayatın bin beteri bir hayatı yaşıvorlardı.
Asur valisi, aldığı emre uygun olarak, bu ensesi kalın, mal ve candan başka şey düşünmeyen, fitne fesatta ynrışan halka artık aman vermiyordu.
Hepsi, tam bir köleydiler-.
Tarlalara, bahçelere, bağlara, ağıllara. Asur askerlerinin kılıçları altında gidip çalışıyorlardı. Elde edilenler. Aaur'a yarıyor, ancak boğazları doyuyordu.
Hükümdar Ahab ile Kıraliçe Izebel saraylarına kapanmışlar, sanki dilleri yokmuş, kesilmiş gibi. konuşmadım karşılıklı saatler dolduruyorlardı..

Bir sabahtı yine..
Ahab ile izebe! yemeklerini yemişlerdi.
Ahab'ın nasılsa dili çözüldü:
«On yedi senedir esaretteyiz ey IzebeL» dedi.
İzebel de yumuşak konuştu:
«Evet.. Babamın ölümünü bahane edip kaçamadık l>ı le.»
«Olan oldu.. Bundan sonrası..»
«Yine sanırım llyas'ı hatırlatacaksın.»
«Evet.. O, hep doğru haberler verdi.»
«Bırak şu sihirbazı..»
«Bael İçin ne dersin?..»
«Bael bize değil, halka gazab etti. Ben yeni bir şey-ler duydum.»
«Nedir?..»
«Galiba, Fersler Asurlularla savaşıyorlarmış.. Buradaki askerlerini Asurlular çekeceklermlş..»
«İşte en fena haber budur..»
«Niçin?..»
«Halka çektiğimiz nutukları unuttun mu.. Vali bu-rayı boşalttığı anda halk her İkimizi de linç eder.. Helt erkekleri alır beraberinde zorla savaşa götürürse..»
İzebel, ilk defa iradesi dışına çıktı:
«Ey Ahab..» dedi. »Kaçalım. Benim hiçbir şeyde gözüm yok. Akdeniz sahiline ulaşalım yeter.. Orada baba dostlarım var, bizi gemilere bindirir, uzaklaştırırlar.»
Hükümdar Ahab, ilhamlandı:
Hangi kafesteki kusun Kurtuluşu düşünmediğini İddia edebilirsin?.. Fakat mümkün müdür?.. Gagası ince, pençeleri ince. Arzusunu nasıl gerçekleştirebilir?.

Tek ümidi zayıflayıp
Teller arasından sıyrıbnasıdır
ölür, yine yapamaz bunu da.
«Sanırım ne demek istediğimi anladın ey İzebel?.. Ben şu komşularımızın bile dinlendiğinden şüphedeyim..» İzebel, cevap vermedi.. Pencereye döndü.
Dağlara doğru baktı.. Söylendi:
«Biz hata ettik.»
Hükümdar Ahab, karısından ilk defa böyle bir itiraf işitiyordu.
«Nihayet beklediğimi duydum..» cevabını verdi.
İzebel, dudak büktü:
«Senin beklediğini biliyorum.- Fakat kastım o değil: Biz, llyas'ı hoş tutacak, sihirlerinin hepsini öğrenecektik. Sonra uzaklaştıracaktık.. Eğer şimdi sihir bilseydik, o serçe misali btr kafeste çırpınmaz, dilediğimiz ufuklara uçardık..»
Hükümdar Ahab: «Olan oldu..» dedi.. «Boş şeyler düşünüyoruz.» İzebel İse, öyle değildi.. Teklif etti:
«llyas'ı aratıp dinine gireceğiz diye kandırsak..»
«Sonra?..»
«Biliyorsun.- Öğreneceğimizi öğrenir, bildiğimizi okuruz. Bana öyle geliyor ki, llyas'ı yaşattığımız için Ba-el bize bu gazabı etti. Eğer llyas olmasaydı, Devletimizin kılına dokunulamazdı.»
Hükümdar Ahab cevap vermedi.
izebel, o anda yerinden kalktı ve: «Ben bunu yapacağım.» dedi..
«Kiminle?..»
• Sen karışma ve gördüklerinden şaşırma.. Duyduklarını işitme. Hettâ haydi buradan çık..»
Hükümdar Ahab. karısının sözlerini yerine getirdi.
— m —

O da ne bahasına olursa olsun kaçmak niyetindeydi. Hükümdar Ahab, odadan çıkar çıkmaz, izebel. Çil) gırağa dokundu.. Gelen nedimesine, saray muhafız ti baylarından Sarahor'u çağırmasını istedi..
Bu subay Asurluydu..
Her ne hikmetse, kendisi genç, izebel ellisine yal laşmış olduğu halde, ona tutkundu.. Belki de bir kıraliçeyle yaşamak onda ihtirastı.
Subay Sarahor geldi.
Her zamanki gibi, gözlerinden: «Emret, uğrundu ölürüm..» diyen kıvılcımlar çakıyordu. - Kıraliçe izebel öğrenmek istedi:
«Ey Sarahor!.. Ben bu gece bir rüya gördüm.. Güya sen **hem hükümdarmıssın, hem benim erkeğimmişsin. Önce şaşırdım ama, sonra hoş karşıladım.. Ne dersin bı rüyaya?...»**
«Gerçekleşmesini dilerim.. »
«Demek öyle.. Halbuki mümkün müdür?..»
«Niçin olmasın?..»
«Yine geleceğiz elbette- Ferslerle çok çarpıştık., savaş yıllarca sürmez ya?..»
«O zamana kadar!...»
«Haklısın ey kıraliçem.. Hiç değilse rüyanızın blrıı isterseniz gerçekleşebilir,.»
«Hangisi..»
«Siz onu bilirsiniz..»
«Biliyorum.. Garip **değil mi, Ahab ansızın gönlümder** çıktı.»
-Beni ihya ettin **ey** kıraliçem..»
• Esasen ben o adamı hiç sevmedim-. **Sihirle karısı** oldum.. Şu dağların mağaralarında bir adam var. Adı İl-yas'dır.. Onu bulur., işkence edersen, sihirlerini söyletirsin O zaman her muradımız gerçekleşir...

Asurlu subay Sarahor, düşünmedi:
«Ben şimdi gider, sabaha kadar onu söyletirim.» dedi.
«Aramazlar mı seni,..»
«Dönüş emri çıktı ey kıraliçem!.. Kimsenin kimseyi görecek hali yok..»
«O halde müjdeni sabırsızlıkla beklemekteyim.»
Subay gitti. Hükümdar Ahab geldi. Buruktu.
«Bütün konuşmalarınızı dinledim.» dedi.
Izebel hatırlattı:
«Sana kör, sağır ve dilsiz olmanı söylemiştim, inandın mı sözlerime?. .Maksadım belli.»
«öyle olsun.. Ben de başka çareler peşindeyim.»
Nedir?..»
«Biraz sabırlı ol.. Hele senin subaydan haber gelsin.»
Subay, o gece değil, üç gece gelmedi
Çünkü Hazreti llyas (A.S.), subayın dağa ulaştığı ilk gece vahy almıştı..
En kısa yoldan Sayda güneyindeki kasabada oturan kocakarının yanına gidecekti.. Hemen yola çıkmıştı.
Izebel, Asurlu subay gelmedikçe meraklandı.
Yine bir sabah pencereden bakarken, onun başının saıaya bitişik kaya üzerinde uçurulduğunu gördü. Sebebini öğrenmek istedi.
«izinsiz günlerce saraydan kaçmış..» cevabını aldı.
Aynı gün, Genel Vali saraya geldi ve açıkça emrini on!&ra tebliğ etti:
«Asurlular şu anda Ferslerle savaştalar.- On yedi sene sizleri idare ettik, ilk günlerde aramız iyiydi.. Fakat sonra bozuldu. Bunu da siz yaptınız.. Artık buraları bırakıyoruz. Halkınızdan gençleri zincirlere vurup savaşa götüreceğim.. Size gelince, bana çok çektirdiniz., ölmeniz gereklidir ama, nasıl olsa kalan halk bunu benden iyi yapacak.»

«t

VI

AYRI YOLLARDAN

Genel vali çıkar çıkmaz. Hükümdar Ahab, izebel'e şimdiye kadar sakladığı fikrini söyledi:

«Son âna kadar sarayda bekleyeceğiz ey Izebe!.. Hele Asurlular gitsinler.. Halkın tutumuna bakalım.. Hakikaten bize saldırırlarsa, kaçarız..»

«Nereden kaçacağız?..»

-«Benim hükümdar olduğumu unutma. Sarayın yalnız benim tarafımdan bilinen gizli bir çıkış yolu var..»

«O halde bunca azabı bana niçin çektirdin..»

«Henüz ümitsiz değildim..»

Aynı gün ikindiye doğru, Genel valî ordusunu şehirden çekti.

İsrail ihtiyarlarını ve kahinlerini saray bahçesine toplamıştı.. Onİ8ra çok şeyler söyledi.

Sonunu şöyle bağladı:

«Siz ne çektlnizse kıral ve kıraliçenlzden çektiniz.. İlk yılları hatırlarsınız, ne kadar kaynaşmıştık!.. Onlar sizi ihtiraslarına âlet ettiler.. Biz gidiyoruz.. Benden gerçek bir öğüt isterseniz, bu karı kocayı başınızdan atın... Öldürün., Kendinize yeni bir kıral bulun.. Dostluğumuzu sürdürecek bir kıral..»

İhtiyarlar, kahinler, hele kadınlar, baş salladılar:
«Bunları söylemesen de biliyorduk.. Onları lime lime edeceğiz..» dediler..
izebel, bir zamanlar hükümdarlığını bile elinden aldığı Ahab'a sokuldu, yalvardı:
«Beni kurtar ey Ahab!.»
Ahab sesini çıkarmadı.
Odasına gidip bir anahtar getirdi..
İzebel'i alıp bodruma indirdi. Orada bir kapı açtı.. Ormana çıktılar., izebel sordu:
«Nereye gidiyoruz?..»
«Hep batıya.. Denize.. Babanın memleketine.. Artık kıraliçe olduğunu unut. Ne bulursak yiyeceğiz.. Yolculuğumuz belki aylar sürer.»
«Hepsine razıyım..»
Bu da Hazreti Allah (C.C.) m bir takdiriydi..
Hazreti llyas (A.S.) ile bu sapık kıraliçe ve kıral aynı yere gidiyorlardı.. İmanları gibi yolları ayrıydı ancak.
Ahab, ormana girdikleri zaman, durdu., kendisine istikamet verdi.. Fakat yine şunları söyledi:
«İlyas'ın anlattıkları aklımdan çıkmıyor.. Hepsi gerçekleşti bir biz kaldık.. Dikkat et.. Ormanda gezinen canavarlar bizi paralamasınlar.. Hiç değilse ilyas'ın dediklerinin bu kısmı olmasın.»
İzebel, bunları İşitecek halde değildi.
Aklına ne gelmişse gelmiş telâşlanmıştı.
«Ey Ahab!.. Beni Bael putumuzu görebilecek bir yere kadar götür.. Sonra yolumuza devam ederiz.»
«Bu da nereden çıktı ey İzebel?.. Şimdi sırası mı?.. Can kaygısı varken başka havalarda dolaşma .»
«Olsun.. Bael putunu muhakkak görmek istiyorum..»
«Neden?..»

«Bana öyle geliyor ki, Asurlular giderken onun altınına tamah ettiler. Söküp erittiler, götürdüler..»
• Hayır.. Öyle olsa vali, ileri gelenlerle, kâhinlerle bu derece serbest konuşmazdı..»
«Doğru.»
«Yalnız bu şüpheni ilerde bizzat halk gerçekleştirebilir.. Çünkü her ikimizden pek nefret ettiler.. Bael'in dört başının yüzünde seni görmeyi istemeyeceklerdir.»
«Ebedîleşmek arzum sönecek öyle mi?.. Bana öyle şeylerden bahsetme ey Ahab!.. Son günlerde pek cesaretlendin ve kabalaştın bana karşı.. Demek içinde beslediğin kinle- varmış, acıların pek çokmuş.. Şimdi fırsatını buldun.» Ahab hakikaten sertleşmişti.. Kabul etti:
«Doğru düşündün-. Saltanatıma son verenlerin en başında sen varsın.. Ne dersen yaptım.. Her sözüne uydum..»
Kıraliçe izebel, hâlâ yumuşaktı.. «Ben daima faydamızı gerektirenleri yaptım..» dedi. «Fakat artık bunları bırakılım.. Halkırr tutumu hiç belli olmaz.. Babam anlatırdı.- Çabuk değişirlermiş.. Hele çılgınlıkları geçsin, bana öyle geliyor ki yine bizi arayacak ve baş taçları yapacaklardır.»
Hükümdar Ahab'ın gözlerinin önüne oğlu Ahazya geldi.. Ümitlendi:
«Ahazya bu işi beceremez.. O halde pek uzaklaşmayalım.. Ormanda birkaç yeraltı mahzeni var. Oralara girip bekîeşelim..» Kıraliçe izebel, kabul etmedi:
«Mağaralar.. İçi karanlık yerler.. Hayır hayır.»
Düşünemiyordu ki, Hazreti llyas (A.S.) ı yıllarca öyle yerlerde yaşamaya mahkûm etmişti-
Fakat O'nun göğsünde öyle bir ışık, nur vardı ki. sığındığı mağarayı değil, daha nicelerini aydınlatabilirdi.
Kıral Ahab, hiç uzaklaşmak niyetlisi görünmüyordu.

Başka bir teklif yaptı:
«Yahuda'ya sığınalım.. Kızım Martı orada, saltanat varisinin ailesidir.. Bizi asla israillilere teslim etmezler.»
Kıraliçe Izebel: «Martı beceriksiz çıktı. Saltanatın tadını da aldı.. Geçen yıllar içinde ne olduğunu gösterdi de.. Sonra unutma ki, Yahoşafat hâlâ hükümdardır, bir türlü ölmedi.» Hükümdar Ahab, isteksiz cevap verdi:
«Anlaşıldı.. Babanın memleketi Sayda seni çekiyor.»
«Orada çok dostlar bulacağız.. Hattâ mademki Asur-fular çekildi, kardeşlerimin yerine beni kıraliçe yapmaları mümkündür» izebel, bu yeni ümide pek sarıldı.
Ahab'ın kolunu tutup sürükledi:
«Haydi.. Haydi.. Gecikirsek, saltanatı başkasına kaptırırız." dedi..
« • •
Hazreti llyas (A.S.), Sayda güneyindeki kasabada bulunan Kocakarıya gitmek vahyini alınca, pek sevindi.
Gözlerinin önüne, dört yaşında hastalıktan kurtardığı, yunus balıklarını seven Hazreti Elyesâ' (A.S.) gelmişti.
Aradan 17 sene geçtiğine göre, herkes yaşamışsa, o kadar sene yaşlanmıştı. Meselâ:
Hazreti Elyesâ' (A.S.) yirmi bir yaşındaydı.
Kendisi de Elli birine basmıştı-.
Acaba annesi sağ mıydı?.. Hiç ummuyordu..
İlk iman terbiyesini kimden almıştı?.
Sapıtmış mıydı yoksa?..
Hazreti ilyas (A.S.). hem yürüyor, hem de koca bir mazi gözlerinde canlanıyordu:
Hazreti Süleyman (A.S.) vefat edeli seksen dört sene olmuştu. Bu kadar zaman içinde israiloğullarmın başına gelenler az şeyler miydiler?.. Lâkin işte bu hale

düşene kadar Bael putu İçin direnip durmuşlardı.
Hazret! llyas (A.S), Yahuda Devletinin başından Yehoşafat'm ayrılmamasını, ölmemesini, hep dilerdi-. Bu devletin da Yehoşafat'm ölümüyle birlikte, çökeceğini, mümin kimse kalmayacağını biliyordu. • Hazreti llyas (AS.), bir ay kadar sonra, Hazretl Elyesâ' (A.S.) in memleketine Tsarefat'a, ulaştı.
İhtiyatı elden bırakmayarak, geceyi bekledi.
Eve sokuldu.. Kapıyı çaldı. Cevap alamadı.
Neden sonra, yanından yaşlı bir kadın geçti.
Onunla ilgilendi:
«Elyesâ'm annesini.»
«Demek yoktan getmedln, yahut duymadın?.. Annesi öleli on yılı geçti..»
«Ya Elyesâ' nerdedir.»
«Elyesâ', şehrin en güzel erkeğidir.. Peşinden koşmayan yok.. Bilhassa yeni kiralın kızları..»
Hazretl Elyesâ' (A.S.) in hayatta oluşu Hazreti llyas (A.S.) ı sevindirmişti ama, duydukları şüphelerini uyandırmışlardı. Acele etti:
«Yani şimdi sarayda mıdır?..»
Yaşlı kadın: «Yok.. Yok.- Mümkün müdür?..» dedi ve ilhamlandı mehtap altında:
Her ağaca afi tutmaz.. Kargayla güvercin Bir yuvada yaşayamaz.
Daha, çok örnekler sayabilirim.. Elyesâ' da bunlardan biridir. Sarayda uyuması mümkün müdür?..
Hazretl İiyas (A.S.) in yüreğine su serpilmişti. Sordu aynı acele haliyle:

«Nerededir o balda?..»
«Tarlasında..»
■ Biliyor musun yerini?..»
«Gösterebilirim..»
Yürüdüler..
Şehir kapısına gelince, kadın nöbetçilere, bir gizli İ3İm söyledi, vazifeli olduğunu haber vererek, kapıyı açtırdı.. Dışarıya çıktılar.. Epeyce yürüdüler.
Kadın mehtap altında bir tarlayı gösterdi:
«İşte Elyesâ'ın tarlası budur.. Kendisi de, şu kamış **kulübede yatıyor.. Öküzlerini,** sabanını, yanına çekmiş.. **Ama bana kalırsa** kaçacak.. **Saray** yerine dağ başlarını **tercihedecek.»**
«Niçin?..»
«Elyesâ' sapık değildir..»
Hazret! ilyas (A.S.) in tekrar yüreğine **su** serpildi.
öğrenmeden edemedi:
■Annesi verdi ilk İman dersini, kulluğu, ona değil mi?..»
«Evet.. Birisini çok beklediler.. Gelmeyince, öyle yaptılar..»
Kadın anlaşılıyordu ki mümindi..
Hazreti İ!ya3 (A.S.) sordu:
«Elyesâ ve senden başka burads Allah'a İnananlar var mı?..»
«Hayır., izebel'ln babası öldükten ve Asurlular geldikten sonra, halkta öyle bir çılgınlık başladı ki, dağdaki canavarlar yapmazlar..»
«Şimdiki Sayda hükümdarı kimdir?..»
«İzebel'ln ağabeyisidlr..»
«Anladım.. Sen nereye gidiyordun?..»
«Nereye olacak?.. Oğlum sarayda subaydır.. Onun yüzü suyuna şehre serbestça girer çıkarım.. Şehir beni

sıkıyor.. Kırlara açılıp, Allahıma sığınacağım.. Gündüzleri pek fenaiaşıyorum da, geceleri, şehirde olanlar kayalar gibi göğsüme oturup bastırıyorlar.»
Hazreti ilyas (A.S.) kadını yalnız bırakıp teşekkür ederken, kadın seslendi:
-Sanırım sen o'sun.»
«Kim?..»
«Elyesâ'nın beklediği adam..»
• Evet..»
«O halde hemen git ve kendini tanıt.. Yoksa, Elyesâ' sevdiği yunuslar uğruna, bu şehirde daha kalır, kaçamaz.. Saraydaki prensler tarafından kapışılır.. Esasen ona son bir gün mühlet verilmişti..»
Hazreti İlyas (A.S.), tarladaki kulübeye vardı.
Köpekler ses etmediler.-
Hazreti Elyesâ" (A.S.), kulübede değildi..
Dışarıya hasırını almış, üzerinde uyuyordu..
Hazreti İlyas onu kaldırmaya kıyamazdı .ama, mecburdu.. Dokundu:
• Elyesâ'!..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) uyandı ve oturdu, sonra Hazreti İlyas (A.S.)ı tanıdı. Kalktı, elini Öptü-.
«Geleceğinin ilhamındaydım..» dedi.
Hazreti ilyas (A.S.) cevap vermedi.
Daha doğrusu veremedi..
Çünkü tekrar, Hazreti Elyesâ' (A.S.) İle İsrail Devletine dönmek hakkında vahy almıştı..
Vahyin sonu kesilince, emir verdi
• Ey oclum Elyesâ'!.. **Durmak** zamanı **değildir.. Haydi** peşimden yürü.»
• Hepsinden haberliyim.-.» «Fakat teriö anlatacaklarım Vfcrdi'..»-
Hazreti ilyas (A.S.) lie Hazreti Elyesâ' (A.S.), bir

kaç ay sonra Samiriyye dağlarının mağaralarmdaydılar yine.
Hazreti ilyas (A.S.), Hazreti £lyesâ' (A.S.) m Musa şeriatinde kendisine vahyedilen yenilikleri tamamlamıştı. Birlikte Allahlarına kulluk ediyorlardı-
Hazreti İlyas (A.S.), henüz yapacağı hakkında kesin bir emir almamıştı.
Yabancı adlar altında, bir tarlayı Hazreti Elyesâ' ile beraber sürüyorlar, sahibine boğaz tokluğuna çalışıyorlardı. Fırsat bulurlarsa başşehre iniyorlardı.
Konuştukları kimseler de vardı.
israilde bu imkânlara Asur ordularının on yedi senelik hakimiyetinden sonra çekilip gitmeleri sebep olmuştu..
İsrail Devletinin on kabilesinin birleştiği topraklarda her kafadan bir ses çıkıyordu.
Hükümdar Ahab ile Kıraliçe izebel'in yok oluşu bilhassa karıştırmıştı ortalığı. Rivayetler çeşitliydi:
«Kıral ve Kıraliçe korkup kaçtılar..»
«Asur genel valisi onları beraberinde götürdü.»
«İhanet ettiler..»
«Ahab'ın oğlu Ahazya babasına ve analığına kıydı
Tahta geçmek istedi.»
Halktı bu.. Herşeyi düşünecek ve söyleyecekti.
Kabile başkanları, birbirlerine düşmüşlerdi: .
Dört yüz kahin, bir Bael Devleti kurmak ve saltanatı ele geçirmek sevdasmdaydılar.
Asurlular varken, birbirlerini ihbar edenler, kötü-lifkte bulunanlar, fırsat çıktığı için. intikama girişmişlerdi . Hemen hemen gece ve gündüz Samiriyye'de kan akıyordu, ilk hareket kâhinlerinden başladı..

— İtİ -

Halkın kulağını doldurdular:
«Başımıza bütün bu dertler, Bael putunun dört başının İzebel şeklinde yapılmasından geldi.. Bir İneğin başları da ancak inek olur.. Eğer bu yapılsaydı, Bael bize gazap etmez, hattâ konuşur, emir verirdi.»
Kabile başkanlarına kadar, halk bu fitneye uydular.
Bael putunun dört başını kopardılar.
Yeniden inek başları yapıp eklediler.
Ve beklemeye başladılar..
Pek gecikmedi.. Halkı yine sabırsızlık sardı.
Hani, istenilen yapıldığı halde, devlette düzen kurulmamıştı.. Niçin?..»
Kahinler, ki kendilerine peygamber dedirtiyorlardı, itibarlarının sarsılmakta olduğunu görünce, Ahab'ın oğlu Ahazya'ya başvurdular..
Eğer kahinlerin emrine uyarsa onu hükümdar yapacaklarını söylediler.
Ahazya da tam bir putperestti.. Fakat korkaktı..
Kesin olarak babası Ahab'ın ve analığı İzebel'ln ölümünü bilmeden, teklife yanaşmadı.. Kâhinleri oyaladı..
Çoktan kabile başkanları birbirleriyle cenk edip hö-hükümdarlığı ele geçirmeye çalışacaklardı ama, büsbütün bölünmekten korkuyorlardı.
On yedi senelik Asur esareti onlar için büyük bir ders olmuştu. Beklemeyi uygun buldular.
Böylece aradan iki yıl daha geçti-.
Bir sabah, kahinlere iki çoban koştular..
Yakın tepelerde Ahab İle İzebel'î gördüklerini söylediler. Gizlendikleri mağarayı bile haber verdiler.
Doğruydu anlattıkları.
Ahab ile izebel Sayda'ya kadar gitmişler fakat, onları tutacak, bannudıracak, para karşılığı kaçıracak, bir kuru csn bulamamışlardı..

Ayrıca Samiriyyedeki kargaşalıktan da ümitlenmişlerdi- Dönüp gelmişlerdi. .
iki sene az değildi.. Belki halk onları tutardı yine.
Lâkin öyle olmadı..
Kâhinler, çobanlara adamlar kattılar ve Ahab ile Izebeli yakalattılar.. Şehre getirtip öldürttüler..
,Bu, bir çeşit eski kahin arkadaşlarının ateşe atılmasının karşılığıydı.. Halk, el çırptı.. İsrailoğluydu o..
Daima kuvvetliye alkış tutardı.
Hazreti llyas (A.S.) in dediği, haber verdiği mucizelerden birisi daha gerçekleşmişti-. Hakikaten Ahab iîe izebeiin cesetleri orta yerde kalınca köpekler tarafından sürüklenip tenhalara götürülmüş ve parçalanmıştı.
Bu durumu duyan Ahabm oğlu Ahazya, kâhinlerin ısrarına dayanamadı ve hükümdarlığı kabul etti.
Böylece israil Devleti tekrar toparlanmak fırsatını ele geçirdi..
İşte o zaman,, Hazreti İlyas (A.S.) açıkça vazifesine başladı.. Hazreti Elyesâ (A.S.) onun tek inanç arkadaşı ve fedaisiydi.
Hazreti İlyas (A.S.) çekinmiyor, pazar pazar, sokak sokak gezinerek, halkı Allah'a çağırıyordu.. Başlarına gelen musibetlerin iç yüzünü gayet açiu anlatıyordu..
Gerek kâhinler gerek halkın ileri gelenleri o kadar kendilerini güçlü ^görüyorlardı ki Hazreti İlyas (A.S) in bu çalışmalarına aldırış etmediler.
Hakikatte ise, onun sihrinden korkuyorlardı.
Tekrar kızar sihir yaparak perişan *eder* telaşındsy-dılar.
Nitekim bir kaç kere Hükümdar Ahazya onu çağırdı.
Para, mevki teklif etti.
FakEt Hazreti İlyas (A.S.) kabule yanaşmadı..
Gerek İsrail kadınlarının muhtelif erkeklerle, gerek

Asur askerleriyle düşüp kalkmalarından doğan çocuklar büyümüşlerdi.. Övünülen mümtaz sınıf yoktu.. Yaşlılar esasen savaşa götürülmüşlerdi.. Doğuda Fers. Asur. hattâ Akat arasında şiddetli savaşlar yapıldığı haberleri geliyordu.
Gidenlerden, zincire bağlanıp harp meydanına sürülenlerden tek bir israilli geri gelmemişti.
Ahab'ın oğlu Hükümdar Ahazya korkak olduğu kadar, pek sapık sefihti. Sarayda yüzlerce kadın arasında yaşıyordu. Hükümdarlığı ancak iki sene sürdü ve öldü.
Yerine kardeşi Yoram geçti.
Bu sırada Yahuda devletinde hâlâ Yehoşafat hükümdardı. Hazreti Süleyman öle!i seksensekiz sene olmuştu.
Hazreti İlyas (A.S.), Ahazya'nın ölümünden sonra, yerine geçen kardeşi Yoram devrinde mücadelesini büsbütün hızlandırdı. Yavaş yavaş kazanıyordu da.
Peşinden ayrılmayan Hazreti Elyesâ' (A.S.). la birlikte çalışıyordu.. Ona şehadet edenler ve Allah'a teslim olanlar yüzü aşmışlardı..
Hep Hazreti İlyas (A.S.) ayalvarıyorlardı:
«Buradan göçelim.- Yahuda Devletine gidelim.. Orada Allah'a inanmak serbestçe ibadet yasak değil..»
Hazreti ilyas (A.S.) bu arzuları gözleri yaşara yaşara ret ediyordu:
«İsrail devletinden ayrılmaya mezun değilim.. Ben bu toprakların peygamberiyim..»
«Allanma yalvar..»
♦ Lüzum yok. O, bir sebeple beni burada tutuyor., isterseniz siz gidin..» Fakat müminler gitmiyorlardı. Peygamberlerini korumayı daha hayırlı buluyorlardı.- Böylece aradan altı sene yine geçti..
Hicretten örrce 1319 (M.ö. 697) yılı başladı.
Hazreti İlyas (A.S.) elli dokuz yaşındaydı..

Hazreti Elyesâ' (A.S.) yirmi dokuzunu bulmuştu.
Hazreti Süleyman vefat edeli ve israillilerin ikiye bölünmesi üzerinden 94 sene geçmişti.
israil Devletine Yoram, Yahuda Devletine ise hâlâ Yahoşafat hükmediyordu.
. *(Bazılarına göre, Yahuda hükümdarı Yahoşafat Hazreti Süleymanm vefatından seksen sekiz sene sonra ölmüştür.)*
O yılın baharına çıkılırken, hiç umulmadık bir zamanda, Yahuda hükümdarı Yahoşafat hastalandı..
Kısa zamanda yatalak oldu..
Bütün vazifelerini oğlu Yehoroam'a devretti.
Yeni hükümdar Yehoroam, Izebel'in oyunuyla, Ahab'ın Martı adını taktığı kızla evlenmişti.
Bu kız sapıkların sapığıydı.
Yahuda devletine niçin gönderildiğini biliyordu.
Tam mümin bir zat olan Yahoşafat'ın ölümünü fırsat bildi ve her yalnız ka'ldıkça kocası hükümdar Yeho-roam'ı sapıklığa doğru çekti..
Bunda ustaca hareket ediyordu. İlk sözü şöyle oldu:
«Ey Yehoroam, sen de babanın yolundan mı gideceksin?..»
«Nasıl anlamadım?..»
«Yani Mescidi Aksa'da ibadete, halkı zorlayacak mısın, yoksa serbest mi bırakacaksın?-.»
«Onu biz farkedemeyiz.. Halka sormak gereklidir.»
«Halk ne istiyor?..»
israil gibi putlara tapmayı.. İnsanlıklarından utanıyorlar çünkü..»
«Ne var utanılacak?..»
«Bizden başka yeryüzünde görünmez bir Allah'a ve

gönderdiği sözde şeriatlere uyan *var* mıdır?.. Pek gülünç düşüyoruz..»
«Bunu senden işitiyorum ve galiba haklısın..»
«Beni tasdik edeceğini sanıyordum.»
«Lakin beni israil devletinin başına gelenler düşündürüyor. Onların esaretlerine sebep sapıklıkları olduğunu babam daima bana söylerdi:.»
«Yanılmış.. Asıl sebep, putlarını İnsan yüzlü yapmalarıdır., izebel kim oluyor da kendini Bael'de ebedîleştirmek istiyordu.. Bak, bunlar değişince İsrail Devleti hemen derlenip toparlandı..»
«Halkı bir deşeceğim..»
«Ama âlimlerle konuşma.. Onlar ellerinden geçim-yoilan gidecek diye saha karşı gelirler.»
«Onları kim dinler?..»
Yahuda hükümdarı Yehoroam, dediğini yaptı. Halkı deşti. Çoğunun gönlünde putun yattığını öğrendi. Çekinmedi.. Devletinin esas dininin putperestlik olduğunu ilân etti.
Mescid-i Aksa'nın kapısına kilit vurdurdu.
Alimlerin çoğunu öldürttü..
Kurtulabilenler KÂBEYE DOĞRU kaçtılar..
O sırada Mısır'da yirmi beşinci fir'avn sülâlesî hüküm sürüyordu.. Ve fir'avn Habeş'ti..
Yahuda devletinin putperest olduğunu öğrenince, esasen himsy.esinde **bulunan bu devlete** teşekkür **heyeti** yolladı **ve** haraçlarını indirdi-.
Ha'k büsbütün şımarıp **sapıttılar..**
Bir kaç **yıl** içinde, **İsrail** Devleti ve diğer yeryüzü devle'ilennin beteri sapıklığında Oldular,..
Yahuda hükümdarı Yehoroam'ın karısı Martı du-fumdr-ı-n memnundu. Sık sık övünüyordu yüzüne karç-ı:
• Gördün mü, dediklerim nasıl çVktı'?.. Asbrlula'r bi-

zi İsrail gibi ezmedilerse, sebep Mısır'dır.. İyi ki Süleyman onlardan kız almış.. Akraba olmuşuz.. Biz yolumuzda devam edelim, gör bak, Mısır halkı, başından o habeş-li sülaleyi atar ve bizi hükümdar yapar. Sen işi sıkı tut.. Yahuda devletinin her tarafına bol bot Mısır putlarından diktir.- Bilhassa evlerde olmasını mecbur ki!..»
Bunları fazlasıyla yaptı Hükümdar Yehoroe.m..
Nihayet Yahuda devleti de Lût kavmini aratmayacak bir sefahat çirkefinde boğulmaya başladılar.
Buna rağmen, bazı âlimler, gizliden gizliye yine Tev-ratı korumaya çalışıyorlardı. .
Sevgili Allahlarından kendilerine de bir peygamber göndermesini, yahut Hazreti İlyas (A.S.) ı onlara *da* memur etmesini diliyorlardı.
Bunlar olmadı yahut oldu, halk farketmedi ama, ikiye bölünen İsrail devleti ileri gelenleri, Yahuda devletinin sapıtması üzerine, birleşmeyi düşündüler.
Çünkü ortada inanç bakımından anlaşmazlık kalmamıştı.
Fakat uyuşamadılar..
Ayrı devletler halinde kaldılar..
Ancak, zaman zaman birleşiyor ve S\ iye kiralıyla savaşıp sınırlarını ortaklaşa koruyorlardı.
Bazan da aralarında toprak yüzünden dövüşüyorlardı.
Kısacası, hepsi insandılar ama, ihtiraslarına göre, yolları ayrıydı.-

VII

ÇİLEDEN ÇİLEYE

Hazreti İlyas (A.S.), Yahuda devletinin hiç ummadığı bir anda sapıtmasından pek üzüldü.

Hazreti Elyesâ' (A.S.) da öyleydi.

Üzülmekten çok şaşıranlar, etraflarında toplanmış olan bir avuç mümindi. Bunlar, tekrar İblis'e uydular. Kimi birer ikişer kaçıp putperest oldu..

Kimi daha ileriye gitti. Hazreti İlyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (A.S.) ı ölümle tehdit etti.

Nihayet Hazreti İlyas (A.S) ile Hazreti Elyesâ' (A.S.) dan başka Allah'a sığınan kimse kalmadı peygamberin çevresinde yine.

Bir gün Hazreti ilyas (A.S.) o kadar mahzundu ,ki, Hazreti Elyesâ' (A.S.) in bir arzusunu bile yanlış anladı. Hazreti Elyesâ' (A.S.) şöyle demişti:

»Denize hasret kaldık ey peygamberim..»

• Denize mi?.. Doğuda Basra, güneyde Hind, batıda Akdeniz var.. Eğer diliyorsan, hangisini istersen git. Fakat unutma ki Allah'a teslim olmadaki huzur kadar engin bir deniz yoktur-. O hasret kaldığın denizlerde nice nice fırtınalar olur, canlar batar.. Fakat iman denizi daima durgundur.. Temizdir.. Aydınlıktır.. Ne kendisi, ne ufukları ar İr? kararmaz..»

Hazreti Elyesâ' (A.S.), pişman oldu sılasını açıkladığına.

Hazreti ilyas (A.S.) in ellerine, eteklerine sarıldı, özür diledi..
«Ben böyle bir maksatla konuşmadım ey peygamberim.» cevabını verdi-. «Bilirsin, küçükten beri Yunus balıklarını pek severim.. Onları hatırladım da öyle konuştum..»
Hazreti İlyas (A.S.), Hazreti Elyesâ' (A.S.) ı teselli etti...
Daha doğrusu, geleceğe ait belki vahy edilen bir sırrı müjdeledi:
«Sabret ey Elyesâ!.. Güzel Allahımız her şeyi görüyor, işitiyor, nizam veriyor.. Olur ki, seni mahzun etmez.. Yahut soyundan birisiyle aynı Yunus sevisini giderir.. Bir sapık ülkeye soyundan birisini yollar. Vazifelendirir- O peygamber, senin Yunus balıklarına gösterdiğin sevginin karşılığını, en sıkışık anında onlardan görür..»
«Bunları hep düşünürdüm ey peygamberim.»
«O halde ayrılmayalım.. Vazifemize devam edelim.. israil beni hiç dinlemedi.. Kıtlıkta sözde pişman göründü.. Sonra döndü.. Asurlylar gelince de bana inanmadılar.. Beter bir hayata düştüler.. Şimdi sıra sanırım Ya-huda devletindedir. Elbette zamanını bilemem. Fakat gerek Tevrat gerek Zebur ile haber verilen Ahmed Mu-hammed Mustafa adlı son peygamberin mübarek ayaklarını basıp miraca çıkacağı Mescid-i Aksa yakılır yıkılırsa pek perişan olurum..»
«Allahım buna fırsat vermez..»
• O. ibret için neler emretmemiştir!.. Elbette Miraç gerçekleşecektir.. Gönlüm istiyor ki, Mescid-i Aksa Hcz-reti Süleyman (A.S.) in bina ettiği gü?ellikte kelsin.•
• Yıkılacak mı peygamberim?..* «Bilmiyorum..»

«Son peygamber behemehal buradan Miraç 'la şerefleneceğine göre nasıl olur.. Yoksa yıkıldıktan **sonra, bir** başkası mı yapılacaktır?-.»
Hazreti İlyas (A.S.J aynı cevabı verdi: «Bilmiyorum..»
Fakat bulundukları yerin altında yayılan **sürüleri** uzaktan gözetleyen bir çoban, sanki bunun **cevabını verir** gibi ilhamlandı:
Her sürüdeki
Küçük olsun, büyük olsun
Bütün hayyanlar
Ne kadar uysaldırlar!..
Bir çalgı sesi,
Hattâ bir ıslık
Onların gönüllerini
Tarla yutmuş kadar doyurur.
Kimdir bakıcıları?.. Çok çok bir çoban Ve yardımcılar., Şimdiye kadar hangi sürü Tilkiyi kılavuz, Kurtları koruyucu yaptı?..
İsrailoğulları,
Sözde akıllı geçinirler ama,
Bence insanların
En bönleridirler..
O kadar da bencil olurlar.
Kaçıncı sahip değiştirmedir bu!..
Ve kaçıncı cezadır!..
Bana öyle geliyor ki,
Su güneş doğmayabilir ama,
Onlar huylarından vaz geçmezler.

Hazret! Elyesfi' (A.S.), sevinerek Hazret! ilyas (A.-S.) a çobanı gösterdi.. «Bu galiba bize katılır ey peygem-berim» dedi. Hazreti İlyas (A.S.), mühimsemedi:
• «Artık öyle çobanların kimler olduğunu öğrendim. Hepsi kâhinlerin casuslarıdırlar.. Kasten böyle konuşurlar, bana seslerini duyururlar, böylelikle yerimi öğrenir haber verirler.»
«Ya bu onlardan biri değilse?.»
Hazreti ilyas (A.S.), İleri çıktı.
Bir kaç adım atıp hemen geri döndü. Başını salladı:
«Tanıdım.. Sapıkların beterlerindendir.. Vazifeyle burada geziniyor..» dedi.
«Eline ne geçecek?..»
«Sözde beni yakalatacak ve armağana kavuşacak.. Halbuki dilediğim zaman şehre İniyorum.. Fakat başta hükümdar olmak üzere, herkesin aklı duruyor.. Bana el süremiyorlar..».
«Geçenlerde Işitmlştim.. Sözde senin sihrin cübben-le. beline bağladığın deri kuşaktan geliyormuş...
Hazreti ilyas fA.S.): «Bu sapıklardan her şey umulur.» dedi.. «Belki de şimdi deri kuşağımla cübbemi ele geçirmeye çalışacaklar. Fakat hayır, onları uğraştıracağım..»
» *
Aradan yirmi dört sene geçti vâd edilen topraklarda.
Bu yeni seneler içinde ne israil devletinde, ne Yahu-da devletinde en küçük bir Allah'a yaklaşma görülmedi.
Aksine yeni nesiller, sapıklığın çeşitlerini icat ederek birbirleriyle yarıştılar..
Kervanlarla başka memleketlere gidenler, oradan İnsana yararlı bilgiler getireceklerine, kötülükleri taşıdılar.

O sırada Hazreti İlyas **(A.S.)** 77, **Hazreti Elyesâ' (A. S.)** kırk yedi yaşındaydılar.
Hicretten önce 1301 (M.Ö. 697) yılı yaşanıyordu.
Hazreti İlyas (A.S.), Israiloğullarının sapıklıkları derecesinde onları kurtarmak azminde çalışıp duruyordu.
Bilhassa **KABE'YE DOĞRU,** Hicaz'a bakıp giden kervanlarda putlar gördükçe kaç yaşına geldiğini unutarak, şehre koşuyor, kervanları durduruyor, pazardan yüksek taşlara çıkıyor, anlatıyor anlatıyordu..
Bir canavar sürüsü ne yapardı?..
Halk aynı şeyi reva görüyorlardı Hazreti ilyas (A.-S.) a.
Alay etmek, taşlamak, kovalamak, baş hünerleriydi.
Böyle anlarda Hazreti Elyesâ' (A.S.), peygamberini korumak için elinden geleni esirgemiyordu..
Her mücadele gününün akşamında, Hazreti ilyas (A S.) içleniyordu:
«Bu zalim, hain kavme karşı vazifemi .yapamıyorum..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) teklif ediyordu:
"Ey Peygamberim!.. Allahından bu kavmin helakini dile. Çünkü onlar böyle topraklara lâyık değildirler..»
Hazreti İlyas (A.S.): «Hayır..» mânasına başını sallıyordu.. Ve şu cevabı veriyordu:
• Onların helakini dileyemem.. Sen de peygamber olsan yapamazsın..»
«Hiç değilse kötülüklerini iste.. İbretlensinler..»
«Daha ne olsun?.. Az mı gazaba uğradılar ve uğru-yoılar?.. Ben kötülüklerini değil, salâh bulmalarını isledim hep.
H; ! ikaten peçen yirmi dört yıl içinde çok şeyler ol-ri'vy f • n ı
İ'î'THI devletiyle, Yahuds devleti sık sık kapıştığı gibi. (mirle tindeki Moab, Arnmon, Basan ve benzeri kıratlık
13F: —

lar durmadan isyan ediyorlardı.. Savaşsız gün geçmiyor gibiydi..
Bütün bu iç ve dış kargaşalıklara sebep, ileri gelenlerin fırsatlardan faydalanıp, büyümeleri, kıral, hükümdar, olmayı dilemeleriydi..\Fırsat da doğuyordu sık sık..
Çünkü büyük devletler daha engin ihtiraslar peşinde koştukça küçüklere meydan kalıyordu.
Bu yirmi dört sene içinde şunlar olmuştu:
1. Fersler Uran), Asura saldırmış ve Ninova'yı ele geçirmişti.. Hicretten önce **1322 (M.Ö. 700) de..** Fakat sonra çekilmek mecburiyetinde kalmışlardı.
2. Asurlular'a bu topraklarının çiğnenmesi, sonradan kurtuluşu ders olmuş, iyice hazırlanmışlardı.. Kaidelileri iran'ın saldırışında kendilerine yardım etmedikleri için, barışa zorlamışlar ve en önemli hedef olan Mısır üzerine yürümüşlerdi.. Ve Mısır'ı zaptetmişlerdi.. Şimdi **Mısır Asurluların** hakimeyeti altındaydı.. **Hicretten önce 1321 (M. Ö.** 699) yılında kazanılmıştı bu zafer.. Kimbilir Asurlular kaç yıl Mısır'da kalacal ardı?.. Bunu Hazreti Allah (C.C.) dan başka bilen yoktu.
3. Gerek Akatlar, gerek İranlılar sinmişlerdi.. Esasen doğudaki milletlerin bulunuşu, onlarla mücadele, yeteri kadar hırpalıyordu.. İranla Akad-ları.
Kısacası, batıda meydan Asurlulara kalmıştı..
Tekrar vâd edilen toprakları çiğnememişlerdi ama, vergiyi arttırmışlardı.
Asurluların Mısır'ı zaptlerinden en çok zarar poren Yahuda devletiydi.. Çünkü bu devlet ta H^reti Süleyman zamanından kalma akrabalığı daima göz önünde tutuyor ve sırtını Mısır'a dayıyordu.

Şimdi böyle en büyük bir müttefikten mahrum olmuştu.
Yahuda devleti en çok iç savaşlara sahne olan ve kırat değiştiren devletti.
, Yahoşafat'ın ölümünden sonra oğlu Yehoroam ancak sekiz sene hükmetmişti.. Peşinden: Bir sene **Ahazya,**
Altı sene Atalya adında bir kadın.
On yedi sene Yehodaya devleti ele geçirmiş ve dilediği gibi kullanmıştı.
Yahuda Devletinin şimdiki hükümdarı ise **Yoaş'dı.**
Henüz tahta geçmişti. Geleceği meçhuldü.
İsrail Devletinde ise, iki senelik bir hükümdarlıktan sonra ölen Ahab'ın büyük oğlu Ahazya evlat bırakmadığından, hükümdarlık kardeşi Yoram'a geçmişti.
Yoram hâlâ hükümdardı.
Lâkin Yahuda devletinin iç kavgalarına, sık hükümdar değiştirmesine bakıyor, kendisi için endişeleniyordu.
Pek zalim bir idare kurmuştu.
Fakat yine de korkuyordu.
Hemen hemen dalma en yakınlarına soruyordu:
«Neden biz böyle olduk?..»
Cevabı, gerçek cevabı, bir kaç kişi vermişlerdi, lâkin hayatlarından olmuştu bu müminler..
«Hangi kul Allarımdan kopmuştur da sefa sürmüştür?..» demişlerdi., ilâve de etmişlerdi:
«Biz israil Devleti bir Bael yaptık böyle olduk. Yahuda devletiyse puta tapmakla beraber, Mescid-i Aksa'-rtın kapışına kilit vurdu.. Şimdikiler bir şey değil, daha çok cezalanacağız her iki Israiloğulları devletleri..»
İsrail devletinin hükümdarı Yoram. böylelikle, hâlâ halk arasında gizliden gizliye Müslüman olanların bulunduğunu öğrenmiş, evleri arattırmış, çadırlara, kulübelere baktırmış ve putsuz gördüğü her ocağı söndürmüştü.

Bunları Hazreti ilyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (A.-S.) işittikçe hem hayrete düşüyorlar, hem de üzülüyorlardı. Hani yalnız kendileriydi Mümin olanlar.
Mademki başkaları vardı niçin toplanmıyorlardı?.,
Bunun sebebini yine Hazreti İlyas (A.S.) çözdü.
Hazret! Elyesâ'a anlattı:
«Hem israil'de, hem Yahuda'da müminler var.". Fakat gizli çalışıyorlar. Maksatları, başta ben olmak üzere hiç bir müslümanı ele vermemektir.»
O yılın başında İsrail'de garip bir hastalık baş göstermişti.. Kısa sürmüş fakat çok canlara kıymıştı.
Kuzey köylerinde zulmün çeşidi yapılıyordu.
Bazı köyler halkı dayanamıyor, toptan uçurumlardan atıyorlardı kendilerini..
Bütün bunları Hükümdar Yoram haber alıyordu.
Yine bir akşam veziri öyle bir olay getirdi:" . «Detan taraflarında bir köy halkı kendisini yakmış.»
«Niçin?..»
«Güya canlarından bezmişler..»
«Niçin ama?..»
«Köy sahibi pek zulm etmiş..»
«Pek garip şey!.. Elbet sahipler kölelerine zulüm edeceklerdir. Dilerlerse öldüreceklerdir.. Demek benim zulüm derecem artarsa bütün israil öyle yapacak ha?..»
«Bunda bir sır var.. Fakat çözemedim..»
Vezir, Hükümdar Yoram'ın halinden korktu.
Kabahati hemen Hazreti ilyas (A.S.) in üzerine yükledi. Bir hikâye de uydurdu, Hükümdar Yoram'ın ağabeysi Hükümdar Ahazya'nın iki senelik saltanattan sonra genç yaşında ölmesine ait Vezir söze şöyle başladı:

«Ey hükümdarım!.. Ortalığın yatışmasını, saltanatının devamını istiyorsan, Bael'in kızgınlığını gider..»
«O bana niçin kızgın olsun?.. Sanırım benden çok Bael'i ziyaret eden ve kurban takdim eden yoktur..»
«Sana kâhinler söylemiyorlar ama, biliyorum.. Bael, tapıldığı İsrail Devletinde peygamberlik iddia eden Sihirbazlar istemiyor..»
«ilyas'ı mı?..»
«Evet..»
«O kudretsizdir artık..»
«Aksine.. Sakın yumuşak tutumuna aldanmayın.. Şimdi **yetmiş yedi** yaşındadır.. Gençliğinden beri hep devletimizle uğraştı.. Bütün kötülüklerin başıdır.
«Bence bir delidir o.»
«Ağabeyin Ahazya niçin iki yıl içinde öldü dersin ey hükümdarım?..»
♦ Pek sefihti.. Kendisini içkiye vermişti.. Yemek nedir bilmezdi..»
«Bunlar doğru.. Fakat balkondan düşüşünü unuttun mu?..»
«Hayır.. Çok içmiş ve burnunun ucunu görecek halde değildi..»
«Tamam.. O kadar hekim muayene ettiler, en küçük bir kırık, çıkık bulamadılar.. Fakat bir daha yataktan kalkamadı.. Göçüp gitti. Buna ne dersin?..»
«O zaman da şaşırmıştım.. Esasen, Şam taraflarını İdare ettiğim için baş ucunda değildim..»
«Sebep Bael putumuzun gazabıdır.. Şimdi hayatta olsaydı sana getirir, olayı dinletirdim.. Başkâhin **Him-**müması, bir gece Bael putu önünde ateş yakarken, Bael onunia konuşmuş.. Daha ne zamana kadar ilyas'ın buralarda gezineceğini sormuş.. Hükümdarın tedbir elmasını istemiş.. Başkâhin ertesi sabah, emri Hükümdar ağabeyin Ahazya'ya ulaştırmış.»

«Bunları henüz işitiyorum.. Sonra?..»
«Meğer Ahazya o gece anlattığın gibi, pek sarhoş-muş.. Emre boyun eğeceğine, Başkâhinle alay edip kovmuş.. Akşama kadar uyumuş.. Akşam yine sefahat âlemi başlamış ve işte ikinci gece balkondan düşmüş.. Aklı başına yatakta gelmiş.. Hemen Bael'in emrini yapmak için elli asker ve bir subay göndermiş dağa.. Bunlar ■ İlyas'ı bulmuşlar.. Subay, mağaradan inmesini ve gelip teslim olmasını istemiş.. Fakat İlyas gökten sihirli ateş düşürmüş üzerierine, askerlerle subay yanmışlar.. Hükümdar Ahazya ikinci ve üçüncü bir grup daha yollamış, onlara da aynı hale düşmüşler.. Dördüncü grubun kumandanı akıllı çıkmış, llyas'a (Burada ölüm var, bizim suçumuz nedir, hükümdarla karşı karşıya gelin ve kozunuzu paylaşın) demiş..»
«İyi bir tahrik..»
«Evet., ilyas, gelenleri göndermiş ve şehre inip, saraya girmiş.. Hükümdar Ahazya'nm yatağı ucuna gitmiş. Bael'den gerek kendisi, gerek halk ayrılıp Allah'a iman etmedikçe, bu yataktan kalkamayacağını, halkın da musibetlerden kurtulamayacağını söylemiş.. Ve çekilip gitmiş..» Hükümdar Yoram dudak büktü:
«Niçin bırakmışlar?.. Yakalasalardı..»
«İşte bu sihri kimse bilmiyor.. İlyas gence herkes taş kesiliyor..»
• Ve hakikaten ağabeyim Ahazya bir daha yataktan kalkamayıp öldü değil mi?.. Buna ne dersin..»
• Sebep, Başkâhinin getirdiği Bael'in ilk emrine Ahazya'nın aldırış etmemesidir.. Yoksa ilyas'ın sihri değil..»
«Tamam.. Ben Bael'den böyle bir emir alsam, bütün ordumu ilyas peşinde koştururdum..» Vezir bir şiir söyledi konuşmadan önce:

Yıkılmış bir köprü görsen Ne yaparsın?.. Hele suya düşenlerin Cesetleri kıyıya vurmussa?.. O köprüden geçer misin?., Veya emir mi beklersin Onarılması için?.. Hangisi doğrudur?.#

Vezir, şiirden sonra şöyle devam etti:

«Başkâhinin Bael'den tekrar emir getirmesine lüzum yok.. Çok yıllardan beri hükümdar olduğuna güvenme. Bael **pek sabırlıdır.. Fakat nihayet seni o yıkık köprüden aşağıya itiverir.. Bence, İlyas ile mücadeleye başla.. Yumuşaklığına, deli sanıldığına kapılma..»**

Hükümdar Yoram'a bu yalan ve fitneler yetti.

Kumandanları çağırıp kestirip attı:

«ilyas yakalanıp ölüsü yahut dirisi bana gösterilmeden hiç bir kumandan karşıma çıkmasın..»

(Bazılarına göre, bu olaylar Ahazya'nın hemen ölümünden sonra cereyan etmiştir. Yeni hükümdar, Hazreti llyas (AS.) bulunup öldürülmesini emretmiştir. Fakat kitaplar incelenince, Hükümdar Ahazya'nın ölümünden sonra, epeyce yıllar daha Hazreti İlyas (A.S.) m yeryüzünde kaldığı kanaatine. ulaşılır.. Doğrusunu elbette ancak Hazreti Allah bilir)

Hükümdar **Yoram'ın bu kesin emri yalnız İsrail** devletinde olan **on** kabile halkını denil, **Yahuda** devletinde olan diğer iki kabile halkını da berekete **geçirdi..**

Sf-nki iki devlet, Hazreti İlyas (A.S.) **a karşı ittifak** etmişlerdi..

Yahuda Devletinin bu tutumuna sebep, sırtını dayadığı Mısır'ın Asurlular tarafından zaptında Hazreti il-yas (A.S.J in rolünün bulunduğu fikrinin yaygınlığıydı.
Hep öyle olurdu.. Her hadisede bir suçlu aranırdı.
Halbuki gizli gizli, Musa şeriatini ve Tevrat ile Zebur'u evlattan evlada anlatan ve *öyle* amel edenler, *bu* milyonları aşmış halkın, koyu cehaletine, nankörlüğüne, içleniyorlardı. Korkanlar da vardı.
Çünkü israiloğulları, gelmiş geçmiş peygamberlerine etmedik'erini bırakmamışlardı.
Bir öldürmedikleri kalmıştı..
Onu da yaparlarsa, artık kıyamete kadar Hazreti Allah (C.C.) in onlara yüz çevireceğini, lanet edeceğini, biliyorlardı. Âlimler kitaplardan bu hükümleri çıkarıyorlardı. Bazısı da tersi kanaatindeydiler.
Hazreti Allah (C.C.), Hazreti ilyas (A.S.) m bu sapık kavim elinde, şehit edilmesine* imkân bırakmayacak, fakat, geçmiş örnekleri gibi. bütün İsrail kavmini helak edecek yeryüzünden silip süpürecekti.
Böyle düşünenler, Vâd edilen topraklar sâlih diye getirilmiş Israiloğullarının bu sıfatlarını kaybettiklerini, bekçilik mevkiine düştüklerini, onu da beceremediklerini ileri sürüyorlardı.
O halde israiloğullarmın hepsi imha edilince. Vâd edilen bereket'i topraklara kim gelip yerleşecekti?
Böyle sâlih bir kavim yoktu henüz yeryüzünde.
Belki bekçiliği yapacaklardı sapıklar.. Hangileri?..
Fersler mi?.. Gittikçe güçleşen Romalılar mı?..
Gedaniler (Kalde'iler) mi?..
Genel kanaat Asurlular üzerindeydi.
Hangisi olursa olsundu, müminlerin arzusu, Mes-cid-i Aksa'nın son peygamberin gelişine kadar korunma-

siydi.. O'na mübarek ayaklarına basacak yerin elde tu-tulmasıydı.
Hükümdar Yoram'ın son kesin emrini Hazreti ll-yas (A.S.) da işitmişti..
İşitmesi gecikmiş olsaydı bile, çevresindeki arazide insanların zehirli karıncalar misali kaynaştıklarını görüyordu.
Onu arayanların çevresi bir çenber halinde daralı-yordu.. Fakat Hazreti îlyas (A.S.), endişesizdi.
Soğukkanlılıkla ibadetini yapıyor, sonra yüzünü KABE'YE DOĞRU çevirerek, bekliyordu öylesine.
Sanki son peygamberden Hazreti Muhammed (S.-A.V.) den, ricada bulunuyor, şöyle diyordu:
«Ey Muhammedi.. Allah'ın binbir lutfa boğduğu, fakat karşılığında sadece küfür gördüğü İsrailoğullarının halini sen de bulunduğun makamdan ruhunla izlemektesin.. Onlar dünya hırsıyla öylesine gözleri dönmüş bir kavimdir ki, ya şerrin en fenasını yapacaklar, yahut yapılmasına alet olacaklardır.. Bu fırsat çıkmadan, Allah'a niyaz et, ruhun bedenine hemen sarınsın.. Sana, Mescid-i Aksa'yı henüz aynı temizliğindeyken teslim edeyim..»
Hazreti ilyas (A.S.), bir akşam üstü, henüz ibadetini bitirmişti ki, Hazreti Elyesâ' (A.S.) ona dört bir yanını gösterdi:
«Ey Peygamberim!.. Zalimler pek yaklaştılar.. Gece yarısına kalmaz bizi yakalarlar.. Eskisi gibi dua et de ge[l]enlere göklerden ateşler,yağsın.»
Hazreti ilyas (A.S.) mahzun bakışlarıyla Hazreti Elyesâ' (A.S.) ı süzdü.. «Eskiden de söyledim, ben hiç bir zaman kurtulmam için Allahıma, kul canını almasını yglvsrmâdım.. *Hep* O emretti.»
.0 halde hiçbir şey söylemeyip yine bekleyeceksin?.»
Hazıcti ilyas (AS), bu sözleri cevaplamadı.

Ellerini ve başını semaya kaldırıp yalvardı:
«Ey Allahım!.. Kavminin nasıl bir kavm olduğunu biliyorum.. Buna rağmen, içlerinden gizli gizli sana ibadet edenler hürmetine, onları bir peygamberi öldürmek günâhından uzak tut.»
Hazreti llyas (A.S.), bu ve benzeri dualardan sonra, yerinden kalktı.. Gizlendikleri kayalıkların arka tarafına kudar gitti. Yarım saat sonra döndüğünde, canlanmıştı.
Haber verdi:
«Ey Elyesâ'!.. Hazreti Allah (C.C.). bana Gilgal'e gitmeyi emretti.»
«Her taraftan kuşatıldık.. Mümkün müdür?..»
«Emri yapacağım..»
«Peki..»
«Fakat artık senden rica edeceğim, beni bırak.. Burada kal. Çünkü yıllarca uğrumda çok yoruldun. Bundan sonra büsbütün, çileden çileye gideceksin..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.), kabul etmedi:
-Eğer Allahımın bu türlü bir emri yoksa seni bırakmam, geleceğim..»
«Sen bilirsin..»
Beklemediler, gece başlar başlamaz, yola çıktılar.
Sıra sıra dizilmiş sapıkların arasından, ^anki hiçbir şey yokmuş gibigeçtiler..
Yıldızlara bakarak kendilerine istikâmet verdiler.
* •
Bir aydan fazla süren yolculukları hakikaten çilelerle dolu geçti..
Saatlik yol yürümüyorlardı ki. hiç değilse elli sapık onları görüyor, üzerlerine geliyordu.
Bağırıyordu hepsi birden:
• Ey llyas!.. Kaçma.. Nasıl olsa öleceksin.. Bırak biz

seni öldürelim de hükümdarın vâd ettiklerine kavuşalım.. Dünyanın sefasını sürelim..»
Hazreti ilyas (A.S.) aynı tonla cevap veriyordu:
«Allahımdan size böyle bir günâh istememeyi niyaz ederim..»
Gılgal'e vardıkları zaman, orasını daha beter buldular. Sığınacak pek kayalık yerler de yoktu.
Bilhassa, peşlerine düşenler ve hızlanıp önlerini kesmeye çalışanlar çoktular..
Bir duvarla çevrili gibiydiler her an dört taraflarından. Hazreti ilyas (A.S.), Hazreti Eiyesâ' (A.S.) a bir zarar gelsin istemiyordu.
Üzerlerine oklar, sapanlar yağdırıyorlardı.
Hazreti Eiyesâ' (A.S.) soruyordu:
«Ey Peygamberim, niçin Hazreti Allah (C.C.), İsra-iloğullarının seni çileden çileye atmalarına, böylesine yormalarına, incitmelerine izin veriyor?..»
«Geleceğin insanlarına, İsrailoğullarj'nın nasıl bir kavm olduklarını göstermek ve ibretlenmek için ey Eiyesâ'!..»
«Muhakkak ki öyledir..»
Hazreti ilyas (A.S.) Gılgal'da da vahy aldı tekrar.
Bunu Hazreti Eiyesâ' (A.S.) a haber verdi:
«Ey Eiyesâ'!.. Allahım benim Beyt-el'e gitmemi emir buyurdu. Artık sen kalırsın sanırım.. Uğruma çektiğin çileler bana azsp veriyor.. Korkuyorum ki, beni korurken sen caninden, olmayasın.. Henüz pek gençsin ve yapacağın işler var..»-
• Hayır, Allahım ne dilerse o olur.. Geleceğim..»
Gıloal'ın çorak tepesinde geceyi beklediler, birkaç küçük kaya çevresinde S3k;jnari?k..
Geceyle, birlikte, on'aıı sıkıştıran .sapıklar, ateş yaktılar..

Yakılan ateşler gösteriyordu ki, kaçacak en küçük bir gedik kalmamıştı.. Sapıklar bağırdılar, diğerleri gibi:
Red cevabı alınca son sözlerini söylediler:
• Sabaha kadar bekleyeceğiz..»
Ve beklediler.. Uyumuyor, eğleniyorlardı..
Zafer, avuçlarına konmuş kuş gibiydi.. Nasıl uyusun ve bayram etmesinlerdi!..
Çeşit çeşit ilhamları çok uzaklara kadar aksediyordu.
Birisi şöyleydi:
Sürüsünün
Bütün koyunlarının
Bir gecede doğuracağım bilen
Çoban bile
Benim kadar sevinmez,
Heyecanlanmaz..
Doğacak nedir?.. Nihayet yüz kuzu ve oğlak. Sahibine kazandıracağı, Bir tarla alacak paradır. Yahut şehirde bir ev.. Elli fidanlık bir bahçe.
Çoban değilim,
Ne sürüm var, ne öyle bir ümidim. Elimdeki yay yapacak ne yapacaksa.. Gün ışırken öylesine gerilecek ki, Fırlayan ok, milyonlarca kuzu değerince Varhk doğuracak bana.. Anlayan anladı.. Bu gece, benim saltanatıma gebedir.
Hazreti ilyas (A.S.), buna benzer bir kaç llhem de ha dinledi.. Nihayet Hazret! ElyesS[1] (A.S.) a diledi:

«Haydi gidelim ey oğlum..»
Gittiler.. _. Ertesi sabah, **sapıklar önce, kayalara doğru boşun** bağırdılar, gırtlak patlattılar.
Sonra, ürke, korka, İlerlediler..
Orta yerde birbirlerini buldular ancak.
Evvelâ şaşırdılar.. Sonra güldüler..
Daha sonra birbirlerine **suçu** yüklediler:
«Uyudunuz kaçtılar..»
«Hayır.. Siz kasten kaçırdınız.. Çünkü bizim **yakala** yacağımızı biliyordunuz..»
Tartışmalar, kavga halini alınca, kılıçlar çekildi, ör talik bir savaş alanına döndü.
Sapıkların yüzlercesi birbirlerini kırdılar.
Bunların arasında kurnazlar da vardı.
Hiçbir şeye karışmamış, çevreyi inceliyorlardı.
Hazreti İlyas (A.S.) ile Elyesâ' (A.S.) in **İzlerin** rastladılar ve artık bırakmadılar.
Sanki koku almış köpeklerdi cümlesi.
Allah'ın lütfettiği iki ayak üzerinde yürümeyi **bırak** mışlar, ellerini de kullanarak, burunlarını topraklara sürte sürte ve izden ize ulaşa ulaşa yürüyorlardı.
*
* *
Hazreti İlyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (A.S.) Bey-tel açıklarındaydılar şimdi de.
Hazreti ilyas (A.S.), Allah'ın emrini yaptığı İçin huzur içindeydi.
Burnunun ta ucuna kadar gelen sapıkları gözü bile görmüyordu..
Çünkü geçmişteydi aklı. hatıraları, işittikleri.
Bir zaman bu sapık kavmin atası Hazreti Yâkub (A.S.) da buralardan geçmişti.. Kuyular açmış, mescitler yaptırmıştı.. Onu da sapıklar uzaklaştırmalardı.

Nihayet ümmetiyle barınacak bir yer bulmuştu.
Kendisi ne olacaktı?.. Ne ümmeti vardı, ne aileleri..
Başka şeyler ümit ediyordu..
Belki Hazreti Allah (C.C.). onu bir yerde durdurur, makam emreder ve dağınık bir halde bulunan müminler gelirlerdi, Isralloğullarından yen!, mümin bir jıesil ürerdi.. Fakat ümidinden çabuk dönüyordu.
Hazreti Allah (C.C.) in kaçıncı imkânlar verişiydi..
Hangi birisinden İsraiioğulları faydalanmışlardı!..
Hazret! ilyas (A.S.) Beyt-el'de ancak bir kaç saat kalabildi. Çünkü- vahy aldı hemen Eriha'ya gitmek için.
Her zaman yaptığı gibi, bunu Hazreti Elyesâ' (A.S.) a bildirdi, ayrılmasını rica etti Red cevabı hazırdı.
Sapıklarsa biribirlerinin sözlerini tekrarlıyorlardı:
«Ey İlyas!.. Artık son nefeslerini yaşıyorsun.. Başkalarını sevindireceğine bizi sevindir.. Seni bulmak için ne kadar yorulduğumuzu görüyorsun.. Ahir ömrümüzde, alacağımız armağanla biraz da biz rahat edelim..»
Tabiî arzuları olmadı..
Hazreti İlyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (A.S.) on-lan da geçip kurtuldular, iki hafta sonra Eriha'daydılar.
Eriha şehrine girmek mümkün değildi.
Esasen Hazret! İlyas (A.S.), şehirden ziyade Enha' nın bambaşka bir güzellik ve berekette olan dağlarını, kırlarını, vadilerini sevmişti.
Bir de geçmişteki tatlı hatıraları.
Hazreti Yuşfi (A.S.), İşte şu vadiler ötesinde 3kan Erden nehrinden mucizeyle Israiloğullarını Eriha'ya geçirmiş ve bu suretle Hazreti Allah (C.C.) in buyruğu y> rine gelmişti.
Şimdi İse, ne gariptir ki, aynı İsraiioğulları. o nelre doğru, hem öldürmek kastiyle, peygamberlerini kovalıyorlardı.. Allah'ı bırakmışlar, Iblis'e kulluk ediyorlardı!..

Hazreti ilyas (A.S.), bir tepeye çıktı.. Ağaçların gölgeliğine oturdu.. İlk defa bambaşka konuştu:
«Ey Elyesâ'!.. Bana gurbet kuşu kondu..»
«Samiriyye'den pek uzaklaştık da ondandır..»
«Hayır, bu gurbette ayrıca en sevdiğime kavuşacağım gibi bir sevinç de var.. Eğer topraktan uzaklaşmak bahis konusu olsaydı, sılalanmaz aksine, bunu arzulardım.. Çünkü doğduğum köy olan Tİsbeli'ye daha yaklaştım.. İşte Gılad yurdu Erden nehrinin doğusundadır..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.), Hazreti İlyas (A.S.) a hak verdi.. Fakat yüreği de bağlandı..
Yoksa, evet yoksa, onların peşlerini bırakmayanlar, burada artık emellerine muvaffak olacaklar mıydı?..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in kaygısı büsbütün arttı.
Çünkü pek gecikmedi, sapıklar yine onların İzlerini "bulup sarmışlardı.. Tek açık olan taraf doğuydu.. Orasını emniyete almamışlardı.
Eriha doğusundan çağıl çağıl akan Erden Nehri geçilemezdi nasıl olsa..
Hazreti ilyas (A.S.), bulunduğu yerde daha fazla kalamadı.. Yeni bir haber verdi Hazreti Elyesâ' (A.S.) a:
«Ey oğlum!.. Ben tekrar vahy aldım.. Erden'e j-ide-ceğim.»
«Fakat orası tehlikelidir.. Nehir kıyışıdır çünkü.»
• Emri yapacağım.. Sen artık dön.. Yeteri kadar çileden çileye atladın durdun..»
• Bunu daima kabul etmedim ve kabul etmeyeceğim..» Eğer Allahımdan emir eldınsa o başka..»
Hazreti ilyas (A.S.).: «Almadım» mânasına başını salladı, yürüdüler..
Onları kollayan yüzden fazla sapık, hiç ses çıkarmadılar. Hattâ gidiş İstikâmetlerini görerek sevindiler. Fısıldaştıler birbirleriyle:
__ 15? _

• ilyas,' buraların galiba yabancısı.. Tam Erden Nehrine doğru gidiyor.. Kıyıda yakalamak kolay olacak..»
Durum umdukları gibi gelişti..
Hazreti llyas (A.S.) ile Hazret! Elyesâ' (A.S.) Erden nehri kıyısına varmışlardı.. Durdular.
Onları adım adım takip eden sapıklar, çenberi sıkıştırdılar.. Tepelere çıkıp İhtar ettiler
«Ey llyas!.. önün deniz, yanların ve gerin kesili.. Bak, hepimiz yaylarımızı gerdik.. Teslim ol!..»
Hazreti llyas (A.S.), söylenenleri duymadı sanki.
İki rekat namaz kıldı KABE'YE DOĞRU.
Sonra dönüp yalnız Mescid-i Aksa tarafına baktı.
Başka yere değil..
Deri kuşağını çözdü, cübbeslni çıkarıp döndü ve Erden Nehrine cübbeslyle vurdu.. Sular yol verdiler..
Hazreti llyas (A.S.) ile Hazreti Elyesâ' (AS.) geçtiler.
Kıyıya sokulan sapıklar şaşırmıştılar.
Halbuki şaşıracak hiçbir şey yoktu..
Hazreti Allah (C.C.), her zamanlar yalnız İki kişiyi böyle bir dereden değil, milyonları Kızıldeniz'den Musa (A.S.) m mucizeleriyle geçirmişti ve Fir'avn ordusunu pynı denizde boğmuştu.
Fakat sapıkların şaşkınlıkları çabuk geçti.
önce Hazreti llyas IA.S.) ı ok yağmuruna tuttular..
Sonuç alamayınca, karşı kıyıdaki çobanlara bağırdılar:
«Ey çobanlar!.. O iki kişiden birisi, karşılığında nice nice armağanlar vâd edilen llyas'tır.. Diğeri de feda! si.. Haydi gösterin kendinizi. Biz suyu yüzerek yetişin-ceye kadar onları bir tarafa salmayın.»
Çobanlar, başkalarını da yardıma çağırdılar.
Hazreti llyas (AS.) ilk tepeye çıkmak ve kayalar arasında saklanmak zorund kaldı..

Bu zmana kadar Erden ötesindeki sapıklar da yetiştiler. Hazreti ilyas (A.S.), çevresine baktı..
Çok acı baktı ama. s
Yarım asırlık uğraşıp didinmesinin mükâfatı bu mu olacaktı?., ilk defa dilektendi.. Yeryüzünden iğrendi..
Allahına kavuşmak arzusu sardı İçini, dışını.
Fakat bunu israiloğullarının kılıçları, yahut okları ile istemiyordu.. Bir türlü dili varıp kötü dua da edemiyordu onlara. Yahut, kurtulup yaşamak İstediği de yoktu içinde.
O anda Cebrail (A.S.) geldi ve müjdeledi dileğinin yapılacağını..
O zaman Hazreti İlyas (A.S.), Hazreti Elyesâ' (A.-S.) a sordu:
«Ey Elyesâ'!.. Ben Allahıma kavuşmak üzereyim.. Bir arzun var mıdır?..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) anlayacağını anlamıştı.
Arzusunu söyledi:
«Ey sevgili peygamberim!.. Sen ruhunu daima temiz tuttun. Bana ondan iki pay dile Allahımdan..»
Hazreti İlyas (A.S.) sarardı.
Sebebini de açıkladı: «Benden en zor iki şey istedin. Bunlar bir ceviz kadar çetindirler.. Birisi ayrılışımı görmen, diğeri hayatın sonuna kadar başıma gelenlerle dolu bir ömür geçirmendir..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) yılmadı: «Her ikisî *Me* benim için şereftir..» dedi. Bulundukları yer kayalıktı. Olacakları kimse göremezdi..
Ansızın gökte bir nur belirdi..
Bu nur şekillendi.. Ateşten at oldu...
Cebrail (A.S.) Hazreti İlyas (A.S.) a cesaret verdi:
«Ey ilyas!.. Bu ateşter «t yanına İnecektir.. Korkma üzerine bin.. Kanatlanac; sın.. Mertebeni bulacaksın..»

Ateşten at, göz kırpacak kadar kısa bir zamanda, kayalar arasına ayaklarını bastı.
Hakikaten bir kor yığınıydı.. Yaklaşanı yakardı..
Lâkin Hazreti ilyas (A.S.), Allahına öylesine testim olmuştu ki. en küçük tereddüt geçirmedi.. Bir kere daha **KABE'YE DOĞRU ve** fulescid-i Aksa istikametine baktı.. Hazreti Elyesâ ile göz göze ^gelerek helâllaştı..
Yerde duran cübbeslyie deri kuşağını gösterdi.
«Bunlar artık senindir..» dedi.
Belki de: «Nöbet teslim..» mânasınaydı bu sözleri.
O kadar.. At ve Hazreti İlyas (A.S.) kanatlandılar..
Hızla semada yükselip gözden kayboldular.
Böylece Hazreti İlyas (A.S.) hem insan, hem melek, yanf hem dünya ve hem de gökde yaşayacaklardan birisi oldu.. Tıpkı Hazreti Idris (A.S.) gibi.
O sene Hicretten önce 1300 (M.Ö. **678** yılıydı.)
Hazreti İlyas (A.S.) yetmiş sekiz dünya yaşını sürüyordu. Olanları yalnız Hazreti Elyesâ* (A.S.) görmüştü.
Henüz **kırk** sekiz yaşında bulunan Hazreti Elyesâ' (A.S.). gerçekten Hazreti İlyas (A.S.) in böyle bir mucizeyle semaya alınmasından şaşırmıştı.. Bilhassa peygamberini kaybettiği için üzgündü.. Yaşadığı ruh haleti çetin bir cevizi kırmaktan çok daha zordu.
Fakat o anda Cebrail (A.S.) göründü.
Emri tebliğ etti:
«Ilyas'ın vazifesine sen devam edeceksin ey Elyesâ'..»
Hazreti Elyesâ, (A.S.), aylardır süren çileden çileye koşuşmayı ve bilhassa Hazreti İlyas (A.S.) in göğe alınmasını hemen unuttu.
Hazret! Allah (C.C.) onu peygamberlikle görevlendiriyordu.. Bundan büyük hangi şeref vardı?..
Şükran namazı kılmak için, yere eğildi.
Hazreti İlyas (A.S.) in cübbesini giydi, deri kuşağı-

nı taktı.. Lâkin namaza durmasına fırsat kalmadan sapıklar koşuşup geldiler.
Önce onu Hazreti llyas (A.S.) sandılar.
Yanıldıklarını anlayınca, zorladılar:
«Söyle ey Elyesâ!.. ilyas nerdedir?..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) saklamadı. Olanları anlattı
İnanmadılar.
Tam üç gün üç gece tepeyi kuşatmış bir halde beklediler ve aramadık bir karıştık toprak bırakmadılar..
Buna rağmen iman etmediler.
Yalnız Hazreti Elyesâ' (A.S.) a dokunamadılar.
Verilecek armağanı kaybettikleri için başları önîe-rindeydi..
Birisi hatırlattı:
«İlyas'ın ilmi Elyesâ'a girdi.. Çünkü cübbesi ve deri kemeri ondadır..»
Duyanlar, işitmemezlikten geldiler.
Erden Nehri kıyısına varınca dağıldılar..

VIII

ÇEŞİTLİ DÜŞÜNCELER

Hazreti İlyas (A.S.) in göğe gidişi kısa zamanda hem Yahuda, hem İsrail Devletlerinde duyuldu..
Sapıklar sihre verdiler, yahut sınır dışına kaçtı diye düşündüler.. Her iki hükümdar: «Mademki artık yurdumuzda değildir, ilyas meselesi halledildi..» dediler.. Sözde rahatladılar.. Bu da başka türlü düşünceydi.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in üzerinde hiç kafa yormadılar.
Bütün İsrail topraklarına serpilmiş gizli bir avuç mümin ise gururlandılar.. Allahlarına daha sıdk ile satıldılar..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in peygamberliğine şe-hadette bulundular.
Hazreti Eylsâ" (A.S.) aldığı vahye göre, yalnız Is-railoöullarının değil Yahuda Devletinin de peygamberiydi.. Yani Mısır'dan göçen bütün Musa kavmi neslinin..
Lût Denizi ve Akdeniz ve Sina ile Şam yukarıları arası vazifesi bölgesiydi.
Kendisine ilk hedef olarak, Bael putunu seçti.
Onun bulunduğu şehre gidecekti.. Öyle yaptı..
Yolunda ilerlerken, birçok mucizeler oSsterdi, helke.
inananlar oldu, inanmayanlar oldu.

İnananlardan birisi bilhassa Hazreti Eiyesâ' (A.S.) dan ayrılmak istemedi.. Adı (Gehaziya) idi.
Hazreti Eiyesâ (A.S.), Gehaziya'yı yanma fedai olarak aldı.
Dolaşa dolaşa ancak iki yıl sonra, yani Hazreti Eiyesâ' (A.S.) elli yaşındayken Samiriyye şehrine vardı. Çalıştı.. Tarla aldı, ev yaptı.. Çiftçilikle uğraştı.
Bir taraftan da halkı vahdaniyete çağırmaya koyuldu. Bu sırada İsrail Devletinde hâlâ Yoram ve Yahuda Devletinde Yoâş hüküm sürüyorlardı.
Bu iki hükümdarın artık Hazreti Eiyesâ' (A.S.) ite pek ilgilendikleri yoktu..
Çünkü halk arasında sapıklık iyice yerleşmişti..
Ve Eiyesâ' (A.S.) ı İlyas (A.S.) kadar tehlikeli görmüyorlardı..
Hazreti Eiyesâ' **(A.S.), ev** yapmış, **tarla satın almıştı ama, eve bir kadın** lâzımdı..
Müminlerden **bir zatın kızı olan Matta (Metae) yi** alıp evlendi..
Kadın **pek iyi huylu, bilhassa Allah yolundaydı.**
Senesinde **Hazreti Eiyesâ' (A.S.) a bir oğul doğurdu..** v
Hazreti Eiyesâ' **(A.S.) bu oğlunun adını (Yunus)** koydu.
Onunla ilgilenip sevdikçe, deniz kıyısındayken Yunus balıklarıyla oynaşması, onlarla dostluğu aklına geliyor ve avunuyordu..
(Yunus kelimesinin ibranlcesi Yuma'dır.)
Fek'at Hazreti Eiyesâ, (A.S.) a, Yunus'un doğuşu, memleketini her an hatırlamaya sebep oldu.
Orada bir amcası vardı.. Pek severdi onu..
Sşmiriyyc'-ye çağırdı.. Amcası evini toplayıp geldi..
Birlikte yaşamaya beşledik".

O da, bütün ev halkıyla birlikte kısa zamanda Allah'a iman etti.
Bilhassa oğlu Zülkifl (İbranice Hazkıl-Hazakıl) ibadeti asla aksatmâyanlardandı..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) durumdan memnundu..
Sabırla ve bu küçük ümmeti büyüterek, vazifesini başaracağına inanıyordu.
Bu sırada hâlâ ikiye bölünmüş Israiloğulları hem iç çekişmelerle, hem isyan eden komşu kırailarla mücadele ettikleri için onun çalışmalarına pek dikkat edemiyorlardı
Israiloğulları tıpkı Mısır gibi olmuşlardı.
İki tabaka vardı..
1. Hükümdarların çevresine toplanmış zalimler tabakası.
2. Sanki zincire vurulmuş kadar esir muamelesi gören aşağı tabaka..
Orta tabaka diye bir şey yoktu..
Bu yüzden de yukarıyla alttakiler arasında bağ kurulamıyor, derin bir uçurum açılıp duruyordu.
Zaman geçtikçe, her şeylerini kaybeden halk, Hazreti Elyesâ' (A.S.) a koşuşacaklarına, Bael putuna ve her tarafa serpiştirdikleri benzerlerine koşuyor, yalvarıp yakarıyorlardı.
Bu çeşitli düşüncelere götüren bir o kadar çeşitli olaylara ayrıca tek, yahut toplu musibetler de katılıyordu.
Yine bilhassa cüzzam, veba gibi hastalıklar, kıtlıklar, sağdan sola duyulmaya başlamıştı..
Hattâ depremler ve sejler!..
Belki bütün bunlara tabiî hadiseler gibi bakılacaktı ama, hemen hemen hepsi, Hazreti Elyesâ' (A.S.) halkın incittiği bölgelerde olunca İş değişiyordu.. Elbette Allah'ın gazabı olarak kabul ediliyordu müminler arasında.

Hazreti Elyesâ' (A.S.) in en çok haz duyduğu, yemeden içmeden ileri tuttuğu amel ibadetti. Bilhassa, gizlice, gelen mû'minlerle ibadet ederken, kendinden geçerdi.. Bu müminler daima sorarlardı:

«Ey Peygamberimiz!.. Hazreti llyas (A.S.) in göğe alınışını tekrar anlatsana.»

Oda kırmaz, sanki tekrar seyrediyormuşcasına, anlatırdı. Bitirince, bir kaçı öğrenmek isterlerdi:

■ Demek hemen Cebrail geldi ve onun vazifesini sana devreden emri getirdi, öyle mi?..»

Hazreti Elyesâ' (A.S.) böylelerine kırılırdı.

Niçin sorarlardı sanki?..

Demek peygamberliğinde şüphedeydiler henüz..

Fakat onları doyurmak zorundaydı.. Elinden geldiği kadar inandırmaya çalışırdı.

tsmail.i Elyesâ'ı Yunus'u, Lût'u da (hidayete ilettik). Her birine âlemlerin üstünde yüksek meziyetler verdik. Onların babalarından, zürriyetlerinden, biraderlerinden kimini de (yine üstün imtiyazlara maz-har ettik.) Onları seçtik, onları doğru bir yola götürdük.

(En'am: 86,87)

(Nitekim, İlerde görüleceği gibi Hazreti Elyesâ' (A.S.) in oğlu Yunus (A.S.) ve amcazadesi, ki biraderi sayılan Zülkifl Peygamber olmuştur.)

İsmail'i Elyesâ'ı Zülküfl'i de an. (işte) bütün bunlar hayırlı (insanlar) di. Bu, (peygamberler için bir şeref ve) bir zikr (-İ cemi!) dir.

Adn cennetleri.. Onlar için bütün kapılar tastamam açılmıştır. (Sâd: 48, 49, 50)

Andolsun, Musa'ya o Kitabı verdik, Ondan (Mu-sadan) sonra da birbiri ardınca (aynı seriatle memur) peygamberler gönderdik.
(Bekare: 87)
Hazreti Elyesâ' (A.S.), müminlerden bazılarında beliren şüpheler için. öyle bir çağda *henüz* ilim. hele görgüleri yeterli olmadığı için, onlara Hazreti Allah (C.C.) in lutfüyle, devamlı olarak, küçük küçük mucizeler gösterirdi.. Tabiî mucizenin küçüğü büyüğü olmazdı ama, topluluk miktarı esastı.
Böyle şüphede olanların içindeki Iblis'i atmek için, vakit geçirmez, Allahına yalvararak, bu mucizelerden birisini yapardı.. Onlar da yatışırlardı ama, bir zaman için.
Esas sapıklarla mücadele bir meseleydi henüz.
Hazreti Elyesâ' kuvvetlenmeyi bekliyordu.
Mütemadiyen dolaşıyor, halktan nasibi olanları imana alıyor, gizli merkezler kuruyor ve başkalarını imana davet için vazifelendiriyordu.
Bu seyahatleri esnasında, her iki İsrail Devletinde yeni türeyen ve hükümdarları avuçlarının içine alan kahinlerin sayesinde Musa şeriatından eser katmadığını, yerine, bambaşka, zulme, vahşete dayanan usuller konduğunu görüyordu.
Her türlü sapıklığın serbest ve revaçta olduğu bu yerlerde, zalimlerin, gücü yettiklerine insan havsalasının kabul edemiyeceği cezalar verdikleri olağan işlerdendi.
Ağaç dallarına yüzülmüş koyun derisi gibi gerilmiş her yaşta insan görmek mümkündü..
Izdıraplarından kuşlar kaçarlardı uzaklara.. Bataklıklara zincirlere vurulmuş insanlar topluca götürülür bırakılırdı.. Bu bedbahtlar, yavaş yavaş bataklıkta boğulurken, kıyıda eğlenceler tertiplenirdi.
Genç kızların saçlarının yarısı tıraş edilir, yine ba-

taklığa götürülüp bir kazığa bağlanarak ölümüne terk edilirdi. Bu kızların suçu ne olabilirdi?.. Esasen suçun yapılmaması yasak olan bir yerde yaşanılır mıydı?..
Bu yüzden İsrail Devletinde bilhassa kuzeye kaçmalar çok oluyordu. Bunlardan da Suriye kiralı faydalanıyordu.. Yahuda Devleti tarafında da **Moablılar..**
Hazreti Elyesâ' (A.S.) zamanında, Hazreti Allah (C.C), sapıtan İsraillilere bilhassa cüzzam hastalığını sal-dırttı.
Saray ileri gelenlerinden bir kısmı, kumandanlar, bu hastalığa yakalandılar..
Israrla taptıkları Bael putuna ve onları sözde idare eden kahinlere vermedik şey bırakmadılar, kuru canlarının kurtulması için. Hiç biri fayda etmedi.
Tek kurtarıcı Hazreti Elyesâ' (A.S.) di.
Zalimler çaresiz kaiınca ona koşuyorlardı.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), bu hastalara çeşitli dereleri haber veriyor, onlar da yıkanmaya gidiyorlardı. Cüzzam-dan kurtuluyorlardı.
Tekrar Hazreti Elyesâ" (A.S.)ı görünce, -Hazreti Elyesâ (A.S.) onlardan soruyordu:
• Daha putlarınızdan aman dileyecek, fayda umacak mısınız..»
Kurtuluşun ilk sevinciyle, dilediği cevabı alıyordu:
«Bir şeye inandık ki, senin öğrettiğin, tanıttığın; Al-lah'dan başkası yoktur..»
O kadar.. Yerlerine dönüyorlardı.
Zaman geçince, çektiklerini unutuyorlar, kurtuluşlarını Hazreti Elyesâ' (A.S.) in ya sihrine yahut yıkandıkları sulardaki devaya veriyorlardı.. Tekrar zulümlerine devam ediyorlardı.
Cüzzam hastalığı, gün geldi, kuzeyde, Suriye kıratlığı sınırlarına, oradan da içerisine sıçradı.

Önce halkın başına gelene önem verilmedi.
Fakat Suriye kiralının başkumandanı Naam da cür zam hastalığına yakalanınca, işler değişti.
Başkumandan Naam, Suriye kralının sağ koluydu.
Suriye'yi bir çok savaşlarda galip getirmişti.
Naam'ın idare etmediği harpler hep panikle sonuçlanmıştı.
Başkumandan Naam, saraydan farksız evinde, perişan bir hayat sürerken, kahinlerin ardı arkası kesilmeden tedaviye gelip dönerlerken, Naam'dan fazla Suriye kiralı acı çekiyordu.. Ne yapıp yapıp Başkumandanının kurtulmasını istiyordu.
Bu uğurda âlim, hekim geçinen nicelerinin canına kıymıştı!.. Yine bir akşam üstüydü..
Başkumandan Naam'ın saray bahçesinde her tarafı gölgeler sarmıştı..
Küçük bir kız, bahçede hanımları için çiçek toplarken, kendisinden geçmiş bir halde, şarkı söylüyordu.
Yatağında oturup dışarıya bakan cüzzamlı Naam, bu küçük kızın söylediği şarkıdan bazı sırlar sezdi, ümide kapıldı. Kıza bir daha tekrarlaması için seslendi.
Kızda bunu yaptı:

Şimdi mi anladın değersizliğini
San koltuk değneği olan satvetinin?..
Bilirim, su anda hazırsın vermeye,
Sırtındaki gömleğe kadar..
Lâkin gecikmedin mi acaba?..
Ne istedi senden,
Neleri tebliğ etti,
Her karşına çıkışında
Horlayıp, kovduğun,
Tekmelediğin peygamber?.

Dilediği bu hale düşmemendi.. Hangi meyva olgunlaşmadan, Kiifr rüzgârıyla toprağa düştü de, Üzerine günâh böcekleri, Saldırıp parçalamadılar?..
Başkumandan Naam, şiir bitince düşündü.
Nihayet kıza tekrar seslenip yanına çağırttı.
Kız, esasen çiçekleri demet yapmıştı.. İçeriye koştu.. Yerine verdi ve Başkumandan Naam'm odasına girdi..
Onu yatakta, perişan bir halde görünce, kapı eşiğinde durdu. Şaşırmıştı.
Başkumandan Naam, anladı anlayacağını, kıza emir verdi:
«Kapıyı kapat ve yanıma gel..»
Kız bunu yaptı..
Başkumandan Naam, sorularına başladı, hepsinde gayet serbest cevaplar aldı:
«Senin adın nedir?..»
«Metalaya..»
«Demek İsraillisin.»
«Evet.. Son savaşta ailece esir düştük. Beni saraya aldılar..»
«Demin bir şiir söylüyordun. Kimindir?..»
«Annemden öğrenmiştim..»
«Ama sözlerinde birisine öğüt var..»
«Bilmem.»
«Hele düşün ey Metalaya..»
Metalaya zekiydi. Çabuk yol açtı:
«Bunu annem, senin gibi hasta olan bir kadına söylemişti.»
«Benim gibi mi?..»
«Evet. Sen cüzzam'a yakalanmışsın..»

«Doğru..»
«Bizim orada Elyesâ' adlı bir peygamber vardır.. İsterse bu hastalığı iyi ediyor.. Kaç tanesini gözlerinde gördüm.. Tek istediği şey, putları bırakıp Allah'a imandır..»
Başkumandan Naam, kızı savdı. İnanmıştı.
Çünkü putlar, kahinler, aczlerini göstermişlerdi.
Tek hastalıktan kurtulsun da her şeye razıydı.. Tıpkı şiirde söylenen gibi, gömleğine kadar verecekti.
Fakat, Elyesâ denilen peygamber, savaştıkları İsrail Devletinde yaşıyordu.. Şimdi barıştaydılar.. Buna rağmen topraklarına girmek, hele hüviyetini açıklamak ölümü demekti. Her gün Hükümdar onu ziyarete geliyordu.
O gün de ziyarete geldi..
Başkumandan Naam, bir zaman sonra, öğrendiklerini Suriye kiralına açtı.. Ummadığı şu cevabı aldı:
«Sen hemen, küçük bir maiyetle Samiriyye'ye git. Ben İsrail kiralına mektup yazacağım.. Elbette benimle tekrar bir savaşa girişmemek için bu arzumu yapacaktır..» Başkumandan Naam, gece uyumadı.
Durumunu her yönünden inceledi.
Böyle yaşamaktansa düşman bir ülkeye gidip, ya kurtulmak, yahut ölmek daha hayırlıydı.
Sabahleyin hareket etti.
Suriye kralı da sözünde durdu. İsrail Hükümdarına mektup yazıp, ulaklarla yola çıkardı.
Tabiî, ulaklar, Başkumandan Naam'dan daha *önce* Samiriyye'ye vardılar.
Mektubu İsrail hükümdarı Yoaş'a verdiler.
Yoaş mektubu okuyunca pek sinirlendi. Yırtıp attı ve bağırdı:
Suriye Kralı bana başkumandanını yollamış.. Cüz-zamlıymış, iyi etmemi istemiş.. Hangi cüzzamlı iyi oldu. Bahanedir bu. Maksadı, tekrar benimle savaşmaktır..

Mdffact *iyi olmsz* veya Başkumandanını eie **geçirdim** di-y£p/qiirurgenı", hemen ordusuyla yürüyecek..»
•■Başkumandanını feda edemez..» **diyecekler çıktı.**
Hükümdar Yriş'a onları susturdu:
«Artık böylesine hasta **bir kumandanı neylesin?.. Son** kere durumundan faydalanıyor^ **Ben Başkumandan Na-**erri'ı akıllı bir şey **sanırdım.. Kiralının tuzağına düşmüş.»**
Ertesi gün, Başkumandan Naam **da Samiriyye'ye** vardı. Kirala çıktı..
Hükümdar Yoaş, elinden **bir** şey **gelemeyeceğini,** kendi kahin ve hekimlerinin de bu hastalıkları iyi etmediklerini söyledi..
Başkumandan Naam, böyle bir ceVap alacağını tahmin etmişti.. «Ben derdimin devasını kendim bulacağım..» karşılığını verdi.
Büyük bir talih eseri *Hazreti* Elyesâ' **(A.S.) o sırada** Samiriyye'de bulunuyordu.
Başkumandan Naam, Hazreti Elyesâ' **(A.S.) a koştu..**
Derdinin dermanını diledi.
Yanında on kadar maiyeti de vardı.
Hazreti Elyesâ' (A,S.) m cevabı kısa oldu:
•■Ey Naam!.. Hiç durma Erden nehrine git.. **Yedi** kere yıkan-.. Her seferinde Allahm ismini **teşbih ve tenzih** *et..* Allah çok rahimdir.. Hem derdinden **kurtulur, hem** küfürden temizlenirsin.. Fakat devam etmek **şarttır. Allah'a** teslim olmada..» Başkumandan Naam, ayrıldı.
Sinirlenmişti.. «Benim yurdumda *Erden'in* sularından daha şifalısı var..» diyordu yanındakilere.. «Boşuna niçin Erden nehrine gideyim?..»
Bunu yanından geçen bir mümin duydu.
<■ Be'ki haklısın *ama.» dedi.* •■Peygambere öyle **vahy** edilmiş olacak.. Bunu yap.. Boş bir gurura **kapılma yine.** Göreceksin ki iyileşeceksin..»

Başkumandan Naam yumuşadı, Emen'e vardı, yıkandı ve Allah'a teslim oldu.. Bedeni eski halinden daha iyi can kazandı.
O zaman, şimdiye kadar putlara tapmakla yıllarını harcadığına pişman oldu..
Tekrar Hazreti Elyesâ' (A.S.) in yanına geldi ve imân etti. «Bundan sonra benim yerim Suriye değil, Ku-düstür, oraya gidip yerleşeceğim..» haberini verdi.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) sebep sormadı..
Belliydi, Başkumandan Naam, elinden geldiği kadar Mescidi Aksa'ya yakın bulunmayı arzulamıştı.
İzin verdi.
Başkumandan Naam, Hazreti Elyesâ' (A.S.) a bir ücret sunmak istiyordu. Bütün ısrarları boşa çıktı.
El öpüp ayrıldı.
Fakat Hazreti lEyesâ' (A.S.) in hizmetkârı Behezi şeytana uydu.
Başkumandan Naam, peygambere neler vermek istememişti!.. Para, ziynet yeni elbiseler, bağlar bahçeler..
Behezi ansızın aciz nefsine kapılmasının önüne geçemedi. Başkumandan Naam'ın arkasından koş;j. Ne koparırsam kârdır diye düşünüyordu.
Onu ilk tepeyi aşarken yakaladı.. Yalan söyledi:
«Ey Kumandan!.. Beni peygamberim yolladı.. Şimdi yanına iki misafiri geldiler.. Onlara verilmek üzere senden para ve elbiseler rica etti.»
Başkumandan Naam, bunu *severek* yaptı..
Döndüğünde Hizmetkâr Behezi, Hazreti Elyesâ, (A.S.) ı pek üzgün buldu.
Sebep sormaya vakit bulamadan ondan şunları işit ti:
«Ey Behezi.. Korkarım ki Naam'ın cüzzamı sana geçmesin.. Artık hizmetimden uzaklaş..»

Hazreti Elyesâ (A.S.) in ilhamı kısa zamanda gerçekleşti.
* *
Hazreti Elyesâ (A.S.), gezerek vazifesine devam ediyordu.. Böylece yıllar da geçiyordu..
Gerek İsrail Devletinde, gerekse, Yahuda Devletinde, ayrı fakat artan bir miktarda müminleri vardı.
Her geçtiği yerde halka yine mucizeler gösteriyor ve onları kazanıyordu.
Buna karşılık, gerek israil Devletinin, gerek Yahuda devletinin emrinde olan **Edom, Suriye, Libna** gibi yerler ayaklanmışlar ve beş altı yıl içinde isteklerini kazanıp ayrı kırallıklar kurmuşlardı.. Durumlarını kuvvetlendirmişlerdi.
Onları gören diğerleri de ayaklanmalara hazırlanıyorlardı..
Bu yüzden İsrail Devleti ile Yahuda devleti aralarındaki kavgaları bir kere daha kestiler.. . ileri tarihlere attılar. Hangisi sıkışırsa, diğeri onun imdadına yetişiyordu.
Bu savaşlardan en fazla Hazreti Elyesâ (A.S.) üzgündü.
Çünkü savaşlara müminler de katılmak zorunda kalıyor ve şehit düşüyorlardı.
Bilhassa Suriye sınırında talancılar, çapulcular, pek çoktu..
Bunlar, zamanlı zamansız, İsrail köylerini basıyor, sürüleri alıp gidiyorlardı. Mal mülk bırakmıyorlardı., insanlar zincire vuruluyordu.
Bütün bunları idare eden, İsrail Devletine huzur vermeyen, Suriye kiralıydı.
Aşiretlerin reislerini çağırıyor, talan yollarını ve hedeflerini veriyordu.

Bir gün müminler Hazreti Elyesâ (A.S.) a dert yandılar.. Bizi Allahırnız korusun ey peygamberim.^ dediler.
«İçimizde kâfirler var ama, niçin ceza!ann3 ortak olalım?..»
Hazreti Elyesâ (A.S.), sınırdaki müminleri dinledi. Peki, ben Allahıma niyaz ederim, eğer o buyurursa selâmete erersinjz..» dedi. Müminler gittiler.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), Allah (C.C) a yalvardı.. «Bana yeni mucizeler ihsan buyur.. Belki bu sayede müminlerin aşiretlerinde olan kâfirler de imana gelirler..» temennisinde bulundu..
Hazreti Allah (C.C.'), Hazreti Elyesâ (A.S.) m arzusunu kırmadı.. Suriye kiralı çapulcu başlarına emir verir vermez bunu peygamberine bildirdi.
Hazreti Elyesâ (A.S.) da, basılacak köylere haber yolladı. . /
Bu suretle talancılar hiç bir baskında muvaffak olamadılar.. Bu hal beş defadan fazla sürdü.
Suriye kiralı küplere bindi nihayet ...Bağırdı:
«Demek yatak odamda bile casus var.. Her şeyi karşıya haber veriyor.. Kimdir?..»
Huzurundaki kumandanlardan birisi gerçeği anlattı:
Casusluk yok.. Fakat ben de meraklandım, adamlarımı Samiriyye'ye saldım.. Baskın olacağını haber veren Elyesâ isminde bir adamdır..» Suriye Kralı sarardı.
Başkumandan Naam'ı iyileştireni hatırlamıştı.
«O halde..» dedi.. «Bir zaman için baskınlara ara verin.. Ben yakında bir bahane icat eder, topluca savaşa girişirim, İsrail Devletiyle..»
Bahaneyi buldu hazırlanınca..
İsrail Devletine ilk fırsatta savaş açtı, Suriye Krah.
Yine Hazreti Elyesâ (A.S.) m yardımıyla, İsrail fiziki bu savaştan kurtuldular..

Böylece bir daha Suriye kralı **Ben Haddad,** israil
Devletine uzanamadı.. Kabuğuna çekildi..
Neye yarardı!..
Bael'e tapanlar, Elyesâ (A.S.) in bunca mucizelerini gördükleri halde, dönmek bilmiyorlardı...
Aradan yine yıllar geçti..
Vaktiyle ayaklanıp İstiklâlini alan Moab, fazla topraklar kazanmak sevdasına düştü.
Adı Meşa'ydi bu kiralın.. Hazırlıklara başladı..
Yahuda hükümdarlarıyla, İsrail hükümdarı bu hazırlıkları işittiler.. Birleşip ordularını yola vurdular..
İlk ordugâhta, Edom Kiralı da onlara katıldı...
Çünkü her üç krallık, yani israil, Yahuda ve Edom, asla, Moab kırallığmın büyümesini istemiyorlardı..
İlerde başlarına neler açacağını biliyorlardı.
Ordugâhtaki üç kırallığın ordusu pek büyüktü.
Hükümdarlar başbaşa verdiler..
Bir harp plânı hazırladılar..
Moab kiralı harekete geçmeden, onun yurdunu istilâ etmek istiyorlardı.. Hangi yoldan gideceklerdi?..
Moab, Lût Denizi doğusundaydı..
Ya güneyden, ya kuzeyden dolanacaklardı.
Üç kıra!, güney yolunu, yani Edom kırallığmın içinden geçen ve çölden dolanan yolu seçtiler.
Ordu hareket etti.
Moab kırallığı sınırından sonra, bu büyük ordu susuz kaldı.. O kadar insan ve hayvanı besleyecek dereler yoktu.. Mevsim yağmur mevsimi de değildi..
Ordu birkaç gün dayandı susuzluğa. Lâkin arkasından feryatlar başladı:
«Üç kıra! birleşti.. Bizi Musa gibi senelerce çöllerde gezdirecekler Burada su değil serap bile yok..»
Yahuda, İsrail, Edom kıra!lan askerlerin isyanından

endişelendiler.. Ne ileri gitmek, ne dönmek mümkün değildi artık.. Su bulunmadan bu koca ordu, kıpırdayamazdı.. Kırallar, nice nice kurbanlar kestiler, orduyla birlikte taşıdıkları putlara!.. Kahinler bütün saçma hünerlerini gösterdiler.. Lâkin hiçbiri para etmedi..
Hazreti Elyesâ (A.S.)da ordudaydı..
Çünkü bu en büyük sefere müminler katılmak mec-buriyetindeydiler.. Onları düşünmüştü Hazreti Elyesâ' (A.S.). Durumu uzaktan izliyor.. İçi kan ağlıyordu.
Bir zamanlar savaşlara şehadet sandığı götürülürken, şimdi o, Mescidi Aksa'ya kilitlenmiş, yerini şu putlar almışlardı.
Hazreti Elyesâ (A.S.), orduda azımsanmayacak derecede değil, bir mümin dahi bulunsa, onun için Hazreti Allah'a yalvarmak mecburiyetindeydi..
Arzusunun yapılacağı hakkında vahy aldı. Bekledi..
Üç kıral hâlâ duruma bir çare bulamamışlardı.
Müminlerden birisi onlara çıktı.. Cesaretle konuştu:
«Ey İbrahim, Ya'kub, Yusuf ve diğer peygamberler soyu!.. Sapıklığın karşılığını görüyorsunuz.. Daha ne zamana kadar, bu halinize derhal çare bula: ak olan zata baş vurmamakta inat edeceksiniz..»
Kıraliar, hakaretleri değil, verilen ümidi düşündüler.
Sordular:
«Kimdir bu zat?..»
«Bir zamanlar Hazreti İlyas (A.S.) in yiğitliğini yapan Hazreti Elyesâ (A.S.) dır..»
«Kimbilir nerededir?.. Gelinceye kadar..»
«Siz Allahmızı bıraktınız ama, o sizi vazifesi dolayısıyla bırakmadı.. Ordunun içindedir.»
Üç kıral, hemen Hazreti Elyesâ (A.S.) ı çağırdılar.
Bir zamanların zalimleri, saltanat delileri, halkı zincire vuranlar, şimdi kuzu postuna sarınmıştılar.

Kısa konuştular:
«Ey Elyesâ!.. Durumumuzu görüyorsun.. Ne ileri gitmek, ne geri dönmek mümkündür.. Yüzbinlerce akraban susuzluktan can verecekler..»
«Biliyorum..»
«Yardımını bekleriz.»
«Ordunuzda **beş yüzden fazla putunuz ve binlerin** üzerinde kâhinleriniz varken, ben ne yapabilirim..»
Kırallar cevap veremediler.. Başları önlerine düştü.. -
Hazreti Elyesâ (A.S.) devam etti:
«Onlara baş vurun.. Derde derman olsunlar..»
Kırallardan birisi mırıldandı:
«Her şey yapıldı.»
«O halde?.»
.....?»
«Fakat korkmayın.. Allahım öylesine ganidir ki, or-dunuzdaki müminler yüzü suyu hürmetine şimdilik siz sapıkları da kurtaracak.. Esasen ben onları-"kollamak için orduda bulunuyorum..»
Kıralların yüzü parlardı.. Heyecanla sordular:
«Kurtaracak ha?..»
«Evet, Allahım kurtaracak.. Eğer, O'nu bırakıp küfre sapmasaydınız kimbilir şimdi iman meşalesini nerelere kadar götürmüş olacaktınız!.. Halbuki daha dün emrinizde olan Moab bile elinizden çıktı.. Kimbilir yarın, böyle devam ederseniz, başınıza neler gelecek..»
Kırallar, sabırsızdılar.. «Hele ^ kurtulalım da..» dediler.. «Bunları sarayda konuşuruz..»
«Konuşmazsınız.. Unutursunuz.. Kaç peygamberi aldattınız! Sihre, büyüye verdiniz, sayısı unutuldu.. Yine öyle yapacaksınız. Lâkin aldanan daima siz oldunuz.»
Hazreti Elyesâ (A.S), konuşmayı yeterli buldu.
Talimatını verdi:

«Askerler yerlere çukurlar açsınlar.. Görüyorsunuz havada en küçük bir bulut yok.. Yağmur yağmayacak, o çukurlardan çıkacak yeraltı suları da olamaz.. Tecrübe ettiniz.. Hazreti Allah (C.C.) onları dolduracak.. Kana kana bütün ordu içecek..»
Kıratlar inanmadılar ama, emri verdiler.
Askerler esasen dermansızdılar..
Canlarını dişlerine takıp birer çukur kazdılar.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) yüksekçe bir yere çıktı.
Dua etti. Çukurlar sularla doldu..
Ordu kana kana içti, hayvanlarını da doyurdu.
Hazreti Elyesâ (A.S.), üç kirala yapacaklarını da tenbihledi:
«Vadinin ötesi Moab sınırdır. Artık ilerlemeyin.. Saklanın. Yakında buraya Moablılar gelecektir.. O zaman savaşırsınız..» Kırallar bunu kabul ettiler.
Hakikaten, Moab kralı, İsrail, Yahuda ve Edom hükümdarlarının birleşerek geldiklerini işitince, hazırlıklarını arttırdı. O da hareket etti. Sınıra vardı.
Geniş vadi sabahla birlikte boydan boya görünüyordu.
Kazılan çukurlardaki sular kan kırmızıydılar.
Moablılar, vadide su olmadığını biliyordu.
Hele böyle deniz gibksu!.. Şaşırdılar..
Bir iş vardı bunda.
Kıral, kumandanlar başbaşa verdiler..
Çok konuştular.
Nihayet birisinin şu sözlerine aldandılar:
«Bilirsiniz ki, israil Devleti, Yahuda Devleti ve Edom birbirlerini yalnız bulsalar gırtlaklarlar.. Bize karşı birleşmeleri korkularındandır.. Vadiye gelince galiba kırallar arasına tefrika düştü.. Üç ordu dövüştü.. Bu gördüğümüz askerlerin kanıdır. Vakit geçirmeyelim.. Haydi ta-ʻanа kalkışalım..» Meclistekiler, fikri pek beğendiler..

Başka ne olabilirdi..
Hemen ordularına hücum emri verdiler.
Vadiye girince .tuzağa düştüler.
Moab kiralı bile canını kurtaramadı..
İsrail, Yahuda, Edom orduları, savaşı kazandıktan sonra yollarına devam ettiler.
Moab topraklarına girip putlardan aldıkları vahşetin her türlüsünü işlediler.
Daha iki gün önceki hallerini unutmuşlardı.
Şehirleri yakıp yıktılar.. Halkı öldürdüler..
İşe yarayanlarını esir aldılar.
Malları yağma edip bölüştüler.. Ağaçları bile kestiler.
Moab diyarı tam bir harabelik oldu.
Bütün bunlar yapılırken ve ordular zafer şarkıları söyleyerek dönerken, hiç kimsenin aklına Hazreti Elyesâ (A.S.) gelmedi..
Tehlike atlatılmıştı ya, bu yetti onlara.
Halbuki Hazreti Elyesâ (A.S.) in gösterdiği iki mucize onları anında Allah'a teslime yeter, artardı bile..
Nerde?..
Artık tamamen çığrından çıkmış, göğüsleri sıkışmış İsrailoğullarından bunu beklemek muhaldi.
Ama..
Evet ama, elbette günü gelince cezalarını bulacaklardı.

IX.
ŞAŞKINLIĞIN SELLERİNDE
v
Hicretten önce 1263 (M.Ö. 641) yılına girilmişti: Bir bahar sabahıydı..
Samiriyye'de bereketli mevsim başlamıştı, geçen yıllara nazaran..
Şehrin dışına yakın bir bahçenin ağaçlan altında yaşlı bir adam oturmaktaydı..
Hazreti Elyesâ (A.S.) di bu adam..
Giren sene çıksa **seksen beş yaşına** basacaktı.
Hicretten önce **1348 (M.Ö. 726)** yılında doğduğuna göre ve Hazreti ilyas (A.S.) dan sonra, demek **otuz** ye-di seneden beri peygamberdi.
Gerek İsrail Devleti, gerekse Yahuda Devleti sapıklıklarının karşılığı düştükleri şaşkınlık selleri içinde bocalayıp dururlarken, Hazreti Elyesâ (A.S.), Hazreti ilyas (A.S.) dan çok daha rahat çalışma imkânını elde etmişti. Bu iki devletin içinde bir curcunadır gidiyordu.
Saraylarda hükümdarlık kavgaları, kahinlerin birbirlerini çekememeleri, kabile başkanlarının ihtirasa düşüşleri, artık Israiloğullarmı tam çözmüştü.. Belki akimi kaçıranlar onlardan daha bahtiyardılar. Kendilerinden başka hükmettikleri kıratlık kalma-

mıştı çevrelerinde.. Biraz daha zaman geçer, akıllarını başlarına toplamazlarsa, hele Tevrat'a sarılmazlarsa, sonlarının ne olacağı açıkça görülüyordu.
Uzaktaki büyük devletler hâlâ kozlarını birbirleriyle pay edememişlerdi.
Fırsat bulsalar, derhal İsrail topraklarını çiğneyip kendilerine katacaklardı.
Mısır yirmibeş sene Asur hakimiyeti altında kalmış, sonra tekrar kendisini kurtarmıştı ama, bu kurtuluş ancak altı sene sürmüştü. Yine Asurlular zaptetmişlerdi Mısır'ı. Ve gerek Yahuda Devleti, gerekse İsrail Devleti Asurlulara dayanılmayacak vergiler ödemişler, bir çeşit emir altına girmişlerdi.
Ancak, ikinci Asur İstilâsından, Mısır Üç sene önce yakasını kurtarmıştı.
Buna da sebep, pek genişleyen Asurlulara karşı iran ile Geldanilerin devamlı hazırlıkta bulunmaları ve fırsat kollamalarıydı onu ortadan kaldırmak için..
Mısır, Asuriulardan kurtulur kurtulmaz- yani dört yıl önce, sanki bütün bunlara İsrailoğulları sebep olmuş gibi, vergiyi büsbütün artırmıştı.
Bu ağırlığı çeken ne Yahuda, ne israil saraylarında-ki zalimlerdi. Halktı ar.cak.
Şaşkınlık ve ne yapacağını bilmezler seline kapılan bu halk, yine aynı kalın enseli, inatçı, aciz nefsine kul köle olanlardı..
Bael putu ki, -bütün bunlara sebe polmuş, hâlâ meydanda duruyorlardı..
Evlerde, diğer yerlerde de benzerleri vardı.
Sanki kasten halk onlara tapıyordu canı gönülden.
Hazreii Elyesâ (A.S), pek çok âlimler yetiştirmiş ve salmıştı yurdun her tarafına kendisi de, o yaşta olmasına rağmen, uğraşıyordu..

En yakın yardımcısı, amcası oğlu Zülkifl ile, öz oğlu Yunus'tu.. Yunus şimdi Otuzüç yaşındaydı.
Hazreti Elyesâ' (AS.), başka kadınlar da almış, oğullar, kızlar kazanmıştı ama, Yunus'a karşı ayrı bir sevgisi vardı.
Şimdi, böyle bereketli bir bahara çıkılırken, oturduğu ağaç altında, Hazreti Elyesâ' tA.S.), dalıp gitmişti, hatıralarına.
Ne olacaktı bu kavmin sonu?..
Emir çıkacak mıydı kendi ha, ında putların yıkılması için.. Bu fırsatı bulacak mıydı?..
Seksen beş yaşına basmak ne demekti?..
O halde kendisinden sonra bir başka peygamber va-zifelendirilecekti.
Lâkin Hazreti Allah (C.C.) dilese göz açıp kapayana kadar ne put kalırdı ne sapık..
Kaç kere ama kaç kere, müminler gelip yalvarmışlardı ona, her peygambere yalvardığı gibi:
«Ey peygamberimiz!.. Artık dayanamayacağız. Bu tıayat ölümünden beterdir.. Allah'dan dile, gazabını yağdırsın..»
Hep kestirip atmıştı:
«Bu topraklarda sâlih bir kul varken, öyle bir şey dileyemem..»
«Hiç değilse izin ver göçelim.. Yeryüzü pek geniş.. Bir araya toplanalım.. İbadetimizi yapalım.. Put görmeyelim.. Çocuklarımız doğuştan sâlih kul olarak yetişirler..» Bunu da kestirip atıyordu:
«Henüz mezun değilim..»
«Ama nice nice peygamberler, hattâ hepsi, kavmini, ilâhî gazaptan sonra almış, göçmüştür., israiloğuiları bundan müstesna mıdır?..»
«Asla!.. Aksine Onlar en ağır cezaya çarpılacaklardır... Zamanı var..»

.
«Onlar öyle düşünmüyorlar.. Şımarıyor **ve bizimle** alay ediyorlar..»
• Şımarmak değildir halleri. Deliliktir.. **Şaşkınlıktır.. Kirli vadilerden akan seller içinde yuvarlanıştır..»**
Hazreti Elyesâ' **(A.S.),** bunları ağaç **altında düşünürken, torunlarından bir kız hem avluyu sûpürüyor, hem de bir ilhamını dile getiriyordu:**
Yetmez mi, elvermez mi daha?..
Ne zaman zalimler zincire vurulacaklar,
Müminlerin yerini alacaklar?..
Her kötülük,
Yapanın kazancı oluyor,.
Sermaye diye artırıyor onu.
Bıktım doğduğum topraktan..
Bir ülkeye hasretim..
Yıldızlar kadar temiz bir ülkeye.
Mümkün olduğunu söyleseler, Hiç durmaz yollara düşerim.. Tabanlanmm çatlayacağı aklıma gelmez.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) bir hoş oldu..
Şu küçük torunu böyle İlhamlarda bulunamazdı.
Belliydi, birisinden ezberlediği..
Merakını yenemedi, torununu çağırdı:
«Gel, ey Sebbe!..»
Sebba, süpürgesini etıp koştu:
»Buyur ey cüret dedem..»
«Birşeyler söylediğini işittim..»
«Tvet..»
»Bilerek mi içleniyordun?..»
• Gelibe..»

«Kimden kaptın?..»
•Amcam Yunus'dan.. Bazan amcam Zülkfl de bunlara benzer ithamlarda bulunur..»
«Peki, haydi git ey Sebba..»
Sebba İşine döndü..
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in göğsü ağırlaşmıştı.
«Demek oğlum Yunus llhamlamyor bunları..» dedi.
Devam etti:
«Hep farkediyorum.. Yunus bu topraklardan hoşlanmıyor.. İzin versem bir an durmaz göçer.. Fakat yıldızlar kadar temiz yurt İstiyor. Böylesi henüz yok yeryüzünde..»
Bundan sonra KABE YE DOĞRU baktı.. İç geçirdi:
«Orası da öyle.. Mescid-i Aksa da..» dedi.
Bununla da kalmadı.. «Bütün yeryüzü aynı kirde..* diye ekledi.. -Halbuki Hazreti Allah (C.C), bizim için dünyayı döşemedi mi?.. Hangi gelin odası öylesine güzeldir, tertiplidir, görünmez hizmetkârlar tarafından daima temiz tutulur?.. Fakat insanın günâhına ne zaman, ne gayret yetişebiliyor..» Nihayet »ustu..
Aklını iyi şeylere, konulara vermeye çalıştı.
Yeryüzünün -neresine, gelmiş geçmiş hangi işine, baş çevirse açılamadı..
O da az önce torununun söylediği şarkıdaki gibi, yıldızları hayal etti. Bir peygamberdi. Belki dileseydi, Hazreti Allah (C.C). Elyesi' (A.S.) ı o bakir ülkelerde gezdirirdi. Cesaret edemedi.
Fakat Hazreti Allah (C.C.) İnsanı nelerle donatma-mıştı!.. Hayal gücü az şey miydiJ_
Onunla anlık zaman İçinde istediği yerde olurdu.
öyle yaptı Hazreti Elyesfi' (A.S.).
Str perdesinden Jcendisine «etkiananlar da eklenince, hayal kuvvetiyle, yıldızlara yaklaştı.

Biliyordu.. İnanıyordu.. Onlarda her şey vardı ama. İnsan yoktu.
Her yıldız kendisine takdir edilen hayatını yasıyordu. Onları vücuda getiren maddelerin hepsi, ama hepsi, hareket halindeydiler.. Allah'ı utuluyorlardı.
Âciz ve sapık insan, kimbilir ne zaman, bunun gerçekliğine ulaşacaktı.
O insan şimdilik sadece kendi kendisine hareket ede bilenlere, yiyip içenlere, canlı diyordu.. Diğerlerine ölü gözüyle bakıyordu.. Hayatta değil biliyordu.
Hazreti Allah (C.C.) bu muhteşem kainatı, bir donanma gecesi şenliğiyle hep insanlar için yaratmıştı..
Ama hangi insanlar?.. Salih, mümin, insanlar için.
Günü gelince öyle insanlar yıldızlara ayak basınca baştıcı edileceklerdi.. Sapıklarsa ya kovulacaklar, yahut oralarını da kirleteceklerdi.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), önüne bir gölce düşünce başını çevirdi.. Gülümsedi. Çünkü gelen oğlu Hazreti Yunus (A.S.)dı.
Elini öptürdükten sonra, oturmasına izin verdi..
Gözlerini Hazreti Yunus (A.S.) dan ayırmadı..
Kararını bildirdi:
«Ey oğlum Yunus!.. Sen hanidir sıkılıyorsun..»
Hazreti Yunus (A.S.) gizlemedi:
«Evet ey peygamber babam!..»
«Sebep nedir?..»
«Sayılmaz ki.. Bir çuval düşün. İçinde ben olayım ve ciözı kapansın.»
«Seni anlıyorum..»
• Bilhassa utanıyorum.. Israiloğullarmdan utanıyorum. Kediye nankör derler, fakat Israiloğulları ondan bin

beterdir. Hazreti Allah (C.C), vadini yerine getirmek için onlara vermediğini bırakmadı.. Lâkin şereflendikleri müminliği, sâlih kulluğu, tırmaladılar.. Öyle bir pençe atışları var ki!.»
«Sabret ey oğlum..»
«Sizleri, peygamberleri de horladılar.. Elbette sabır güzel şeydir. Ancak, bazan insan kabına sığamıyor.. Dertleşmek ihtiyacını duyuyor.. Geçenlerde mümin şairlerden birisinden öyle bir ilham dinlemiştim.»
"Hazreti Yunus (A.S.) bunu tekrarlardı:
Açıp gösterebilsem sana İçimi boydan boya, Karşılaşacağın ülke, Durgun aydın bir denizdir. Hep öyle kalmasını dilerim..
***Fakat** bilmem anlamam,*
Kimler zaman zaman
Binbir gayretle
Bulandırırlar onu?..
öyle anlarda kendimden iğrenirim.
Şükür ki imkânlarımı hatırlarım..
Huzuru bozan ne varsa,
*Kıyıya **atmak için***
İşe başlarlar.,
*Tokattan **düşünceye kadar***
O zaman göğsüme yaslanıp kulak versen,
Duyarsın pek yakından
Boraların patlayışını,
Dalgalarm şahlanışını.
Kıyılara yabancıların dökülüşünü.

Hazret! Elyesâ' (A.S.), şiiri pek dikkatle dinledi.
Bilhassa **(Deniz)** kelimesi onu ilgilendirmişti.
Seksen beş yaşına bastığı halde, ağaçtan **sırtını çekti, fiyle** durdu.
■Bana çok şeyler hatırlattın ey oğlum..» **dedi.**
«Bunu Markettim, lâkin geç kaldım.. Denizden pek duygulanırsın sen ey babam.. Hele Yunus **balıkları, fiyle** değil mi?.. Adımı bile bu sevgiden koydun.. Bana baktıkça sanırım sılasını çektiğin denizi unutuyorsun..»
«Aynen oluyor ey oğlum..»
Hazreti Elyesâ '(A.SJ, batı tarafına elini uzattı. Adeta görür gibi konuştu: '
«Şu tarafta bir deniz var.. Ilık, suları açık mavi bir deniz.. Kıyıda da küçücük bir şehir.. Şehirde bir ev ve balkonu.. Balkonda bir çocuk hep o denize bakıyor.. Nihayet bekledikleri önünden geçiyorlar.. Yunus balıkları!.. Kendisi açtır ama, onlara atıyor elindeki dilim ekmeği. Çocukluk.. İnsanın Allah'a en yakın bulunduğu yıllar. Çocuk ve Allah!.. Ama, sapıklığın hain tırnaklan **her** çocuğun ensesine batar, çeker alır kızıl blrfileme. Kirletir, yakar, kavurur..»
Hazreti Yunus (A.S.) boğulacak gibi bir nefes aldı.
Pek pişmandı söylediği şiirden dolayı..
«Baba, beni affet..» dedi. «Yaranı deştim..»
«Hiç üzülme ey oğlum!.. Her .peygamber fiyledir., insan, Allahından koparıldıkça yarası kanamıştır.. Son nefesini verirken bile gözü arkada kalmış, İnsanlığın kurtuluşunu ümit etmiştir.»
• Anlıyorum..»
• Sıkılmamek İçin yegâne İlâç İbadettir. Allahına ibadet et de, O'nun huzurunda bulun ds yeter.. Emirlerini yapmak ve yasaklarını yapmamak İbadetin ta kendisidir..»

Hazreti Elyesâ' (A.S.) sustu..
Baba oğul, birlikte tekbir getirdiler.
Ansızın, Hazreti Elyesfi' (A.S.) oğluna bir teklifte bulundu:
«Ey oğlum..» dedi.. «Sen ticareti seviyorsun.. Artık serbestçe hareket edecek yaşa geldin.. Bir kervana katıl, rızkını .ara.. Allahın bahçelerinin dilediğirii ağaçlarından faydalan..»
Hazreti Yunus (A.S.), bunu nasıl istemezdi!.
Her gece rüyalanırdı nerdeyse..
Lâkin babasının yaşlılığı onu düşündürürdü..
Bir türlü izin istemeye dili varmazdı.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), onun bu halini de giderdi:
«Beni asla düşünme..» dedi. «Allah, kısmet ederse yine buluşuruz.. Dünya nedir?.. Aksi halde, ebedî hayatımızda beraber olmayacak mıyız?..»
Hazreti Yunus (AS), kabul etmedi:
-Ey babam!..» karşılığını verdi.. «Sağ ol, izin verdin ya. bu yeter.. Ben zamanı gelince giderim..
Şimdilik sabrım taşımadı..-
• Bunu görmeliyim.. Ben de ancak öylelikle rahatlarım..»
«Emir midir ey babam?..»
«Evet..»
«O halde gideceğim.. Hem de senin doğup büyüdüğün şehre.. Aynı denizi, şehri,.evi balkonu bulacağım.. Oradan yunus balıklarına ekmek atacağım..»
Hazreti Elyesâ' (A.S.) reddetti:
«Benim denizimi, şehrimi, evimi, balkonumu bana bırak ey oğlum..» dedi. «Başka huzur denizleri ara kendine..»
«Başka ha?..
«Evet..

«Meselâ?..
«Doğuda Basra denizi var.. Ona akan geniş nehirlerden Dicle .. O nehir de denizdir.. Hem küçük değil pek büyük şehirler bulacaksın yakınında. Babil Ninova..«
«Ninova'yı çok işittim. Asurluların başşehri.. Demek oraya gidersem huzura kavuşacağım?.»
■ ihtimal...»
«Halbuki benim bildiğim Ninova, yeryüzünün bir numaralı sapık şehirlerindendir.. Orada huzur ne gezer!. Mücadele vardır ancak..»
«Mücadele huzura giden yol değil midir?..»
«.....»
«Nemrutlar şehri Ninova'ya İbrahim kaç yaşında gitmişti?.. En büyük putun boynuna astığı neydi.. Baltası değil mi?.. Diğer putları kırdığı baltası.. Nemrut ve kâhinlerle ne güzel alay etmişti!.. Bütün bunlar ve diğer olaylar, İbrahim'i huzura götüren mücadelelerdi., insan ancak Allah'ın huzurunda bahtiyar olur..»
Hazreti Yunus (A.S.) titriyordu heyecanından .
Utanmasa: «Beni bırak, hemen yollara düşeceğim;.» diyecekti.
Bunu yapamadı ama şu temennide bulundu:
«inşaallah bana da ibrahim vazifesi değil ama, baltası şerefi kısmet olur..»
Hazreti Elyesâ (A.S.), sanki geleceğe gidip döndü:
«Niçin Hazreti Allah (C.C.) in kaderine yazdığı güzel şeyleri ret ediyor, ancak birisini diliyorsun ey oğul?..» dedi.
Hazreti Yunus (A.S.) hakikati gizlemedi:
«Ben Allahımdan bana ibrahim'e verilen vazifeyi istemekten utandım ey babam.»
• Seni anladım..»
Baba oğul yarım saat daha başbaşa kaldılar.

Ertesi gün Hazreti Yunus (A.SJ in Ninova'ya yapacağı seyehatın üzerinde konuştular.
Ne mallar gidecekti, hangileri getirilecekti..
Bunları kararlaştırdılar..
Hazreti Yunus (AS.), nihayet kalktı izin isteyip..
Pek sevinçliydi ama, ayrıca bir eziklik vardı içinde. Sebebini henüz düşünemîyordu.
Herlerken, yine başka küçük bir kızın bahçede çiçek toplarken söylediği şarkı duyuldu.
Hazreti Yunus (A.S.) taş kesiimişcesine durdu.. Dinledi:
Ey yapraklarda ne varsa
Emip tüketmiş
Balı damlayan incir!..
*Sabırsızlığını anlıyorum^*
Artık sıkıldın..
Bir an önce koparılmanı diliyorsun.
Kaderinde yazılıdır o..
Kopanlacaksın..
Lâkin şunu bil ki,
Seni altın tabaklar içinde
Hükümdar sofrasına koysalar bile
Gözün, koptuğun dalı,
Korunduğun yaprakları arayacak
Ama ne fayda!..
İs işten geçecek..
imkânı yaratılıp dönsen bile,
İhtimal ağacını bulamayacaksın yerinde.
Hiç değilse dal kırılmıştır,
Yapraklan yeller savurmuştur.

Hazret! Elyesâ' (A.S.) da aynı şarkıyı dinlemişti.
Oğlu Hazreti Yunus [A.S.) m halini inceledi.
Ona gayret verdi:
«Haydi vazife başına ey oğlum!.. İncir değilsin bu muhakkak. Lâkin nimetsin yine., insanın insana sokuluşu, her türlü İman açlığını giderir.»
Aradan altı ay geçti..
Hazreti Yunus (A.S.). Ninova'da olduğuna dair babasına iki kere haber yolladı. Malları iyi para etmişti.. Şimdi oradan mal yüklüyordu, gelecekti.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), bu habere sevindi.
Bir baba olarak oğlunun arzusunu yaptığı için memnundu.
Lâkin ansızın hastalandı Hazreti Elyesâ' [A.S.).
Hekimler pek uğraştılar. Hiç bir şey kâr etmiyordu.
Belliydi.. Seksenbeş yaşın macerasını artık bedeni taşıyacak halde değildi.. Yahut diğer bir mânada, Hazreti Allah (C.C.) onun yeryüzündeki hizmetlerini yeterli bulmuştu.. Huzuruna çağıracaktı..
Mücadele huzura götüren yo! değil miydi?..
Hazreti Elyesâ' (A.S.), altı ay önce oğluna böyle demişti selâmetlerken Ninova'ya.. Huzurdan kastı, dünya huzuru değildi, Allah huzuruydu., iç huzuru, insan her türlü amelinde ibadette olursa ancak sağlardı.. Ve o insan bahtiyar olurdu.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) şimdi bunun heyecanındaydı..
Fakat çevresinde telâş içinde koşuşan müminler, farkında değildiler.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) o haliyle bile ibadetine devam ediyordu.. Toplaşan müminlere namaz kıldırıyordu.
Sesinin takati nisbetinde öğütlerde bulunuyor, seri-fitten imtihan ediyordu.
Bütün bunların mânasını arılıyorlardı murninL'f.

Hep susuyor, dinliyor, gözyaşlarını içlerine akıtıyorlardı.
Kısa zamanda yakın yerlerden de duyulmuştu Hazreti Elyesâ' (A.S.) in ağırlaştığı.. Müminler koşup geldiler.. Büyük bir cemaat oldular..
Onlar böylesine çırpınıp didinirlerken, içleri kan ağlarken, sapıklar sefalarındaydılar..
Hükümdarlarından, diğer ileri gelen zalimlere kadar, hepsi ihtiraslarına yerli meydanlar arıyorlardı oynatacak.
Onlardan başka türlüsü de ümitedilemezdi.
Milyonları aşkın sapık İsrailli ve bir kaç yüz mümin,
Vâd edilen topraklar sanki bir teraziydi.
Madde sapıklığının ağırlığına rağmen müminlerin kulluğu bu terazinin .kefesini bastırıyordu.
Müminlerin arada fısıldaştıkları da oluyordu:
«Hiç değilse oğlu Yunus yetişebilse!..»
Herkes bunu diliyordu.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) arzulan işitti.
Şöyle diyerek yüreklerine su serpti ve mevzuu bir daha konuşturmadı:
«Yunus giderken biz onunla helâllaştık.. Gelmesi şart değildir.. Geleceğini bilirdi ama, belki arzuma uydu, huzur mücadelesini daha faydalı buldu.. Ben onun gelmesini veya gelmemesini Hazreti Allah (C.C.) in takdirine bırakıyorum..»
Yine bir sabahtı..
Hicretten önce 1263 (M.ö. 641) yılının **bir sabahı.**
Hazreti Elyesâ* (A.S.) in ailelerinden Matta (Meta) geldi Hazreti Elyesâ' (A.S.) m yanına.
O da kocamıştı..
«Bir arzun var mı?..» diye sordu.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) ona baktı hüzünle.
Biliyordu, çifte acılıydı bu mümin kadın.

Bir taraftan kocası peygamber Hazreti Elyesâ' (A.-S.) için çırpınıyor, diğer taraftan Ninova'ya giden oğlu Yunus için bağrına taş basıyordu.
Hazreti Elyesâ "(A.S.), ona daha sokulmasını söyledi.
Sonra, gönlünü alıcı, ümit verici konuştu dakikalarca.
Matta'mrs yüzü gittikçe solukluğunu kaybetti, yerine neşe aydınlığı geldi:
Hazreti Elyesâ' (A.S.), yaptığını yeterli bulunca, ondan ricada bulundu:
«Bena bütün müminleri çağır ey Matta.»
Matta emri yapmaya koştu..
Müminlerin bahçede toplanması iki saati almıştı.
Hazreti Elyesâ' (A.S.), hepsini tamam görünce, yi-.ne kısa öğütlerde bulundu..
Sonunda bekledikleri haberi verdi:
«Ey mümin evlatlarım, kardeşlerim.. Sanırım Alla-hımın emri artık gelecek. .Dağılmayın, ümitsizliğe kapılmayın. Bu yeryüzü, insan yaratıldığından beri, nice peygamberler gördü.. Hangisi hayattadır?.. Aramızdadır yahut?.. Israiloğullarının başına ne gelmişse sapıtmalarından gelmiştir.. Herkesten fazla sapıtmalarından. Siz öyle olmayacaksınız değil mi?.. Hiç değilse bu soyda bir avuç mümin kalsın.. İnsanoğlu bir ana ve babadan gelmedir.. Soy hiçbir mânâ ifade etmez.. Bütün hüner Allah'a teslimiyettedir.. Geceyle beraber gökyüzü yıldızlarla donanacak.. Onlar olmasa gökyüzünün halini düşünün.. İşte müminler, azlıklarına rağmen, o yıldızlardır.»
Dinleyenler söz verdiler.
Hasreti Elyesâ' (A.S.), hepsini birer birer süzdü.
Sanki helâllik diledi.
Sonra ansızın sordu:

«Benden sonra hanginiz ibadeti hiç aksatmayacığını tekeffül eder?..»
Müminlerin başları önlerine düştü.
Hiçbirisi buna söz veremedi.
Çünkü ibadet kelimesi pek şümullüydü. Bütün emir ve yasakları içine alıyordu..
Belki bilmeyerek. İstemeyerek, aksatırlardı.
Fakat müminler arasından gür bir ses yükseldi:
«Ben ibadeti hiç bir bahaneyle aksatmayacağımı tekeffül ediyorum..»
Müminler rahatlayıp, bunu söyleyene baktılar.
Tanıyınca memnun da kaldılar.
Çünkü söz veren, kefil olan Hazreti Elyesâ' (A.S.) in amcası oğlu Zülkifl (A.S.) di,
O gün ikindiye doğru, Hazreti Elyesâ' (A.S.) ruhunu teslim etti.
Bekletmeyîp, sade bir merasimle toprağa verdiler.
Halbuki bir peygamber dünyadan göçmüştü.
Samirtyye şehri yerinden oynamalı değil miydi?..
Hükümdarları, yahut zalimlerinden birisi ölseydi kimbilir bu sapıklar topluluğu ne büyük merasimler yaparlar, günlerce sürdürürler, elbise üstüne elbise paralarlardı!.. Hele ölen için kuracakları mezar!..
Her neyse..
Hazreti Allah (C.C.) bu sapık kavme daha bir gün geçmeden, peygamberlerine ettikleri saygısızlığı da yüzlerine vurdu.
.Bu çığrından çıkmış halktan birisi aksam ölmüştü.
Götürüp gömmek istediler..
Sert toprağı niçin kazsınlardı. yorulsunlardı?.
Hazreti Elyesâ' (A.S.) in mezarını açtılar karanlıkta, sapık İsrailliyi içine bırakıp örttüler.
Fakat sabahleyin, aynı ölüyü dışarı atılmış buldular.

Bir peygamberin kabrine başka birisinin gömülme-yeceği dersini alacaklarına, başk3 mânalara verdiler.
Kimi: «Sırtlan mezarı açmış... dedi.
Kimi: «Adam ölmemiş demek, çırpınıp çıkmış, fakat sonradan ölmüş... hükmünü verdi.
Daha da buna benzer bir çok fikirler söylediler.
Müminlerse gerçeği konuştular:
«Bu, AllarTın buyurduğu mucizesidir.. Sapık İsrail-oğullarma bir ibret şamarı daha indirdi.»
Lâkin kim anlayacaktı?..
Anlamayacaktı ama, cezalarını çekecekti pek yakın-
SON
Ahmed Cemil AKINCI 6 Ekim 1369 Esentepe/Istanbul